

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

PIK CXIII

П'ЯТНИЦЯ, 17 БЕРЕЗНЯ 2006 РОКУ

ЧИСЛО 11

VOL. CXII

FRIDAY, MARCH 17, 2006

No. 11

Візита Бориса Тарасюка - „надзвичайно успішна”

Міністр закордонних справ України Борис Тарасюк (зліва) і Президент України Джордж Буш

Фото: П. Морс/WH

Петро Войцеховський

ВАШІНГТОН. – Перебування міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка у Сполучених Штатах Америки 9-10 березня вашінгтонські аналітики коментують як надзвичайно успішне, називають подією історичного значення, яка є свідченням нової якості українсько-американських взаємин. Останнім акордом цієї події стала зустріч міністра Б. Тарасюка

з Президентом США Джорджем В. Бушем 10 березня, хоча її не було передбачено попереднім розкладом так званої „робочої візити” міністра. Напередодні Б. Тарасюк також мав заплановані зустрічі з віце-президентом США Діком Чейні, з державним секретарем Кондолізою Райс, з головою Сенатського комітету з закордонних взаємин сенатором Ричардом Лугаром, з сенатором Джоном МакКейном. Крім того, україн-

ський міністр закордонних справ встиг поспілкуватися з поважними представниками американських ділових кіл на зустрічі у Торговій палаті США, відвідати Департамент оборони Сполучених Штатів, виступити з лекцією в Брукінгсівському Інституті, взяти участь у меморіальній церемонії біля вашінгтонського пам'ятника Тарасові Шевченкові, а також зустрітися з представниками українсько-американської громади в Посольстві України.

„Ми досі пам'ятаємо вражаючі дні Помаранчевої революції, коли громадяни України обстоювали свободу та демократію. Для Сполучених Штатів Україна є позитивним прикладом підсилення демократичних цінностей у світі”, – сказав Президент Дж. Буш, розмовляючи з міністром Б. Тарасюком. Український міністр передав Президентові Сполучених Штатів листа від Президента України Віктора Ющенка з висловленням подяки за американську підтримку зусиль України в проведенні реформ. Президент Дж. Буш також прийняв запрошення В. Ющенка відвідати Україну. Цей приїзд має відбутися цього року.

За оцінками відповідальних працівників вашінгтонської адміністрації, зустрічі з міністром Б. Тарасюком справили найкраще враження на ви-

соких американських посадовців. Заступник державного секретаря Ден Фрід відзначив, що розмова з українським міністром в американському Державному департаменті була „позитивним та різким контрастом” на тлі зустрічей такого рівня за часів попередніх українських урядів.

Проте не можна не помітити, що подібні приємні висловлювання на адресу України та оптимістичні заяви щодо перспектив українсько-американських взаємин лунали у Вашингтоні вже чимало разів. Ще за часів президентства Кучми, а потім з приходом Президента В. Ющенка очікувалося декількох символічних кроків Америки до зближення з Україною: надання їй ринкового статусу (який Росія, наприклад, має з 2002 року), скасування дії додатку Джексона-Веніка, підписання двостороннього протоколу щодо вступу до СОТ (протокол про взаємний доступ на ринки). Але слів було багато, а справи не дуже посувалися... У вашінгтонських політичних колах з часом виник вислів „втома від України” – він відбивав кризу довіри до офіційного Києва, викликану величезним розривом між його деклараціями та реальними діями чи, радше, їх відсутністю.

Висока увага та піднесеність, які супроводжували приїзд Президента Ющенка до Америки рік тому, засвідчили, що Україна знову отримує кредит довіри від Сполучених

(Закінчення на стор. 5)

Два Посли коментують...

І. Ярославич

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Головне досягнення, про яке тут мова – скасування додатку Джексона-Веніка – великою мірою є символічним. Але символи в нашому житті, особливо для України, важливі. Як такий, додаток цей не був вже аж такою великою загрозою в економічній співпраці між Україною та Америкою, однак, що також важливо, цей документ постійно нагадував про постсовєтський спадок, за який Україна несла відповідальність без достатніх на те підстав. Минулого року, в квітні 2005 року Президент В. Ющенко виступав перед Конгресом, він ще раз нагадав, що Україна, сподіваючись на покращення взаємин, зокрема економічних, з Америкою, ще раз просить відкинути додаток Джексона-Веніка, тобто ту чорну пляму, котра своїм змістом мала ствердження, нібито Україна ще не є демократичною державою. В червні минулого року на конференції, спонсорованій Фундацією „США – Україна”, президент якої є Надія МекКанол, темою одного з пленарних засідань була думка, що нарешті наспів час вимагати скасування додатку Джексона-Ве-

ніка. Від тієї рекомендації почався рух за створення коаліції за скасування, і протягом пів року понад 250 американсько-українських громадських середовищ, єврейських організацій в Україні і в Америці, різні підприємства об'єдналися в коаліцію за скасування додатку Джексона-Веніка. Її очолили колишні Посли США в Україні Віліям Грін Мілер і Стівен Пайфер. Об'єднаними зусиллями ця група організацій і осіб активно впливала на членів Конгресу, і врешті-решт народився проект закону з числом HR-1053, який мав шістьдесят одного спонсора в Палаті Представників, і 9 березня пройшов успішне голосування: 417 голосів – за скасування, два – проти і три – утрималися. 10 березня обидві палати нашого Конгресу узаконили це рішення.

Конгресмени, підкреслюючи великі зміни, котрі відбулися в Україні протягом останніх 15 років, особливо останніх 18 місяців, все активніше підтримували ідею скасування додатку Джексона-Веніка. Разом з тим, Конгресмен Том Лантос подав 9 березня деякі застереження щодо дотримання людф-

(Закінчення на стор. 3)

Після 15 років - прощання з несправедливим „додатком”

Р.Л. Хомяк

ВАШІНГТОН. – Наш Конгрес остаточно проголосував за скасування „додатку Дж-В” 9 березня, в день народження Тараса Шевченка, який мріяв про Джорджа Вашингтона з праведним законом для України. Додаток Джорджа-Веніка, очевидно, таким не був, бо з Україною він нічого спільного не мав. Цей закон з 1974 р. мав на меті „лізти під шкіру” Советського Союзу, оскільки Союз перешкоджав своїм громадянам у виїзді за кордон. Те, що наш уряд і Конгрес досі тримав закон чинним, у великій мірі є нашою виною. Нашою, себто української громади у США. Ми мали б переконати більшість в Конгресі, що це непорядно – застосовувати до України антисовєтський захід, бо Україна є демократичною, багатопартійною незалежною державою, яка не повинна відповідати за політику тоталітарного СРСР.

Але ми цього не зробили, скажімо ще з десять років тому. Щойно протягом останніх пару років заходи за скасування додатку Джексона-Веніка пожвавились, й то завдя-

ки коаліції, яка, крім українських організацій в Америці, включала різні єврейські громади в Україні і в Америці, фірми й корпорації, зацікавлені в Україні, дипломатів, які цікавляться Україною або працювали там, випускників Корпусу Миру, які працювали в Україні.

Ця коаліція активно пропагувала „градуацію” України з-під дії додатку Джексон-Веніка. Хай буде і так, якщо це причинилось до бажаного остаточного результату. Хоч мені особисто ця „градуація” не подобається, адже Україна до цієї „школи” не ходила, тому не може бути її випускником-градуантом. Тоталітарна політика, яка довела до додатку Джексона-Веніка, була сформульована давно тому в Москві, ще коли наш американський уряд ніякої України чи УССР не визнавав. Таким чином Росія, яка перебрала мантию Советського Союзу (наприклад, місце в Раді Безпеки ООН), мала б мати обмеження в торгівлі з Америкою. Не Україна, яка за період своєї незалежності дозволила мільйонам своїх громадян виїхати за кордон.

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко звернувся до молоді

КИЇВ – 11 березня Президент України Віктор Ющенко виступив з радіозверненням до молоді. Нова українська влада робить ставку на молодь, підкреслив Президент, навівши приклад нинішнього уряду Ю. Єханурова – наймолодшого за всю історію держави. До його складу зокрема увійшли Арсеній Яценюк, Юрій Павленко, Вячеслав Кириленко, Віктор Бондар, Павло Ігнатенко, яким від 30 до 40 років. Президент сказав, що практика залучення молодих професіоналів у виконавчу владу, в тому числі й на найвищі посади, буде продовжена. Президент водночас застеріг молодь від спроб окремих політичних сил втягнути її у спекуляції довкола мовного питання. „Вірю, що молодь прекрасно усвідомлює, де насправді є турбота про розвиток культури і духовності, а де – політиканство і виборча кон'юнктура”, сказав Віктор Ющенко.

Підготування до IV Всесвітнього форуму українців

КИЇВ. – 20 лютого під головуванням віце-прем'єр-міністра України В'ячеслава Кириленка відбулося перше засідання української частини Організаційного комітету з підготування та проведення IV Всесвітнього форуму українців. На засіданні прийнято протокольне рішення, у відповідності з яким найближчим часом буде створена робоча група та виконавча дирекція, які займуться вирішенням конкретних організаційних питань з підготування Форуму. Визначена дата його проведення – 18-20 серпня ц.р. Учасники засідання визначили, що IV Всесвітній форум українців має стати одним з головних заходів, присвячених відзначенню 15-ої річниці незалежності України. Важливим засобом доведення до світового українства інформації про оновлену Українську державу, діяльність Президента і Уряду, спрямовану на зміцнення взаємин із співвітчизниками, які про-

живають поза межами своєї Батьківщини, та нагодою для висловлення їм вдячності за відчутну підтримку демократичних перетворень, які відбуваються в Україні після Помаранчевої революції.

Росіянам не показали інтерв'ю В. Ющенка

МОСКВА. – Російський телеканал „Росія” зняв з етеру інтерв'ю Президента України Віктора Ющенка, яке мали транслювати 11 березня. Наступного дня, 12 березня, на цьому каналі вийшла телепрограма, у якій повідомляли про таємну в'язницю ЦРУ для в'язнів з Афганістану й Іраку, нібито розташовану на території гарнізону „Макаров” у Київській області. В Україні спростували цю інформацію й оголосили у військовій частині день відкритих дверей. Програму з Віктором Ющенком зняли з етеру без жодних пояснень, незважаючи на те, що її анонсували у журналі „Огоньок” і газеті „Ізвестія”. Замість В. Ющенка, російські телеглядачі побачили інтерв'ю з прем'єр-міністром Індії Манмоханом Сінгхом. Прес-секретар Президента України Ірина Геращенко зазначила, що в інтерв'ю, яке мало вийти в етер, В. Ющенко виступав як особистість, говорив дуже тепло, і висловила жаль, що російська аудиторія не побачила програми.

Переможці програми „Людина року - 2005”

КИЇВ. – 12 березня визначено лавреатів 10-ої загальнонаціональної програми „Людина року - 2005”. Урочиста церемонія нагородження лавреатів та переможців відбулася в Національному палаці „Україна”. Згідно з рішенням Вищої академічної ради, у номінації „Громадський провідник року” переміг Володимир Литвин, голова Верховної Ради України. Переможцями стали також Олександр Черевко – голова Черкаської облдержадміністрації („Регіональний провідник року”), міський голова Запоріжжя Євген Карташов („Міський голова року”),

генеральний директор комбінату „Титан” Євген Дмитрієв („Промисловець року”), журналісти року Сергій Рахманін („Дзеркало тижня”) і Юрій Торопчинов (ТРК „Ера”). „Мистцем року” назвали Володимира Гришка – народного артиста України, соліста Національної опери України. „Національною торговельною маркою року” стала торгова марка „Фуршет”. Міжнародну премію у галузі суспільно-політичної діяльності було присуджено президенту Литви Валдасу Адамкусу. Міжнародну премію в галузі дипломатії вручено Послу Японії в Україні Кишіро Амаї. Спеціальну нагороду було вручено тренеру Національної збірної України з футболу Олександрові Блохину. Під час урочистої церемонії данину пам'яті було віддано хвилиною мовчання особам, які за десятиріччя існування програми „Людина року” здобули у ній перемогу, але вже відійшли. Серед них – Вадим Гетьман, Зиновій Кулик, Анатолій Солов'яненко, Анатолій Москаленко.

Референдуму про статус російської мови у Криму не буде

СИМФЕРОПІЛЬ. – Референдуму про статус російської мови у Криму не буде. Про це 13 березня на пресконференції заявили його ініціатори – провідники кримських організацій Партії регіонів і партії „Російський блок”. Усю відповідальність за зрив референдуму про державний статус російської мови провідники блоку „За Януковича!” поклали на „помаранчеву” владу. Вони заявили, що не залишать своєї ідеї і проведуть референдум про статус російської мови після виборів.

Оприлюднена кількість загиблих у війську

КИЇВ. – У Збройних силах України у 2005 році загинув 101 військовослужбовець, повідомив 9 березня начальник Головного управління військової служби правопорядку Сергій Глебов. Переважна більшість загиблих (понад 60 відс.) загинули у результаті власної необережності, зловживання спиртними напоями, а також порушення правил безпеки у неслужбовий час. 37 військовослужбовців загинули під час виконання службових обов'язків. З 1992 року по 2005 рік загинув 3,171 військовослужбовець усіх категорій, з них 1,591 -- під час виконання службових обов'язків. У 2005 році за фактом нестатутних відносин було порушено 125 кримінальних справ. Щороку кількість злочинів за фактом нестатутних взаємин зменшується. У грудні 2005 року Верховна Рада затвердила чисельність Збройних сил на 30 грудня 2006 року в кількості 221 тис. осіб.

Українських журналістів не пустили до Мінська

МІНСЬК. – 15 березня білоруські прикордонники, без пояснення причин, висадили з потяга журналіста українського „5-го каналу” Андрія Жигуліна й оператора Віталія Дорошенка. У знімальної групи були необхідні дозволи від міністерства закордонних справ Білорусі на професійну діяльність у цій країні під час виборів президента. Понад дві

години прикордонники, посилаючись на перевірку документів, тримали знімальну групу в маленькій кімнаті. Близько половини четвертої ночі до них прийшов прикордонник і наказав їти за ним до потяга „Мінськ-Київ”, який йшов в Україну. 12 березня, у Мінську під час прямого етеру міліція затримала кореспондентку „5-го каналу” Ганну Гороженку. Її звільнили після втручання Посольства України в Мінську і вислали в Україну. До Мінська підтягнуто підрозділи внутрішніх військ з обласних і районних центрів загальною чисельністю до 7.5 тис. осіб, а також всі загони спецпризначення і підрозділи швидкого реагування, полки міліції чисельністю до 10 тис. осіб. Переведена в білоруську столицю вся бронетехніка МВС у кількості 50 одиниць і спеціальні машини з водометами – 15 одиниць.

В Італії відзначають 20-річчя Чорнобильського лиха

РИМ. – 11 березня в Італійській Республіці розпочалася заходи, присвячені 20-й річниці аварії на Чорнобильській АЕС, ініційовані Посольством України в Італії. У місті Маростіка, що на півночі країни, відкрилася міжнародна конференція „1986-2006: пам'ятати про Чорнобиль”. У ній беруть участь Посол України в Італії Георгій Чернявський, доктор історичних наук Юрій Шаповал, а також відомі італійські науковці. У рамках відзначення сумної дати в Палаці „Кальдоньо”, що належить до світової спадщини ЮНЕСКО, розгорнуто виставку творів українського митця Анатолія Гайдамаки. Поруч з творами відомого майстра експонуються дитячі малюнки. У бункері часів Другої світової війни, що біля Палацу, мешканці міста мають змогу ознайомитися з виставкою „Чорнобиль: сповідь репортера”, яка представляє твори українського фотохудожника Ігоря Костіна.

Україна на міжнародній виставці

БЕРЛІН. – „Мета України - стати найбільшою туристичною країною Східної Європи”, заявив міністер культури і туризму України Ігор Ліховий 11 березня на Міжнародній туристичній виставці „ITB-2006”, що проходить у німецькій столиці. Ігор Ліховий звернув увагу на великий, однак, не повністю використаний потенціал країни у сфері культурного, оздоровчого і спортивного туризму. Демонструючи гостям виставки Національну експозицію України, на якій свій продукт рекламують понад 30 делегатів вітчизняного туристичного та готельного підприємництва, голова Державної служби туризму і курортів Міністерства культури і туризму України Анатолій Пахля звернув увагу на національну окрасу українського туризму. Першочерговою метою залишаються лібералізація правил перетину Державного кордону України, приведення законодавчої бази до стандартів світового туризму, залучення інвестицій та проведення інформаційної політики, додав Анатолій Пахля.

За повідомленнями інформаційних агентств

Богдан Хмельницький - з Вашингтону

ЛЬВІВ. – 11 березня відбулась прем'єра опери Данькевича „Богдан Хмельницький”. Заслужений артист України, соліст Вашингтон-Опери Стефан П'ятничко грав роль Богдана Хмельницького. Балетмайстер-постановник опери – Віктор Похиленко (Кіровоград), диригент-постановник – Василь Василенко (Донецьк). Декорації та костюми для донецької постановки виконали львівські майстри брати Риндзаки та Оксана Зінченко.

Фото УНІАН

Самобльокада Придністров'я: Україна і ЕС здивовані, Росія втручається у конфлікт

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Єврокомісія ще 10 березня засудила спроби влади невизнаної Придністровської Молдовської Республіки (ПМР) перешкоджати проходженню вантажів через українсько-молдовський кордон (див. „Свободу“, ч. 10). Про це наголошується в заяві комісара Європейського Союзу з зовнішньої політики і європейської політики сусідства Беніті Фереро-Вальднер. У заяві зазначається, що Єврокомісія уважно стежить за розвитком ситуації на українсько-молдовському кордоні і високо оцінює зусилля України і Молдови, спрямовані на введення в дію договору про процедуру митного оформлення товарів і вантажів, що підписали в грудні 2005 року прем'єр-міністри двох країн -

Юрій Єхануров і Василе Тарлєв. Комісія нагадує, що подібні домовленості діяли в період з травня 2003 до серпня 2004 року між Україною і Молдовою і не спричинили жодних проблем.

Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ) також занепокоєна зформованою на придністровській ділянці українсько-молдовського кордону ситуацією. Голова ОБСЕ, міністер закордонних справ Бельгії Карел де Гухт закликав усі сторони, включаючи ПМР, працювати в позитивному напрямі для вирішення проблеми.

Секретаріат Президента України Віктора Ющенка запевнив, що з українського боку кордону немає блокування вантажів і транспорту. З придністровського боку є затримка вантажів, яка

нагадує самоблокування, щоб роздути цю проблему.

Проблемні питання функціонування пунктів пропуску на придністровській ділянці кордону пов'язані винятково з діями органів Придністровської адміністрації, оскільки спрямовані на обмеження руху транспортних коштів або повне їхнє блокування. Результатом таких дій стало нагромадження тран-

спорту не тільки безпосередньо на пунктах пропуску, а й на під'їзді до них на території України.

Штучна самоізоляція Придністров'я не має логічного пояснення і завдає шкоди економічним суб'єктам багатьох країн, що співробітничать із придністровськими партнерами, або використовують цю територію для транзиту товарів.

Міністер транспорту і зв'язку України Віктор Бондар повідомив про те, що Україна і Молдова домовилися про будівництво залізничної гілки в обхід ПМР. Таким чином, будуть вирішені всі соціальні питання, пов'язані з Придністров'ям – невчасний рух потягів, обмеження за митними, прикордонними процедурами, а крім того, буде даний економічний поштовх для розвитку портів Рені та Ізмаїл. Віктор Бондар заявив, що „Укрзалізниця” щодоби втрачає близько 1.3 млн. грн. через ситуацію в Придністров'ї.

11 березня Президент Молдови Володимир Воронін заявив, що причиною конфлікту на українсько-придністровському кордоні став експорт Придністров'ям зброї. На думку В. Вороніна, влада ПМР говорить про „економічну блокаду” регіону, побоюючись, що нові митні правила розкриють факти торгівлі і контрабанди Тирасполем озброєнь.

Росія засудила нові митні правила, запроваджені Україною на придністровській ділянці українсько-молдовського кордону. Відповідну постанову депутати Державної Думи ухвалили 10 березня. За цим документом, новий митний режим на українсько-придністровському кордоні завдає масштабної шкоди економіці Придністров'я і „може викликати гуманітарну катастрофу у невизнаній республіці”.

Перший заступник голови Державної Думи Олег Морозов заявив: „Позиція українсько-молдовської сторони щодо Придністров'я не має ні економічної, ні тим більше політичної мотивації. Вона загострює ситуацію в регіоні”

За матеріалами ЗМІ

Черга авт, що утворилася з української сторони під час блокування митного пункту пропуску Платоново на придністровській ділянці українсько-молдавського кордону 11 березня 2006 р. Фото УНІАН

Два Посли...

(Закінчення зі стор. 1)

ських прав в Україні, підкреслюючи, що широка антисемітська діяльність в Києві Міжрегіональної академії управління персоналом (МАУП) викликає запитання щодо того, наскільки є реальним захист прав усіх громадян України.

Водночас він наголосив, що українська влада здійснила велику кількість позитивних кроків в напрямі демократичних реформ, тому доцільно підтримувати ідею скасування додатку Джексона-Веніка.

До свого виїзду в Україну на три тижні Посол В. Г. Мілер розповів для редакції тижневика „Свобода” про власну діяльність в згаданій коаліції. Зокрема він сказав:

„Скасування додатку Джексона-Веніка є яскравим підкресленням, що Україна, як уряд і як суспільство, підтримує, разом з усіма іншими демократичними державами, цінності людських прав. Це – юридична істина, а не лише емоційне ствердження, в сьогодішній Україні присутні головні елементи демократичної держави, що, в свою чергу, є необхідною умовою для вступу країни в НАТО й Європейський союз. Я був дуже задоволений, що мав можливість працювати з цією коаліцією. Коаліції в політиці Вашингтону не є щоденною подією. Помаранчева революція, котра дала Україні можливість побудувати довготривалу демократію, була великим поштовхом до об'єднання всіх сил, метою яких було добро України. Надзвичайно багато допомогли єврейські організації, підкреслюю-

чи, що Україна виконала всі свої зобов'язання в ділянці дотримання і захисту людських прав. Ця ініціатива щодо створення коаліції, підтримана такою ефективною організацією, як Надії (МекКанол) Фондація „США – Україна”, доклала багато зусиль, щоб плідно скоординувати всю діяльність. Дуже здібні молоді люди несли на собі великий тягар шодених обов'язків, члени коаліції спільно подавали свої експертні аналізи і поради, щоб якнайкраще здійснити нашу мету. А на місцевому рівні – великі українські громади в Чикаго, Філадельфії – спрямували увагу на Україну і виявили міцність українсько-американської спільноти та продемонстрували офіційному Вашингтону ефективну дію. І я є дуже щасливий, що був частиною цього незабутнього процесу. Я ставився до проблеми скасування додатку Джексона-Веніка з особливим почуттям. Ті роки, коли я був Послом США в Україні, я прийшов до ясного розуміння, що цей документ є анахронізмом і має бути скасований. Після Помаранчевої революції я обіцяв Борисові Тарасюкові, що Америка зробить своє, але він і вся Україна мусять зробити своє. З великим задоволенням я привітав його з рішенням нашого Конгресу 10 березня, під час його робочої візити до Америки”.

Посол України в США Олег Шамшур 12 березня, після відзначення Шевченківських днів в Пасейку, Н. Дж., також прокоментував для „Свободи” цю подію.

З усмішкою він визнав, що під час його ще не довгого перебування в Америці відбулися три важливі події в українсько-американських стосунках, і він усвідомлює, що ці

досягнення випередили його на багато років. Він сказав, що всі ці здобутки „були б неможливі без тих змін, котрі сталися в Україні впродовж останніх місяців, і що без впливу і праці української діаспори, без багаторічної діяльності американсько-української громади, без цього активного включення єврейських організацій не здійснилася б справа скасування додатку Джексона-Веніка. Все це було чинниками, котрі вплинули на членів Конгресу. І я як Посол України дуже хотів би побачити таку співпрацю й надалі, щоб ми разом усі діяли в ім'я створення ще ширшої мережі типу „Friends of Ukraine”, щоб постійно покращувалися двосторонні взаємини між нашими державами”.

Президент УККА Михайло Савків, які також брав участь у відзначенні Шевченківських днів у Пасейку сказав:

„Відкликання дії додатку Джексона-Ваніка у великій мірі є заслугою української громади Америки. УККА вже кілька років робив заходи для скасування цього застрілого закону і наша громада брала активну участь у цій праці. Численні листи від українців США до своїх представників в Конгресі та Сенаті допомогли нам створити групу підтримки серед конгресменів та залучити понад 60 їх до співспонсорства цього законопроєкту. Я надзвичайно радий за той успіх, якого досягла Україна та наша громада. Довголітня праця всіх українців США, разом з постійними та систематичними реформами в Україні, допомогли позбавитися ще одного перепону на шляху України до Євро-Атлантичної спільноти”.

Короткі новини з України

До списку найбагатших людей потрапили троє з України

70 тис. українців – у війську

КИЇВ. – Три українські підприємці за результатами 2005 року потрапили до списку найбагатших людей планети, який щорічно складає журнал „Forbes”. Власник компанії „Систем капітал менеджмент” Рінат Ахметов займає 451 місце з 1.7 млрд. дол., зять колишнього президента країни Л. Кучми, глава корпорації „Інтерпайп” Віктор Пінчук займає 645 місце – 1,2 млрд. дол., голова ради директорів корпорації „Індустріальний союз Донбасу” Сергій Тарута розділив 645 місце з В. Пінчуком (1,2 млрд. дол.).

КИЇВ. – Понад 70 тисяч жінок служать і працюють у Збройних силах України. З них 19 тисяч – офіцери, прапорщики, військовослужбовці за контрактом і курсанти вищих військових училищ, повідомили 7 берез в прес-службі Міністерства оборони України. Декілька десятків жінок служать на традиційно чоловічих посадах, зокрема в авіації. Єдина в Україні жінка-штурман, старший лейтенант Олена Демідчик налітала на літаку Ан-26 220 годин. А військовий льотчик 3-ої класи, старший лейтенант Олена Конарева має на своєму рахунку понад 130 годин лету на вертольотах Мі-2 і Мі-8.

АМЕРИКА І СВІТ

Новий звіт з приводу людських прав у світі

ВАШІНГТОН. – 9 березня Державний департамент Сполучених Штатів Америки оприлюднив чергову щорічну доповідь про стан дотримання прав людини у світі. „Ми сподіваємося, що цей звіт заохотить уряди, організації, засоби масової інформації та громадськість звернути увагу на проблеми з пошануванням прав людини. Ми сподіваємося, що цей звіт стане джерелом інформації та інспірації для шляхетних чоловіків та жінок доккола земної кулі, які працюють над мирними демократичним перетвореннями“, – заявила секретар Державного департаменту Кондоліза Райс, підкресливши, що обов'язок усіх вільних держав – захищати права людини у світі. Згідно зі звітом, після Помаранчевої революції, яку Державний департамент називає найбільшою акцією ненасильницького протесту в історії України, українська влада значно поліпшила ситуацію з правами людини у численних важливих царинах: зокрема йдеться про свободу слова та свободу зібрань.

Президент Ірану: Захід потерпатиме більше

ТЕГРАН, Іран. – 9 березня Президент Ірану Махмуд Ахмадінежад остеріг проти очолюваних США спроб тиску на його країну щодо іранської ядерної програми. Войовничий іранський провідник сказав, що Тегран ніколи не поступиться під тиском залякувань та приниження: „Наші вороги ніколи не зможуть забрати наше право на мирні ядерні технології. М. Ахмадінежад запевнив, що західні країни потерпатимуть більше, ніж Іран. Цілком ймовірно, що ця погроза стосувалася готовності зменшити експорт іранської нафти і підштовхнути вгору міжнародні ціни. Разом з цим Іран заявив, що й далі відкритий для переговорів, але при цьому категорично відкинув можливість скасування своїх ядерних програм. Газети, за якими стоять прихильники твердої лінії, закликають Іран негайно вийти з договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Проте реформістські часописи називають теперішні часи складними для Ірану і виступають за стриманість та виваженість у взаєминах з іншими державами.

Іранові дадуть два тижні на згортання ядерних програм

НЬЮ-ЙОРК. – США й Європа вимагають від Ради Безпеки ООН встановити для Ірану двотижневий термін, протягом якого він має зупинити усі програми, що можуть призвести до створення ядерної зброї. Про це сказано в оприлюдненому 11 березня чорновому варіанті документу Ради Безпеки ООН, що присвячений можливим санкціям проти Ірану, якщо він не відмовиться збагачувати уран на своїй території. У документі сказано, що Рада безпеки ООН має „негайно закликатися Іран до повного припинення всієї діяльності, пов'язаної зі збагаченням і переробленням урану“. Автори документу – представники кількох європейських країн – членів Ради безпеки, закликають МАГАТЕ „протягом

14 днів доповісти Раді Безпеки про виконання Іраном усіх вимог“. У свою чергу, Рада Безпеки закликає „висловити серйозне занепокоєння“ з приводу знайденого в Ірані документу, що описує процес виготовлення півсфер з металевого урану. Подібні вироби придатні лише для військових цілей, сказано в проєкті звернення до членів Ради Безпеки. Члени ООН збираються вимагати повного припинення ядерних проєктів Іраном, у тому числі виробництва центрифуг, використовуваних у збагаченні урану. Крім того, Іран має зупинити будівництво реактора на важкій воді в Араку, тому що вироблений ним плутоній також може бути використаний для створення атомної бомби. Згідно з документом, Рада Безпеки також вимагатиме від Ірану ратифікувати додатковий протокол до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Протокол надасть МАГАТЕ додаткові повноваження при проведенні інспекцій в Ірані.

Адміністрація Дж. Буша попередила А. Лукашенку

ВАШІНГТОН. – Адміністрація Президента Джорджа Буша попередила владу Білорусі про готовність застосувати до них „обмежувальні заходи“ у разі невідповідності призначених на 19 березня президентських виборів міжнародним стандартам, йдеться в поширеній 14 березня у Вашингтоні заяві офіційного представника Держдепартаменту США Тома Кейсі. „США знову закликають білоруський уряд припинити репресії щодо політичних кампаній і груп громадянського суспільства і поважати права білоруських громадян“, – підкреслюється в документі. Т. Кейсі повідомив, що 7 і 8 березня поліція затримала дванадцять помічників кандидата в президенти від опозиції Олександра Мілінкевича, що в доповіді наглядової групи ОБСЄ зафіксовані випадки „утиску“ інших опозиційних кандидатів і що з Білорусі надходять повідомлення про затримання ряду громадян республіки і України після віча прихильників О. Мілінкевича, який відбувся в неділю, 12 березня. „США поділяють це занепокоєння і приєднуються до Європейського союзу у готовності вжити подальших обмежувальних заходів щодо винних осіб, якщо вибори не будуть проведені у відповідності з міжнародними зобов'язаннями Білорусі та її зобов'язаннями перед ОБСЄ“, – говорить в заяві Т. Кейсі.

У Польщі – тиждень солідарності з Білоруссю

ВАРШАВА. – В понеділок, 13 березня, за тиждень до президентських виборів в Білорусі, з Варшави взяли початок загальнопольські заходи під гаслом „Солідарні з Білоруссю“. На одній зі сцен польської столиці разом з забороненими у Білорусі виконавцями виступали також польські колективи. До акції приєдналися відомі актори і Польське телебачення, яке трансливало цей концерт на всю країну. Публіка могла також подивитися фільми про брутальну поведінку білоруської міліції під час зборів опозиції. Учасників концерту привітав зі сцени Анжей Вайда,

режисер світової слави, нещодавно удостоєний „Оскара“. Зокрема він сказав: „Рік тому ми мали помаранчеві стрічки, нині підтримуємо Білорусь. Пам'ятаймо, що 15 років тому світ, Європа допомагали нам, щоб ми витримали в боротьбі ті найгірші роки. І я дожив свободи, варто було так довго жити! Сьогодні намагайтеся це чинити для інших“. Українців з синьо-жовтими прапорами, які вигукували з усіма „Живе Беларусь!“, видно і чути було також під час концерту. Українським акцентом цього концерту був також фільм, на якому видно було білоруських та українських рок-музикантів, котрі у минулому році на відкритій плятформі авта з прапорами і музикою їздили вулицями Варшави в час Помаранчевої революції. Згідно з опитуваннями громадської думки, половина поляків підтримує демократичну опозицію в Білорусі. Більшість опитуваних поляків сподівається на зміни в Білорусі через п'ять років. У четвер, 16 березня, відбудеться телеміст – своєрідний ланцюг солідарності Варшави і Мінська з іншими містами Європи. На вулицях Варшави і шляхах до кордону висять гасла білоруською мовою.

У Газі помер Слободан Мілошевич

ГАГА, Голяндія. – Колишнього президента Югославії Слободана Мілошевича знайдено мертвим у камері в'язниці Міжнародного трибуналу у Газі. Йому було 64 роки. Він перебував під судом Міжнародного трибуналу за звинуваченнями у геноциді й інших воєнних злочинах. Міжнародні політики висловлюють різні думки з приводу смерті одного з найвідоміших керівників ХХ століття. Міністер закордонних справ Франції Філіп Дуст-Блазі сказав, що тепер, коли головний учасник балканських конфліктів пішов з життя, слід пригадати десятки тисяч чоловіків, жінок та дітей, які стали його жертвами. Чільний представник Європейського союзу з питань зовнішньої політики і політики безпеки Гав'єр Солана висловив надію, що смерть С. Мілошевича допоможе Сербії прийняти своє минуле і турбуватися майбутнім. А сербський міністер закордонних справ Вук Драсковіч шкодує, що С. Мілошевичеві так і не було оголошено вироку за ті злочини, що він вчинив. Проте усі сходяться на тому, що Слободан Мілошевич корінним чином змінив Балкани та Європу в цілому. Минулого місяця трибунал відмовив Слободанові Мілошевичу у проханні поїхати до Росії на лікування. Він мав високе тиснення крові і хворе серце. С. Мілошевич перебував при владі протягом 13 років, до 2000 року.

Англія реформує свою імміграційну систему

ЛОНДОН. – Британський уряд 8 березня оприлюднив деталі докорінної реформи імміграційної системи країни. Вона ускладнює можливість імміграції до країни малокваліфікованих робітників. Пропонується система оцінок, за якою найбільше можливостей матимуть високопрофесійні люди, яким уже запропоноване робоче місце. Переваги на-

даватимуться також молодим підприємцям та інвесторам. Уряд хоче, аби спеціальна комісія визначала, яких саме професіоналів потребує країна. Британська імміграційна система відома своєю складністю і зловживаннями нею. Уряд визнає, що в країні нелегально проживає до півмільйона людей. Згідно з чинним законодавством, є 80 різних категорій, за якими до Британії приймають людей з-поза меж Європейського союзу на навчання і працю. Робітники з 25 країн ЕС уже мають право на працю в Сполученому Королівстві. Тепер уряд пропонує спрощену п'ятиступеневу систему, мета якої – ефективніше контролювати міграцію і запрошувати тих, хто міг би найбільше стати в нагоді британській економіці. „Ми змогли зменшити кількість шукачів притулку в нашій країні до найнижчого показника за останні 10 років, – сказав міністер внутрішніх справ Чарльз Кларк. – Але це треба поєднати з системою точок, щоб люди, які нам потрібні, могли приїхати вчитися і працювати на користь нашої економіки“. Подібні схеми вже існують у Сполучених Штатах та Австралії, де іноземці, які прагнуть отримати дозвіл на роботу, мають набирати певну кількість точок за кваліфікацією, досвід, а також знання англійської мови. Найвища і найбільш пріоритетна категорія – це лікарі та фінансисти. Кваліфіковані працівники із середньою освітою одержуватимуть дозвіл, лише якщо матимуть наперед гарантовану працю. А некваліфіковані робітники мають шанси лише на сезонну працю з поверненням додому по її завершенні.

В Туркменистані відсутня свобода слова

АШГАБАТ, Туркменистан. – Правозахисна організація „Комітет захисту журналістів“ стурбована арештом у Туркменистані двох кореспондентів Радіо „Свобода“. Мерета Хомадова та Юмадурди Овезова затримали 7 березня. Влада відмовляється пояснити причину арешту. І досі невідоме місцеперебування затриманих кореспондентів. Правозахисники заявляють, що Радіо „Свобода“ – єдине незалежне джерело інформації в Туркменистані, де зовсім відсутня свобода слова. Президент радіостанції Джеф Трімбл заявив, що незаконне переслідування журналістів – це грубе порушення прав людини.

Емірати не хочуть керувати портами США

ДУБАЇ, Об'єднані Арабські Емірати. – Компанія з Об'єднаних Арабських Еміратів, яка нещодавно набула право контролювати кілька американських портів, відмовилася від управління ними. Компанія „Ді-Пі-Ворд“ повідомила 10 березня, що передає управління портами американській фірмі – щоб не завдати шкоди взаєминам між Сполученими Штатами та Об'єднаними Арабськими Еміратами. Про яку саме американську фірму йдеться, невідомо. Раніше комітет Конгресу США виступив проти передання контролю над шістьма американськими портами компанії з Дубаї.

За матеріалами ЗМІ

Візута ...

(Закінчення зі стор. 1)

Штатів. Але, як і раніше, залишалася ймовірність, що такий кредит знову не приведе до позитивних наслідків. Урядові кризи та запеклі суперечки з принципових політичних питань всередині країни справляли враження, що Україна належить до „зони нестабільності“, яка має залишатися відокремленою від євроатлантичної спільноти. В той же час в деякого з українських політиків посилювалося відчуття, що ставлення Європи та Америки до України ґрунтується лише на егоїстичному прагматизмі, й тому треба жорстко відстоювати власні інтереси, не переймаючись тим, якої думки будуть про Україну у Вашингтоні або Брюсселі.

Після такого тривалого періоду сподівань та сумнівів очікувані зрушення відбулися дуже переконливо. 17 лютого Департамент торгівлі США надав Україні юридичний статус країни з ринковою економікою. 6 березня Україна та США підписали двосторонній протокол щодо вступу України до СОТ. Нарешті, 8 і 9 березня обидві палати Конгресу США прийняли рішення про скасування для України режиму торговельних санкцій, відомих як „додаток Джексона-Веніка“, що діяв ще з 1974 року. Таким чином менш ніж за місяць було пройдено три важливі віхи розвитку міждержавних стосунків, і вони сягнули найвищого за всі минулі роки рівня. Як підкреслив Ден Фрід, „кожен з цих актів потребував попередніх дій з боку України... Вони не були просто дарунками від Америки, а стали відповідями Америки на реформи в Україні“.

Виглядає, що цього разу, нарешті, як кажуть, „крига скресла“. Україна (зокрема в особі свого міністра закордонних справ) все ліпше опановує спільну з Америкою мову. Чому це так добре вдається тепер і не так вдавалося раніше? Що змінилося? І які можуть бути подальші перспективи інтеграції

України з західним світом? Міністер Б. Тарасюк впевнено відповів на ці питання у своїй промові в Брукінгсівському інституті, а також в декількох інших нещодавніх заявах для преси.

Чому саме тепер?

„Демократичний уряд України довів, що він робить те, що каже, і каже те, що думає, не залишаючи при цьому невизначеностей чи можливості для перекручень“, – так охарактеризував Б. Тарасюк найважливішу зміну в міжнародних стосунках України. Завдяки цьому змінилося ставлення до України; її все більше сприймають, як передбаченого і послідовного партнера, який, до того ж, і вдома поводить себе у відповідності до норм і цінностей демократичного світу.

Але ж орієнтири зовнішньої політики були визначені з перших днів президентства В. Ющенка. Чому ж тоді стільки часу пішло, щоб досягти перших значних успіхів? З одного боку, час був потрібен для того, щоб згуртувати колективні зусилля уряду в напрямку європейської та євроатлантичної інтеграції. Адже, як слушно зауважив Борис Тарасюк, не Міністерство закордонних справ, а ціла країна ставатиме членом ЕС або НАТО. Щоб інтеграційний поступ України був реальністю, а не порожніми словами, потрібно реально реформувати українське законодавство, економіку, збройні сили, систему освіти тощо... Цим мають займатися відповідні галузі уряду. І їхні зусилля треба професійно координувати, співпрацюючи з зовнішньополітичними партнерами. Саме останнім часом ці координаційні функції в українському уряді все більше виконує МЗС. Міністер Б. Тарасюк одночасно є головою урядового комітету з питань євроінтеграції, якому інші міністри щомісяця звітують про виконання Плян дій „ЕС-Україна“. Щойно після повернення Бориса Тарасюка з Вашингтону Президент В.

українців, як і тих, що живуть в Україні, творення коаліцій не належить до великих приємностей. Можна навіть іноді помітити опір до творення коаліції з „такими-сякими“. А шкода. Якщо ми хочемо бути серйозними гравцями у політиці, без коаліцій далеко не просунемось. Те саме можна сказати про нерівне трактування України або української громади в Америці. Щоб вирівняти це трактування, треба творити коаліції і бути готовим працювати в інших коаліціях заради здійснення цілей інших громад, які виявили схильність до зрозуміння наших справ.

А щодо законодавців, які не хочуть підтримувати українських проєктів, а то й непорядно ставляться до українських питань (скільки разів Україні закидали продаж зброї, в тому числі систем „Кольчуга“, хоч Україна тоді була на шостому місці серед продавців зброї, а перше місце тримали США?!), таким законодавцям треба зачитувати Стівена Сміта, одного з зятів родини Кенеді. Тим які відмовлялись підтримати кандидата, на якого Смит працював. На прощання він холодним тоном сказав: „Ми цього не забудемо“.

В Америці ми маємо можливість „не забувати“ що два роки, на виборах.

Після доповіді міністра Б. Тарасюка (зліва) в інституті „Brookings“ його вітають колишні Посли США в Україні Вільям Грін Мілер (справа) і Карлос Паскуаль.

Ющенко підписав указ про створення подібного координаційного органу для підготування України до вступу в НАТО, теж під керівництвом МЗС. До речі, так само робили найближчі західні сусіди України, зокрема Польща, коли готувалися до вступу в НАТО та ЕС. Отже, і досвід сусідів, і власний досвід допомагають Україні організувати свої інтеграційні зусилля більш ефективно та професійно. В цьому – важлива запорука подальших успіхів.

А де Росія?

Звісно, є ще одна важлива обставина, яка дуже сильно впливає на українські перспективи європейської та євроатлантичної інтеграції: стосунки з Росією. Визначним досягненням української зовнішньої політики назвав Борис Тарасюк те, що Україні вдалося „перевести діалог з Росією у вимір рівноправних взаємин“. Саме так можна визначити кінцевий зміст всіх великих та малих конфліктів, що останнім часом складають сутність стосунків між Україною та Росією: тут і „ціновійни“, і загострення неврегульованих питань щодо Чорноморської флотії та кордонів, і відверта роздратованість Кремля з приводу „незалежної“ української політики щодо колишніх радянських сусідів – Білорусі, Придністров'я, Молдови, Грузії тощо...

Справджуються попередження, які висловлювали міжнародні спостерігачі на адресу російського президента В. Путіна в ті січневі дні, коли Росія погрожувала припинити постачання газу до України: В. Путін шкодуватиме, що так робив, бо втратить більше, ніж здобуде. Вже зараз видно, що політичний результат газового шантажу виявився невтішним для Росії. Принаймні вже тому, що, явивши світові свою ворожість до України, Росія тим самим сприяла зростанню довіри до неї на Заході. Новорічна газпромівська гра з газовими вентилями, як ніякі інші події, переконала західних лідерів, що Україну не треба вважати „троянським конем“ Росії. Це підвищує її надійність як потенційного партнера без „подвійного обличчя“. В той же час скасування старих схем розрахунків за російський газ позбавило Україну тягара звинувачень в антиринкових формах хазяйнування. Вірогідно, що це полегшило Україні отримання преференцій, передбачених американським законодавством для країн з ринковою економікою.

Українське керівництво не приховує, що прагне випередити Росію у вступі до СОТ. Не може бути випадковим, що приїзд міністра Б. Тарасюка до Вашингтону відбувся відразу після приїзду міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова, який плянувався та узгоджувався за кілька місяців до того. С. Лавров, який поїхав з Вашингтону за добу до приїзду Б. Тарасюка, лише зміг поскаржитися Президентові Дж. Бушеві, що Америка „затримує“ узгодження двостороннього протоколу щодо СОТ. Дж. Буш, як повідомляють, обіцяв, що візьме цю справу „під свою особисту увагу“. А в цілому переговори з С. Лавровим преса охарактеризувала як „слабо приховане приниження“. На такому тлі успіх Б. Тарасюка виглядає особливо виразним.

Звісно, на перспективи євроатлантичного партнерства України впливатиме її внутрішня політична стабільність. Напередодні парламентських виборів Борисові Тарасюку довелося відповідати на чимало запитань про очікувані конфігурації майбутньої влади та можливість перегляду зовнішньополітичних орієнтирів у випадку так званого „реваншу“ старої влади. Відповідь міністра була дуже чітка: хоча тема вступу до НАТО дискутується у передвиборчій кампанії, стратегічний вибір України вже визначений безповоротно. певні політичні сили, зазначив Б. Тарасюк, продовжують спекулювати на фобіях та невігластві, які успадкувало українське суспільство від часів СРСР. Також проблемою є брак „консенсусу політичної еліти“, на відміну від ситуації в більш успішних сусідів – Польщі, Угорщині, країнах Балтії. Частина політичної еліти, на думку Б. Тарасюка, думає і дбає не про інтереси своєї держави, а про свої меркантильні інтереси, і через це „намагається сподобатися сусідній державі“. Але, підкреслив він, головний опонент теперішньої влади Віктор Янукович разом з усіма союзниками набере не більше 35 відсотків голосів, отже, він залишиться в опозиції. Уряд формуватиме коаліція більшості, основу якої складуть „помаранчеві“ блоки: ющенківська „Наша Україна“ та Блок Юлії Тимошенко.

Міністр Б. Тарасюк переконаний, що інтеграційний шлях України до світової спільноти буде надалі послідовним та впевненим: вступ до СОТ у 2006 році, узгодження нового плану асоційованого членства в ЕС у 2007-му, офіційний вступ до НАТО у 2008-му, і повне членство в ЕС – у 2015 році.

Після...

(Закінчення зі стор. 1)

Таким чином, гучно святкувати скасування антісовєтського додатку Джексона-Веніка щодо України у нас немає причин. Але ми мали б задуматись над тим, як дійшло до скасування цього додатку. І тут на перше місце треба поставити створення Фондацією „США-Україна“ ефектної коаліції під провідництвом колишніх Послів США в Україні Вільяма Гріна Мілера і Стівена Пайффера, яка складається з дуже різних організацій і окремих осіб. (У „Свободі“ від 10 березня список членів коаліції заповнює майже півтори сторінки.) У списку є дуже різні організації – і менш відомі, і дуже відомі, але усі вони спільними зусиллями переконали більшість членів Конгресу в доцільності скасування анахронічний закон щодо України.

Коаліції в політичних системах грають дуже важливу роль – як у нас так і в Україні, і я думаю, що і нам, і громадянам України варто мати це на увазі в майбутньому.

Ефективні коаліції не раз включають елементи, які ворогують один з одним, або в яких дуже різні погляди, але яких в даному випадку єднає спільна ціль. Але у нас, закордонних

Жінка в сучасній Україні

В Україні відзначено свято 8 березня – Міжнародний жіночий день. Далеко не всі сприймають цей день як свято, пам'ятаючи, що до його заснування в 1910 році, у Копенгагені, причетні давні соціалістки на чолі з Кларою Цеткін. Але населення України, особливо жіноцтво, прийняло це свято, не вважаючи на його „ліве походження“, і вже тут нічого не вдієш. Таке прийняття зумовлене особливою історією України – героїчною і трагічною, бо чоловіки майже завжди були на службі захисту від посягань ворогів, а господинею була дружина, мати. Жінки зберегли усі найголовніші традиції, суть української нації в малюнках і звичаях, у вишивках і писанках, в усьому, що ми маємо.

Український фонд культури вже давно працює над утвердженням свята Дня матері, жінки, який полагодив би усі суперечності. Саме жінки несуть основний тягар домашньої праці, виховання дітей, а в останні часи – матеріального забезпечення родин, їдучи на заробітки (переважно обтяжливі) у далекі світи. Через це має бути щоденна, тиха вдячність їм за те, що вони роблять. У советські часи життя жінки-селянки було обмеженим у виборі: школа, хата, колгосп, кладовище. Але до цього додалися також неймовірні страждання – від Голодомору через сталінські репресії до Другої світової війни. Тому доля українки у XX столітті особливо трагічна.

У незалежній Україні сільське жіноцтво, як і раніше, має неймовірний тягар побутових турбот. Це – догляд за дітьми, утримання курей, свиней, корів, проблеми з газом, паливом. Щороку Україна втрачає 168 тисяч мешканців – більше помирає, ніж народжується. Перед урядом стоїть проблема заохочення до народжуваності. Жінки будують державу. Недавно Центральна виборча комісія оголосила, що у списках кандидатів у народні депутати жінки становлять п'яту частину замість теперішніх 5.3 відс. Якщо це співвідношення залишиться після виборів, то це буде майже європейська ситуація, де прийнято, щоб депутати-жінки мали не менше, ніж 30 відс. місць у парламентах. Але виборчі програми рясніють деклараціями, у яких проблема рівності прав жінок та чоловіків зафіксована на рівні XIX століття. Елементарні питання, скажімо, щодо жіночої рабської праці за кордоном, просто відсутні у цих програмах. Вибори-2006 покличали на передову лінію жінок-провідників. Тепер їх аж четверо. Справді, на чолі 45 партій у виборчому бюлетені будуть прізвища Юлії Тимошенко, Наталії Вітренко, Інни Богословської та Людмили Супрун. Багато це чи мало? Немає жінок в українському уряді. Серед губернаторів – три жінки. Статистика доволі сумна. Втім, є й інша статистика. Серед засновників дрібних та середніх підприємств жінок значно більше ніж чоловіків. Це стосується й цілої низки професій, зокрема журналістики. Є статистика, є факти, є очевидна проблема, але не має жодної спроби аналізу та порівняння.

Отже, проблем не бракує... Але попри усі труднощі таких жінок як в Україні ніде в світі немає – гарних, мудрих, терпеливих, які мають Бога в серці. І як би їм тяжко не було, але вони будують українську націю. Їм особливо потрібен захист, їм потрібен добрий, мудрий чоловік, який підтримає жінку, зробить її щасливою. Їм також потрібне свято.

8 березня стало приводом для політиків, щоб ще раз „засвітитися“, заповнити весь етерний час, покрасуватися перед жінками, ще раз зазначити, що для жінок вони роблять усе. Хотілося б вірити...

ПРО ЦЕ І ТЕ

„It is a long way to Tipperary“

Чомусь мені тепер часто пригадується оця популярна воснна пісенька, як їду у свою „лонг вей“, тільки не до Тіпперері, а до скромного малого містечка, до його ще скромнішої залізничної станції у Парсипані, в Нью-Джерзі, де знаходиться наша редакція і Головна канцелярія Українського Народного Союзу.

Справді це довгий та дуже нецікавий шлях з великого Нью-Йорку до невідомої нікому зупинки у Моріставні, відтак ще хоч і не довгої, але таки „довгої“ дороги до 10-го шляху та „історичного“ місця, куди майже 10 літ тому переїхав Український Народний Союз, та обидві редакції наших газет – „Свободи“ та „Українського Тижневика“.

Коли людина живе у великому Нью-Йорку – це, незалежно від середників подорожування, що їх доля вам саме в цю хвилину дала – принайменше година „доброї їзди“, а часом і більше. Для тих, хто працює в редакціях чи інших структурних частинах Українського Народного Союзу, – це щоденно немов частина їхньої „посвяти“ для праці, а може для декого і відпочинку?

На кожний випадок, шлях не короткий і не легкий, а для випадкових українських відвідувачів великого Нью-Йорку часто таки неможливий до здійснення і до поборення. Чи це, може, і є причиною, що ми, члени редакцій, тепер так рідко, в порівнянні з нашими довгими роками перебування в серці Джерзі-Сіті, маємо можливість гостити відвідувачів з України чи з інших час-

тин США або Європи? Чи це, може, є причиною, що коли в інших редакціях журналісти почуваються, немов у серці життя та подій, ми тут є далекими обсерваторами того, що діється всередині українського Нью-Йорку чи в інших частинах США?

Якось саме сьогодні, коли доля примусила мене ще довше, як зазвичай, долати довгий шлях з Нью-Йорку до Парсипані, насунулися давні спомини з привітливих приміщень у власній будівлі при вулиці Монтгомері в Джерзі-Сіті, до яких доїзд був незрівнянно догідніший і коротший, як сьогодні до Парсипані. А з цим спомином короткого шляху насунулися також, як зазвичай, спомини про давніх членів редакції, яких, на жаль, вже давно немає між нами, а то і декого між живими.

Все це – історія минулого. Але чи хтось колись її напише? Чи залишиться вона для майбутніх поколінь, а передусім для усіх цих, що таки будуть скорше чи пізніше писати історію нашого життя в США, а з цим також історію української журналістики та про тих, що її творили? Хтось скаже, що це одна дуже незначна сторінка оцієї історії українського народу, але все ж вона була і є, а зокрема українська журналістика, що записала на сторінках своєї преси все, що діялося впродовж цих довгих років і що творило її буття, а з цим історію України, яку скорше чи пізніше може будуть вивчати та про неї писати.

О-КА

СВОБОДА

Платформа
для
України

— СВОБОДА — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Ірина Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмич, Христина Фарангич,
Левко Жовтківський, Петро Часта

FOUNDED IN 1883

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Friday
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-new.com
Postmaster, send address change to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Варіанти оплати: \$55.00 на місяць – \$55.00. Для членів \$3.00 на місяць.
\$45.00 річно, на місяць – \$50.00. За доставку щільно – \$1.00.
Членів і редакційні витрати на „Свободу“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and at additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Директор видань	– д-р Володимир Прохоренко	(973) 292-9800 дод. 3034
	e-mail: prochenko@uol.com	
Адміністратор	– Володимир Гончарук	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник в ідділу оголошень	– Марійка Овдієвська	(973) 292-9800 дод. 3040
	e-mail: ads.ukrpubl@att.net	
Передплата	– Марійка Пендюла	(973) 292-9800 дод. 3042
	e-mail: ukrsubscr@att.net	

Привітайте

Ваших рідних, друзів
і приятелів
на сторінках „Свободи“

Великодні побажання

14 квітня 2006 р. – „Свобода“

16 квітня 2006 р. – „The Ukrainian Weekly“

Спеціальні ціни на поздоровлення

1/16 сторінки	35 дол.	1/4 сторінки	100 дол.
1/8 сторінки	50 „-“	1/2 сторінки	200 „-“
Ціла сторінка		400 дол.	

Оголошення приймаємо до 5 квітня 2006 р.

Оголошення святкових побажань, РАОМ з ОПЛАТОЮ, надсилати до:
„Svoboda“, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Attn: Advertising Department,
тел.: (973) 292-9800 дод. 3040 • Факс: (973) 644-9510
E-mail: ads.ukrpubl@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Зауваження до статті „З науки досягнення фінансових цілей”

Прочитавши статтю п. В. Прохоренка („Свобода“, ч. 10), перш за все, хочу подякувати йому особисто і нашій „Свободі” за те, що надрукували таку статтю. Тема дуже цікава і надзвичайно корисна й потрібна для всіх, а особливо для тих, хто приїхав нещодавно, з так званої „четвертої хвилі”, до якої належу і я. Більшість з нас працює на двох або й більше працях і старається заощаджувати хоч частину з тяжко зароблених грошей. І тут постає питання: куди найкраще вкласти (як ви кажете, інвестувати) ці гроші?

В основному гроші вносяться в банки, або частіше – до наших кредитівок, з ціллю заробити хоч і малий, але надійний відсоток, захищений державою (FDIC) до ста тисяч.

Наступним кроком є або купівля житла, як звичайно, або гроші залишаються на ра-

хунках у фінансових установах. Рідшими є випадки вкладання грошей в пенсійні фонди (за виключенням на місці праці), чи благодійні, або жертвні фонди.

Немає сумніву, що автор статті – людина з великим досвідом в ділянці вкладення капіталів, і написав цю статтю з щирими намірами практично зацікавити читачів і пояснити, що є інші і безперечно вигідніші способи збереження і вкладення грошей з ціллю значно швидшого росту і накопичення капіталу, а найголовніше – його збереження і захисту. З цією метою автор радить звертатись за порадами і рекомендаціями до спеціалістів з вужчим профілем, на що, я думаю, відгукнеться, але дуже мала частина людей, з огляду на недешевість консультантів.

Гострішою проблемою для більшості читачів є засвоєння поданої термінології, хоче деякі термі-

ни вже надруковані з поясненням. Але зустрічаючись з нашими співвітчизниками у зв'язку з моєю професією, я зауважив, що більшість моїх співрозмовників не розуміють слова „інвестиція”. Коли я пояснюю, що це значить вкласти гроші – тоді розуміють всі. А такі слова зукраїнізовані з англійської слова, як „трасти”, „ануїти” і т. п. – взагалі незрозумілі, і це незрозуміння значно знижує цікавість до матеріалу. Пропоную такі слова перекладати з поясненням їхнього значення, або в кінці статті помістити маленький словничок з 10-15 слів, з перекладом і поясненням. На мою думку, це допоможе не тільки зрозуміти краще зміст і значення цих слів, а й викличе більшу зацікавленість читачів, бо кожен хоче, щоб його гроші „приносили гроші”. Як професійний консультант з торгівлі хатами і іншою нерухомістю, я готовий допомогти в своїй ділянці.

Василь Кавацюк,
професійний агент
з торгівлі нерухомістю
Бирклі Гайтс, Н. Дж.

Дата 22 січня в історії України

На титульній сторінці тижневика „Свобода“, ч. 3 від 20 січня ц. р., вгорі над заголовком виділеним шрифтом надруковано: „22 січня – яскрава дата в історії України”. Надруковано без жодних пояснень, бо майже з цілковитою певністю можна стверджувати, що люди, які читають цей часопис, знають, що мова йде про 22 січня 1918 року, коли Центральна Рада у Києві проголосила Четвертим Універсалом: „Віднині Українська Народна Республіка стає самостійною, від нікого незалежною. Державою Українського Народу”. Оголосила просто, ясно, на всі віки.

Проте також відомо, що в історії України було ще одне 22 січня, вже наступного, 1919 року – т. зв. День Злуки.

Коли читаємо далі згадане тут число „Свободи”, то на сторінці 9-й редакція пояснює недвозначно, яке 22 січня вона має на увазі. Заголовок через усі шпальти стверджує: „22 січня – День Соборності України – щороку був святом у США”. Отже, „Свобода” відзначає День Злуки, а не 88-му річницю проголошення незалежності України. Автор цього допису живе у США вже 56 років, з того 23 роки працював у видавництві „Свобода” і тому може з усією відповідальністю запевнити, що „Свобода” – і взагалі українська діаспора в усьому західному світі – відзначала щорічно роковини саме незалежності України.

Роковини злуки згадувалися лише в контексті незалежності. Адже зовсім логічно: без 22 січня 1918 року не було б 22 січня 1919 року, бо просто не було б чого злучати... Ще іншим доказом того, що діаспора святкувала насамперед річницю незалежності, є підписи під знімками з фотоархіву „Свободи”, надрукованими на тій же 9-й сторінці, де виразно зазначається: „Відзначення (такої-то річниці) проголошення незалежності України у (такій-то) місцевості”. Отже, не відзначення роковин Злуки.

Даруйте, шановні читачі, але це ще не кінець плутанині. Гляньте на текст передової статті в цьому ж таки числі „Свободи” від 20 січня цього року під заголовком: „Майбутність вимагає...”. Автор статті пише правильно, що „... тільки той

народ, який пам'ятає і шанує свою минувшину, має право на існування”. Він підкреслює принципове значення обох дат 22 січня в історії України, але вже через кілька речень приходить до дивовижного висновку, цитує: „Нині, незважаючи на недалеке 15-річчя незалежності України, ми все ж таки не сміємо забувати про дати 22 січня, бо вони стали предвісниками того, що здійснилось 24 серпня 1991 року”. Вибачте, 15-річчя якої незалежності? Адже незалежність можна проголосувати лише один раз і назавжди! Незалежність України було проголошено 88 років тому. Отже, 24 серпня 2006 року ми відзначатимемо лише 15-ту річницю відновлення втраченої через ряд історичних обставин незалежності України.

З'ясована вище суперечність вже довгими роками триває не тільки в Україні, але останніми роками вона охопила й українську діаспору. Оту діаспору, яка вважала своїм священним обов'язком зберігати для наступних поколінь пам'ять про Визвольні змагання 1918–1920 років. Без проголошення української державної незалежності 22 січня 1918 року не було б героїчного бою під Крутами, не було б Акту Злуки 22 січня 1919 року, не було Зимових походів і бою під Базаром, не було б навіть маріонеткової Української ССР, також не було б Української Народної Республіки в екзилі, не було б УВО, ОУН, 1-ої Дивізії УНАрмії, Українського юнацтва, УГВР, УПА, не було б шістьдесятиків, Української Гельсінської Групи і вкінці – не було б проголошення про відновлення незалежності України від 24 серпня 1991 року.

Дуже прикро, що українські історики і політологи в Україні, зокрема в діаспорі, досі ґрунтовно не осмислили суттєве значення для існування самостійної України проголошеного 22 січня 1918 року Акту про незалежність України. Та незалежна Україна мала всі атрибути державності: Національну раду (парламент), уряд (чи уряди), державну адміністрацію, військо, дипломатичний корпус і посольства в багатьох країнах. За збереження своєї незалежності проляли кров сотні тисяч найкращих синів і дочок України.

І просто блюзирством звучать слова деяких необізнаних людей – мовляв, проголошення про (відновлення – цього слова в офіційному документі, на жаль, немає) незалежності України 24 серпня 1991 року відбулося без пролиття єдиної краплі крові. Ні, це жахлива неправда!

Основу для відновлення незалежності дали ті незліченні гекатомби людей попередніх поколінь, які віддали своє життя за ідеал незалежної, соборної держави Україна.

Від редакції:

Цілком погоджуємося з автором: національно-визвольна боротьба нашого народу справді надає ще великий простір для історичних досліджень, зокрема для уточнення всіх обставин і подробиць складного періоду 1917–1920 років. Стосовно ж того, яка дата у святкуванні річниць чи ювілеїв є важливішою, то тут відповідь може бути тільки одна: кожна історична дата є по-своєму важливою і дорогою. В наших громадах ніколи не простиставлялися січневі річниці – 22 січня 1918 року і 22 січня 1919 року, тобто День проголошення самостійної Української Народної Республіки і День Злуки українських земель. Обидві дати становлять єдиний комплекс наших національних асоціацій, дві сторони визвольного процесу: державна самостійність України розумілася як головна запорука остаточного зформування нації, а з'єднання усіх українських земель в єдиній державі, соборність українців – як духовна основа цього зформування. Не випадково й тепер у незалежній Українській державі офіційно святкуються обидві дати – і День Незалежності (24 серпня), і День Соборності (22 січня 1918 р.), і День Злуки (22 січня 1919 р.).

Тепер, разом з Україною, „Свобода” так само розрізняє ці свята.

Виявлять „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Бідділ

Бідділ передплати: (973) 292-9500, додатковий 3042

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Дарія-Паріс Шипілява, доня Роксани і Данила Шипілявих з Філадельфії, Па., – нова членка 13-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Юлія і дідуся Тарас Шипіляві.

Микола С. Вольтагіо, син Христини та Христофора Волтагіо з Стетен Айланд Н.Й., – новий член 372-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечила бабуня Софія Лонишин.

Павло і Андрій Віліямси, сини Христини та Андрія Віліямсів з Кротон-он-Гадсон, Н.Й., – нові члени 353-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечила бабуся Лідія Кросієн.

УНС повідомляє, що ПОМИНАЛЬНЕ ЗІБРАННЯ

в околиці Вашингтону в пам'яті

ЕВГЕНА ІВАНЦІВА

котре організує

Клуб Оптимістів, який очолював Покійний,
відбудеться

в суботу, 1 квітня о год. 10:30 ранку
в Каплиці М. Вокера в Арлінгтоні, Ва.

Адреса: Walker Chapel United Methodist Church,
4102 North Glebe Rd., Arlington, Va 22207

Тел. (703) 538-5200.

Можна також у цій справі контактуватися з
Beth Wolfe E-mail – WolfeLaw@verizon.net

ЗБОРИ 6 ВІДДІЛУ УНС ЧЕТВЕР, 16 БЕРЕЗНЯ 2006

Йонкерс, Н.Й. Річні збори 6 Відд. відбудуться о год. 7-й веч. в дормі СУМА, 301 Palisade Ave. У програмі вибір нової Управи та вибір делегата на 36 Конвенцію УНС.

Володимир Козицький, голова
Галл Тимощ, секретар

ЗБОРИ 47 ВІДДІЛУ УНС НЕДІЛЯ, 26 БЕРЕЗНЯ 2006

Бетлем, Па. Річні збори 47 відд. Т-ва ім. Ольги Басараб відбудуться о год. 11:20 ранку в залі церкви св. Йосафата при West Union Blvd and Kenmore Ave. У програмі вибір нової Управи і делегата на 36 Конвенцію УНС.

Оксана Козик, секретар

ЗБОРИ 420 ВІДД. УНС

П'ятниця, 31 березня 2006
Нью-Йорк, Н.Й. Річні збори 420 Пластового відділу УНС відбудуться о год. 6-й веч. в пластовому домі, 144 Друга Авеню. У програмі вибір делегата на 36-ту Конвенцію УНС та вибір нової Управи.

Володимир Процик, голова
Мірош Мілннич, секретар,
тел. (917) 841-0962

Стипендійний Фонд ім. Євгена Іванцева

Євген Іванців, другий заступник президента Українського Народного Союзу, дуже цікавився молоддю та був переконаний, що розвиток світогляду нового покоління українсько-американських провідників у нашій громаді є конечним, щоб забезпечити її майбутність.

Незадовго до його передчасного відходу у вічність він зацікавився проєктом стипендії для молоді українського походження, випускників середніх шкіл, які мають намір продовжувати навчання в коледжах чи університетах. Метою цієї післярефератної стипендії є висвітлення тем, які б заохочували та допомагали українсько-американським студентам застановитися над собою та своїм місцем у нашій громаді.

Вшановуючи пам'ять Євгена Іванцева, ми хочемо до кінця втілити його задум. Український Народний Союз повідомляє про створення Стипендійного фонду ім. Євгена Іванцева, який буде доповнений приватними і громадськими пожертвами. Щорічно та стипендія буде виділена випускникові середньої школи, що є членом УНС і котрий представить ним чи нею написаний реферат на проголошену тему року. Названим фондом буде управляти Українська Народна Фундація – зареєстрована і звільнена від податку 501(c)(3) організація.

Звільнені від податку пожертви треба вкладати до Української Народної Фундації – на Стипендійний фонд ім. Євгена Іванцева та висилати на адресу:

Ukrainian National Foundation,
Eugene Iwanciw Heritage, Scholarship Fund
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ПІВНІЧНОГО НЮ-ДЖЕРЗІ повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в п'ятницю, 31 березня 2006 р., о год. 2-ій по пол.

в приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішучим правом голосу члени Управи окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 171, 172, 214, 234, 287, 340

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Стефан Качарай, Президент УНСоюзу
Христиня Е. Козак, Головний секретар УНСоюзу
Роман Лісович, Касир УНСоюзу
Євген Осціславський, Радний УНСоюзу

За управу Округи:

Степан Вельгаш, голова
Дарія Семеген, секретар
Володимир Гончарик, касир

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Читачі пишуть про „Свободу“

Досить однієї фотографії

Мене дуже турбує те, що у „Свободі” весь час збільшується число фотографій. Деколи фотографії стосуються тієї самої теми. Однієї фотографії було б досить для тієї чи іншої рубрики. Ми передплачуємо „Свободу”, щоб довідатися дещо з України. Тут, у США, кожний має радіо і телевізор, то бачить найновіші новини зі світу. Ми, українці, хочемо знати, що діється у Харкові, Донецьку, Маріуполі, у Криму та Львові.

Василь Смерека,
Вільмінгтон, Делавер

Просимо вживати
більші літери

Ми, люди старшого віку, є довголітніми передплатниками „Свободи”. Чи не можна подавати в тижневику менше статей, але друком виразнішим, більшим? Ми мусимо уживати побільшуючі скла, а це знеохочує до читання. Будемо вдячні.

Лідія Марковська,
Балтімор, Мериленд

„Не переправляти
людських імен...”

Звертаюся до вас з проханням не переправляти людських імен. Коли у правописі в українській мові, на вашу думку, дві приголосні не можуть бути, в імені, котре я ношу понад 70 літ, вони є. Є у всіх моїх легальних документах включно з метрикою хрещення з Львівської єпархії.

З щирим привітом,

Ларісса Пенцак,
Рокавей, Н. Дж.

Пояснення: Авторка листа подала своє ім'я двічі, по-різному: Лярісса і Ларісса. У „Правописному словнику” Г. Голоскевича, яким користується „Свобода”, – Лариса. Тому „Свобода” так подала.

З думкою про українське село

Москва знала національно-свідому силу українського села, тому організувала в Україні три Голодомори: 1921 року, 1932–33 років та 1947 року, коли загинуло близько 15 мільйонів національно свідомої інтелігенції та селян. Були розстріли та вивезення до Сибіру мільйонів селян.

Сучасне українське село потребує підтримки з боку держави. Про це я написав до Президента України В. Ющенка і незабаром отримав листа від заступника міністра аграрної політики України В. Пабата, який зокрема, пише:

Президент України Віктор Ющенко – збирач українських старожитностей

Майже кожного місяця у Києві проводиться міжнародна зустріч колекціонерів. Серед чотирьох тисяч нумізматів, фалеристів, збирачів антикваріату з багатьох країн світу можна побачити і Президента України Віктора Ющенка, котрий є великим цінувальником українських старожитностей.

Зустріч проводиться у великій залі, де можна знайти різноманітні предмети колекціонування – монети, нагороди та відзнаки, військові пам'ятки різних часів та народів, старовинні меблі, предмети побуту, історичну зброю та інші старожитності. Поява Президента України не стала несподіваною для присутніх. Слава щирого збирача предметів українського побуту закріпилася за ним вже давно. Знавці говорять, що у його колекції є унікальні предмети: рідкісні картини та ікони, дерев'яні ковші, навісні

замки, українська вишивка XIX–XX століть, вироби з глини, розписні тарілки тощо. Цікаво бачити, як Президент оглядає предмети українського антикваріату, з великою шаною бере їх до рук, приймає рішення, чи поповниться його зібрання новим експонатом.

Колекціонування захоплювало багатьох визначних людей. Як розповідає головний редактор журналу „Однострій”, збирач української військової атрибутики Сергій Музичук, нумізматами були великий поет Петрарка, французькі королі Генріх IV та Людовик XIV. Голландська королева Вільгельміна збирала сірникові наклейки, а єгипетський король Фарук – червоні „ролс-ройси”. Французький король Карл IX мав колекцію годинників, Наполеон та Герберт Велс – олов'яних вояків, Чарльз Дарвін колекціонував мушлі та мінерали...

Справжній колекціонер намагається дослідити та класифікувати предмети своєї збірки, експонувати їх на виставках, видати каталог чи книгу з їх описом. Чимало приватних колекцій стало прикрасою державних музеїв, куди вони були передані. В Україні я знаю багатьох людей, які спочатку починали просто колекціонувати наші національні та історичні пам'ятки, а згодом це переростало у серйознішу справу – з'являлися написані ними наукові статті, захищалися дисертації... Напередодні Різдва в Українському домі у Києві Президент України Віктор Ющенко відкрив виставку, на якій були представлені експонати з його власного зібрання. Тепер виставка перебуває у Харкові і користується великою популярністю серед шанувальників української історії та мистецтва. З Харкова експозиція переміститься до Дніпропетровська, а далі її шлях проляже у міста західних областей України.

Віталій Манзуренко,
Львів

Кожен пише про своє, але іншим цікаве

У багатьох листах, які надійшли до редакції в перші весняні дні, порушуються питання, увага до яких свідчить, що читачі тижневика уважно стежать за подіями в світі, котрі так чи інакше стосуються України.

Президент СКУ Аскольд Лозинський переслав копію свого листа до Президента Франції Жака Ширака, в якому звертає увагу на писання французької професорки Лакруа-Різ, котра перекручує історію України, зневажає пам'ять жертв Голодомору, зневажливо висловлюється про Українську Католицьку Церкву.

Василь Дудка з Канади у великій статті-відгуку на статтю д-ра Івана Гвозди „Доктрина Монро по-московськи” пише про роль УПЦ Московського патріархату як „п'ятої колонії”, котра продовжує курс Москви на руйнування української духовності.

Йосип Сірка з Канади в статті „Комуністам до демократії – як бабі Парасці до вершини Ельбрусу” відгукується на статтю проф. Ю. Вільчинського „Комунізм як хе-

мічна реакція” в газеті „День” і критикує українських комуністів за їхню непослідовність – вони вимагають від нового уряду відбудови за лічені місяці того, що самі руйнували впродовж десятиліть.

Зеновій Квіт з Філядельфії надіслав копію статті „Мова – священна власність народу і держави” з газети „Українське слово”, яка вмістила огляд думок української молоді про стан і майбутнє державної мови.

З приводу мови вчитель з Філядельфії Богдан Тодорів звернувся з відкритим листом до голови Верховної Ради В. Литвина і копію переслав до „Свободи”. Він критикує В. Литвина за висловлене ним припущення, ніби економічні взаємини між Україною і Росією зумовлюють використання на урядовому рівні російської мови.

Галина Воскобійник переслала статтю письменника Олега Черногуза „Окупація і зрада почалися”, у якій теж розглянуто експансію Росії в Україні в площині державної мови.

Від Михайла і Анни Токарів з

жителів, стимулювання розвитку підприємництва, що забезпечить створення робочих місць та істотне збільшення доходів, заохочення молоді до роботи і проживання в сільських населених пунктах, формування соціальної інфраструктури, спроможної задовольнити різноманітні потреби сільського населення, зокрема газифікації, будівництва доріг з твердим покриттям, водопостачання та інше, що сприятиме створенню належних умов для життєдіяльності сільського населення. Дякуємо за активну громадську позицію”.

Іван Ільків,
Вайтінг, Н. Дж.

Вилані, Н. Дж., прийшла копія статті Оксани Пахолко „Нашо вам ті москалі?” з газети „Експрес”, яка оглядає листи з України до В. Путіна з нагоди „газової війни”.

Маркіян Кунаш прислав електронного листа про вояка-українця Дем'яна Петрика, який у війську США перебував в Іраку, захворів і тепер лікується в Америці. Йому 23 роки, він сам з Рочестеру, Н. Й. Вчився у „Рідній школі”, в школі танців Роми Прийми-Богачевської. Автор листа закликає до молитви за його одужання.

Анна Веренко (1709 Hartzell Ave., Youngstown OH 44509; тел.: (330) 799-8816) шукає сім'ю, яка хотіла б всиновити її племінників-сиріт з України – дівчинку 4 років і хлопчика 6 років.

Кілька читачів надіслали свої вірші – Василь Шляхтич з Польщі, Богдан Заблоцький зі Львова, Іван Павлюк з Мілінгтону, Н. Дж., а Олександр Кобаса прислав коломийки з Ватри у серпні 1955 року, які були поміщені в „Честерському Лисі Микиті”.

Іларіон Хейлик переклав з тижневика „Тайм” статтю про льодовики Гренландії. Дякуємо!

Координатор Товариства інвалідів „Надія” у Чорткові Юлія Курська написала до „Свободи” про закінчення передплати тижневика (ч. 52 за 2005 р.) і на цю потєбу відгукнулася Оксана Зозуля з Лос-Анджелесу, яка переплатила для інвалідів газету. Дякуємо!

Голова Фондації ім. Д. Бурлюка в Симферополі Всеволод Седов пише, що бібліотека українки (вул. Крейзера, 14 Симферопіль, 95006 Ukraine) потребує допомоги для придбання копіювальної техніки.

Відомий колекціонер і дописувач тижневика Андрій-Даріян Сольчаник з Мідії, Па., прислав копії своїх статей з журналу „Американ філателіст”, присвячених українській тематиці.

І шляхи стають коротшими!

Тільки **Аеросвіт Українські Авіалінії**

пропонує безпосадкові рейси

літаками Boeing 767

Нью-Йорк-Київ,

Київ-Нью-Йорк

А також через Київ:

Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферопіль,

Донецьк, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя,

Чернівці, Ужгород, Москва, Мінськ, Баку,

Ташкент, Алма-Ата, Делі, Тель-Авів,

Пекін, Дубаї, Афіни, Салонікі, Софія,

Белград, Бангкок, Каїр

1.888.661.1620, 1.212.661.1620,

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення:

1.718.376.1023,

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість

замовити і оформити білет на нашій

веб-сторінці **www.aerosvit.com**

АероСвіт **AeroSvit**
UKRAINE'S AIRLINES UKRAINIAN AIRLINES

ВИБОРИ – 2006

ЦВК затвердила порядкові номери партій і блоків

Центральна виборча комісія затвердила порядкові номери політичних партій і блоків, за якими їхні назви будуть розміщені у виборчому бюлетені на парламентських виборах 26 березня 2006 року (подаємо в порядку затвердження).

1. Всеукраїнська партія народної довіри
2. Український народний блок Костенка й Плюща
3. Українська національна асамблея
4. Партія екологічного порятунку
5. Партія „Зелена планета”
6. Блок НДП
7. Партія політики Путіна
8. Комуністична партія України
9. Партія „Віче”
10. Блок „Наша Україна”
11. Українська консервативна партія
12. „Народний рух України „За єдність”
13. Партія чести й боротьби з корупцією й організованою злочинністю
14. Блок Юрія Кармазіна
15. Партія „Нова сила”
16. Партія „Відродження”
17. Блок „За союз”
18. Партія регіонів
19. Селянська партія України
20. Громадський блок „Пора-ПРП”
21. Партія патріотичних сил України
22. Блок „Євген Марчук - Єдність”
23. Партія національно-економічного розвитку України
24. Блок „Держава - Трудовий союз”
25. Блок безпартійних „Сонце”
26. Всеукраїнське об'єднання „Воля”
27. Соціалістична партія України
28. Соціально-християнська партія
29. Ліберальна партія
30. Партія „Європейська столиця”
31. Партія соціального захисту
32. Блок Н. Вітренко „Народна опозиція”
33. Партія „Третя сила”
34. Партія зелених України
35. Блок Лазаренка
36. БЮТ
37. Блок „Влада народу”
38. Блок „Патріоти України”
39. Народний блок Литвина
40. Блок Б. Олійника і М. Сироти
41. Партія „Вперед, Україно”
42. Партія „Союз, Чорнобиль, Україна”
43. Партія пенсіонерів України
44. Опозиційний блок „Не так!”
45. Партія „Трудова Україна”

КИЇВ. – Зліва: прем'єр-міністр України Юрій Єхануров (третій зліва), керівник виборчої кампанії блоку „Наша Україна” Роман Безсмертний та його заступник Микола Катеринчук під час акції „Помаранчева хвиля – прапор перемоги”, присвяченої річниці створення партії „Наша Україна” 12 березня. Фото УНІАН

Про організацію виборів інформують...

Міністерство закордонних справ України

До списків українських громадян, які зможуть голосувати на парламентських виборах 26 березня, перебуваючи або проживаючи за кордоном, включено майже 400 тисяч осіб.

Вперше складено електронний список таких громадян не лише за допомогою консульських установ, а й різних українських організацій, клубів, церковних приходів.

Цей список включає в чотири рази більше виборців, ніж на минулих президентських виборах. До списку увійшли і ті громадяни, які вважаються у країні їх перебування нелегалами.

На минулих виборах в Росії планували відкрити додатково більше 400 виборчих дільниць, що сприяло б серйозній фальсифікації виборів. Нове виборче законодавство обмежує такі можливості. В Росії буде створено дільниці лише у Москві, Санкт-Петербурзі, Ростові, Тюмені і Владивостоці.

У Придністров'ї українські громадяни будуть змушені їхати голосувати до Кишинева або Бельці, у Молдові. Таке фактичне позбавлення громадян права голосу може викликати серйозну критику з боку міжнародних організацій.

МЗС України вчоргове підтвердило позицію Києва – не запрошувати на вибори спостерігачів від СНД, яка не є суб'єктом міжнародного права.

Посольство України в США

Громадянин України, який проживає або перебуває в період підготовки і проведення виборів за межами України, незалежно від правових підстав перебування на території чужої держави та перебування чи не перебування на консульському обліку, має право голосу на виборах депутатів, реалізація якого забезпечується його включенням до списку виборців на відповідній закордонній виборчій дільниці.

Кожен громадянин має право ознайомитися із списком виборців у приміщенні дільничної виборчої комісії та перевірити правильність відомостей, внесених до списку виборців.

Пашпорти колишнього ССРСР, що використовувалися для поїздок за кордон, втратили чинність з 1 січня 1998 р. Такі пашпорти не є дійсними, не можуть посвідчувати особу громадянина України та його належність до громадянства України, і не можуть бути надані громадянином з метою участі у виборах народних депутатів України.

Громадянин має право оскаржити до дільничної виборчої комісії допущені при складанні списку виборців неправильності, в тому числі невиключення, неправильне включення або виключення із списку виборців його або інших осіб. Громадянин особисто подає скаргу до дільничної виборчої комісії щодо обставин, зазначених вище. Скарга може бути подана до відповідної дільничної виборчої комісії не пізніше як за п'ять днів до дня виборів (до 20 березня 2006 року включно).

Скарга щодо невиключення, неправильного включення або виключення із списку виборців у день виборів 26 березня 2006 року дільничною виборчою комісією не приймається і не розглядається.

КИЇВ. – Провідник виборчого блоку БЮТ Юлія Тимошенко з провідниками партій цього блоку.

Фото УНІАН

(Закінчення на стор. 12)

ВИБОРИ – 2006

Хто очолює виборчі списки партій і блоків?

Подасмо перелік кандидатів у народні депутати України ряду блоків і партій, які ввійшли до перших „п'ятірок“ у виборчих списках

Блок Юлії Тимошенко

1. **Тимошенко Юлія**, 1960 р. н., голова політичної партії „Батьківщина”,
2. **Турчинов Олександр**, 1964 р. н., перший заступник голови політичної партії „Батьківщина”,
3. **Томенко Микола**, 1964 р. н., член Всеукраїнського об'єднання „Батьківщина”,
4. **Онопенко Василь**, 1949 р. н., член Української соціал-демократичної партії,
5. **Шевченко Андрій**, 1976 р. н., безпартійний, журналіст.

Комуністична партія України

1. **Симоненко Петро**, 1952 р. н., член Комітету Верховної Ради України з питань правової політики,
2. **Мартинюк Адам**, 1950 р. н., перший заступник голови Верховної Ради України,
3. **Герасимов Іван**, 1921 р. н., заступник голови Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів,
4. **Самойлик Катерина**, 1951 р. н., голова Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту та туризму,
5. **Парубок Омелян**, 1940 р. н., член Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин.

Партія регіонів

1. **Янукович Віктор**, 1950 р. н., голова Партії регіонів
2. **Карпачева Ніна**, 1957 р. н., уповноважена Верховної Ради з прав особи,
3. **Скудар Георгій**, 1942 р. н., генеральний директор закритого акційного товариства „Новокраматорський машинобудівний завод”,
4. **Чорновіл Тарас**, 1964 р. н., народний депутат України,
5. **Богуслаєв Вячеслав**, 1938 р. н., голова акційного товариства „Морор-Січ”.

Соціалістична партія України

1. **Мороз Олександр**, 1944 р. н., народний депутат України,
2. **Семенюк Валентина**, 1957 р. н., голова Фонду державного майна України,
3. **Ніколаєнко Станіслав**, 1956 р. н., міністер освіти і науки України,
4. **Сподаренко Іван**, 1931 р. н., народний депутат України,
5. **Червонописький Сергій**, 1957 р. н., голова Державного комітету України у справах ветеранів.

Блок „Наша Україна”

1. **Єхануров Юрій**, 1948 р. н., прем'єр-міністр,
2. **Кінах Анатолій**, 1954 р. н., секретар РНБО,
3. **Тарасюк Борис**, 1946 р. н., міністер закордонних справ,
4. **Герасим'юк Ольга**, 1958 р. н., генеральний продюсер ТРК „1 плюс 1”
5. **Лижичко Руслана**, 1973 р. н., заступник директора студії звукозапису.

Український народний блок Ю. Костенка та І. Плюща

1. **Костенко Юрій**, 1951 р. н., голова Української народної партії,
2. **Плющ Іван**, 1941 р. н., почесний голова Партії вільних селян та підприємців,
3. **Слободян Олександр**, 1956 р. н., президент акційного товариства „Оболонь”
4. **Засць Іван**, 1952 р. н., перший заступник голови партії,
5. **Скрипник Ганна**, 1949 р. н., директор Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Рильського НАНУ.

Народний блок В. Литвина

1. **Литвин Володимир**, 1956 р. н., голова Верховної Ради України,
2. **Євдокименко-Ротару Софія**, 1947 р. н., солістка Кримської державної філармонії,
3. **Каденюк Леонід**, 1951 р. н., народний депутат України
4. **Смолій Валерій**, 1950 р. н., директор Інституту історії України НАНУ,
5. **Малярєнко Василь**, 1941 р. н., голова Верховного суду України.

Адреси закордонних виборчих дільниць

- ч. 92: 3350 M Street, NW, Washington, DC 20007
ч. 93: 240 East 49th Street, New York, NY, 10017
ч. 94: 530 Bush Street, Suite 402, San Francisco, CA 94108
ч. 95: 10 East Huron Street, Chicago, IL 60611
ч. 96: 25628 101st Ave SE, Kent, WA 98030

Про організацію...

(Закінчення зі стор. 11)

Виборець, який прибув не пізніше, ніж за сім днів до дня виборів (до 18 березня 2006 року включно) до закордонної виборчої дільниці без відкріпного посвідчення, особисто подає до відповідної дільничної виборчої комісії письмову заяву про включення до списку виборців на цій дільниці із зазначенням місця проживання, а також один із документів, який підтверджує особу та громадянство України виборця, наведених вище.

Виборець, який не раніше, ніж за тридцять днів до дня виборів включно (24 лютого 2006 року) повертається з-за кордону в Україну, може звернутися до дільничної виборчої комісії з письмовою заявою з проханням видати йому відкріпне посвідчення на право голосу на виборах депутатів та виключити його зі списку виборців. У заяві зазначаються причина, з якої він не може проголосувати за місцем свого проживання, та номер територіального виборчого округу, в якому він має намір проголосувати у день виборів. Така заява може бути подана виборцем не пізніше 20 години останньої п'ятниці перед днем голосування (20 година 24 березня 2006 року). На підставі цієї заяви та одного з документів, який підтверджує особу та громадянство України виборця, наведених вище, два члени дільничної виборчої комісії видають виборцю відкріпне посвідчення.

Відкріпне посвідчення, видане на закордонній виборчій дільниці, є підставою для включення виборця до списку виборців лише на звичайній виборчій дільниці в Україні.

Виборець, який прибув до дня виборів включно (до 26 березня 2006 року) до закордонної виборчої дільниці з відкріпним посвідченням, особисто подає до відповідної дільничної виборчої комісії письмову заяву про включення до списку виборців на цій дільниці та відкріпне посвідчення, а також документ, у якому зроблено відмітку про видання відкріпного посвідчення. Таким чином, дільнична виборча комісія у день виборів 26 березня 2006 року має право включати до списку виборців виключно громадян України, які мають відповідні відкріпні посвідчення.

Довідкове бюро для закордонних виборців

На запитання читачів „Свободи“ відповідає консул Генерального консульства України в Нью-Йорку Андрій Олефіров:

Коли проводиться голосування?

Голосування проводиться в день виборів, 26 березня 2006 року, з 7-ої години ранку до 10-ої години увечері без перерви. На закордонних виборчих дільницях голосування проводиться за місцевим часом країни, де утворені ці дільниці.

Що є підставою для реалізації виборцем свого права голосу?

Підставою для реалізації виборцем права голосу на виборах є його включення до списків виборців на виборчій дільниці.

Хто може проголосувати на закордонній виборчій дільниці, зокрема в США?

У день голосування на закордонній виборчій дільниці можуть проголосувати громадяни України, які включені до списку виборців, за умови пред'явлення ними одного з наступних документів: паспорта

громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичного або службового паспорта, посвідчення особи моряка.

У день голосування також можуть проголосувати виборці, які прибули до виборчої дільниці з відкріпним посвідченням.

Які існують терміни прийняття заяв про включення до списку виборців (т.зв. реєстрація на вибори)?

Виборець, який прибув не пізніше, ніж за сім днів до дня виборів (тобто до 18 березня включно) до закордонної виборчої дільниці без відкріпного посвідчення, особисто подає до відповідної дільничної виборчої комісії письмову заяву про включення до списку виборців на цій дільниці.

З порядком прийняття заяв можна ознайомитись, зателефонувавши до дільничної виборчої ко-

місії закордонної виборчої дільниці № 93 з виборів народних депутатів України 26 березня 2006 року: (212) 371-58-95 або відвідавши вебсторінку Генерального консульства України в Нью-Йорку: розділ Вибори/перепис населення.

Чим визначено порядок розташування партій (блоків) у виборчому бюлетені?

Назви партій (блоків) у виборчому бюлетені розміщуються у порядку їх номерів, визначених жеребкуванням, яке проводить Центральна виборча комісія за участю представників партій (блоків). З результатами жеребкування та, відповідно, порядковим номером партій (блоків) у виборчому бюлетені можна ознайомитись на офіційному веб-сервері Центральної виборчої комісії: www.cvk.gov.ua/

Який існує порядок голосування?

У день виборів виборець пред'являє члену комісії паспорт громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичний або службовий пас-

А. Олефіров

порт або посвідчення особи моряка. За наявності виборця у списку виборців виборець розписується за отримання виборчого бюлетеня у списку виборців та на визначеному місці на контрольному талоні виборчого бюлетеня. Після цього

(Закінчення на стор. 17)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Курт Левін - у Науковому Товаристві ім. Шевченка

На фото (зліва): Василь Махно, о. Григорій Гриньків, Курт Левін, Микола Галів, Владика Павло Хомницький, о. мітрат Іван Терлецький, проф. Тарас Гунчак.

НЮ-ЙОРК. – 4 березня 2006 року відбулася доповідь Курта Левіна про Митрополита Андрея Шептицького та його брата ігумена Климентія Шептицького в контексті трагічних

подій Другої світової війни. Представляючи оповідача, проф. Тарас Гунчак наголосив на важливості обміну думками щодо болючих точок нашої спільної історії.

Курт Левін, народжений в Галичині, – один з небагатьох, хто пережив Голокост завдяки особистому заступництву ієрархів Української Греко-Католицької Церкви. У своїй книзі „Мандрів-

ка крізь ілюзії” („A Journey Though Illusions“, 1994) він розповів про шлях галицького єврея, свій особистий досвід від 1930-их років до сучасності. На цьому шляху найбільш трагічним періодом долі Курта Левіна і його народу був Голокост.

У доповіді Курт Левін зосередився на ролі двох духовних провідників українського народу – Митрополита Андрея і його брата ігумена Климентія, подавши історичне тло та свої власні спостереження від спілкування із ними.

Тема, на якій зосереджений Курт Левін ось уже кілька десятиліть, неодмінно пов'язана із українсько-єврейськими взаєминами під час Другої світової війни, іменами братів Шептицьких і перспективами з'ясування історичних фактів та парасторичних мітів, якими обросли за багато років історичні джерела та особисті спогади.

У дискусії порушувалися питання про беатифікацію Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

На зустрічі були присутні Владика Павло Хомницький, Єпископ Стемфордський, о. мітрат Іван Терлецький та о. Григорій Гриньків.

Пресова група НТШ-А

3 дій фундації „Українська наука і освіта”

Фундація „Українська наука і освіта” має офіційний статус благодійної установи США й впродовж трьох років творчо та напружено працює. Здавалося б, що можна зробити за короткі три роки з крихітним бюджетом? Але зробили. Це – видання Львівської обласної Малої Академії Наук „Весняний легіт” – творчий доробок юних літераторів; збірник тез науково-дослідних робіт „Пошуки та знахідки”.

Ми придбали посібники для Лісотехнічного інституту у Львові, в бібліотеках вищих шкіл України розповсюдили авторський дар американського науковця українського походження Адріяна Сливоцького – катедра біохемії Львівського Національного університету (ЛНУ) отримала кошти для реактивів, факультет геології – дві дуже цінні для навчання таблиці, які довго мандрували з Голандії до США, а звідти – до України. Пожертва Братства ветеранів 1-ої Дивізії УНА дозволила Любі Лаповець, доньці колишнього дивізійника, перевидати посібник з імунології для студентів медицини і практикуючих лікарів. Авторка подарувала 100 книг у бібліотеки профільних інститутів для загального користування. Передано комп'ютери: на катедру екології та фізіології рослин НАНУ та до Буртинської центральної бібліотеки на Сумщині. Наша особлива подяка проф. Володимирові Бандері, директорові освітніх програм УФА за прихильність і допомогу.

Кожен рік приносить цікаві події. В 2004 році відбулась Міжнародна конференція з питань екології рослин на базі ЛНУ. Оксана Сновидович-Мазяр – співзасновниця Фундації, була запрошена до Оргкомітету й зразково виконала

свої обов'язки. Фундація виділяє стипендії для творчої молоді зі Львова і Кисва. Завдяки сприянню Фундації запрацювала благодійна організація „Молодь і місто” у Львові, яка виступає проти паління, вживання алкоголю та наркотиків серед підлітків і молоді.

В рамках проєкту „Милосердя” здійснили збірку для лікаря-чорнобильця св. п. П. Курила: маленька Христинка навчається англійської мови й мріє бути корисною людям, намагаючись допомогти одужати Мирославчкови, 2-річному синові о. Франкова з селища Рудно на Львівщині.

2005 рік відзначився ще однією подією – заснуванням „Золотої відзнаки” для вчителів. Нею нагороджено Марію О. Гальків, доцента катедри фізіології тварин біологічного факультету ЛНУ ім. І. Франка.

Від багатьох добродіїв до фундації надходять пожертви. Подружжя Стебельських вшанувало датками св. п. Михайла Сновидовича, В. Шевчук – пам'ять Віри Тарнавської-Мазяр та Галини Пітушевської. Ми вдячні Володимирі та Стефанові Сливоцьким, Наді Мандрусак, Марії Величківській, проф. Володимирові Бандері, Оксані-Марії Бачинській, Дарії та Ігореві Витвицьким, Богданові Крайнику, Тані Ясінській, Ірині Гулі, Полові Траблєсві, Василеві Шевчукові, Марті Тарнавській, Наталі Пуйді, Лесі та Миронові Стебельським, Олі Матулі і сестрицтву св. Ольги Української православної церкви св. Андрія Первозваного (Мериленд), Славі Бучкович, Р. Д. Паркеру, Михайлові Козюпі, Ігореві Ляшкови, Всеволодові Саленкові, Квітці Семанишин, Іванові Матіяшеві, Василеві Боднару, Ярославі Геруляк, Лаврентії Туркевич, Ро-

манові Коліснику, Анні Забігач, організаціям, з якими співпрацюємо – Українській Федерації Америки, Товариству українських інженерів, Братству колишніх ветеранів 1-ої Дивізії УНА, Галерії „Маяна”, підприємцям Грей-Паркеру та Мойну (Сомервіл, Н. Дж.); управі та працівникам Українського Національного банку в Нью-Йорку, Бавид-Бруку, Н. Дж., та „Самопоміч” в Парсипані-Ньюарку. Щира подяка головному редакторові тижневика „Свобода” Ірені Ярославич та усьй редакції за розміщення статей та інформації про нашу діяльність, президентові УНСоюзу Стефанові Качарасві.

Без посвяти директора Малої академії наук Іванни Бородчук та працівників, адміністрації та викладацького складу ЛНУ ім. Франка, Людмили Максимів, вчителів і учнів школи-гімназії у Буську (дир. Ольга

Антонишин), школи-інтернату с. Стрілки Старосамбірського району (дир. Тетяна Левченко), дітей та творчого колективу Дитячої школи народних мистецтв (дир. Галина Вишванська), Валентини Охріменко з Буртинської бібліотеки, Олександра Капітоненка з Фундації ім. Д. Бурлюка з Симферополя, наших добровольців Галини Закалик, Наталі Лаповець, Наталі Карбач, Наталки Шувар, Андрія Капися, Лілеї Амбіцької-Квасниці ми б не змогли досягнути усього цього. Усі ці люди творять кращий і добріший світ, повний тепла, розуміння і світла.

Ми щиро сподіваємося, що й ви зробите пожертву для Фундації „Українська наука і освіта” на адресу: „Foundation for Ukrainian Science and Education”, 855 Strykers Rd. Phillipsburg, NJ 08865. Тел.: (908) 454-4413. Датки звільнені від податку за нашою посвідкою.

Оксана Сновидович-Мазяр

DUNWOODIE TRAVEL BUREAU, Ltd.
800-550-4334 914-969-4200

125 Corporate Blvd. Suite 300, Yorkville, NY 10701 FAX 014-969-2108 e-mail: dunwoodie@vacation.com

Подорож до відпочинку, що наша фірма пропонує квітень по цінах:

Ціна на Аеросвіт (від Нью-Йорку)	Київ* (одні сторони)	Ціна на LOT (від Нью-Йорку)	Київ** (одні сторони)
до 31 березня	\$485	до 31 березня	\$475
1 квітня – 31 травня	\$665	1 квітня – 30 квітня	\$755
1 – 30 червня	\$670	1 травня – 30 червня	\$805
		27 травня – 10 червня	\$905

*Всі подорожі додатково Львів і Одеса додатково \$50 (всі інші міста \$100).

**Всі подорожі додатково Львів і Одеса додатково \$40.

Маємо найкращі ціни з інших міст Америки. Наша фірма під час 27 років обслуговувала тисячі задоволених клієнтів у найбільш складних подорожах по цілому світі. Пропонуємо наступні послуги: квитки на всі літніські лінії, круїзи, готелі, поїди, авто-рентування, відпочинкові курорти. Ми радо допоможемо в туристичних послугах в Україні та Східній Європі включно з візами, паспортними та запрошеннями.

Для читачів „Свободи” слідить \$10.00 від квитка

TENNIS CAMP**AGES 10-18**

Kick off the summer with 2 weeks of intensive tennis instruction and competitive play directed by George Sawchak. Room, Board, 24 Hour Supervision, expert lessons and a life time of memories are included!

June 25- July 7, 2006**\$540- UNA Members, \$590- Non UNA Members + \$130 Instructors Fee/Per Student****EXPLORATION DAY CAMP****AGES 7-10**

A day camp for boys and girls ages 7-10, with daily supervised day fun in the outdoors!

Session #1: June 26- June 30, 2006**Session #2: July 3- July 7, 2006****\$100.00 Per Week/Per Child OR \$25.00 Per Day/Per Child****DISCOVERY CAMP****AGES 8-15**

Calling all nature lovers for this sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, scuba, organized sports & games, bonfires, song and much more. Older kids will participate in overnight campouts with focus on wilderness survival skills. Room, Board, 24 Hour Supervision, and a life time of memories are included!

Session #1: July 9- July 15, 2006**Session #2: July 16- July 22, 2006****\$400- UNA Members, \$450- Non UNA Members****CHILDREN'S UKRAINIAN HERITAGE DAY CAMP****AGES 4-7**

Formerly known as Chenney Camp, this day camp exposes kids to their Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games, ending w/a performance.

Summer Camps 2006

Price includes tee-shirt and daily lunch.

Session #1: July 16- July 21, 2006**Session #2: July 23- July 28, 2006****\$150 Per Camper, \$190 Per Camper If Not Overnight Guest****SCUBA DIVING COURSE****AGES 12-ADULTS**

This one week course will complete your academic, confined water and open water requirements for PADI open water certification. Classes are given by George Hanushevsky, scuba-diver instructor. Space is limited so sign up now!

July 16- July 22, 2006**\$400 for Course (\$120 Deposit Required)****UKRAINIAN "SITCH" SPORTS CAMP****AGES 6-18**

This is the 37th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp that will take place here at Soyuzivka for the 1st time. Run by the Ukrainian Sitch Sports School, this camp will focus on soccer and tennis and is perfect for any sports enthusiast. Registration for this camp is done directly by contacting Marika Bokalo at 908/851-0617.

Session #1: July 23- July 29, 2006**Session #2: July 30- August 5, 2006****\$340 Per Camper, \$145 for Day Campers****GOLF DAY CAMP and BEACH VOLLEYBALL DAY CAMP****AGES 8-ADULTS**

Instructional golf sessions w/golf instructors, between 8-11 am & evening beach volleyball w/professional instruction by All American Volleyball Player between 6:30-8:30 pm.

Session #2 SITCH campers may participate call for details.

July 31- August 4, 2006**GOLF-\$35 Per Camper/Per Day & VOLLEYBALL-\$20 Per Camper/Per Day****TRADITIONAL UKRAINIAN FOLK DANCE CAMP****AGES 8-16**

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky). This sleepover camp has been a Soyuzivka favorite for over 25 years, offering expert instruction for beginning, intermediate and advanced dancers. Attendance is limited to 60 students. The camps end with a grand recital which is always a summer highlight!

Session #1: July 23- August 5, 2006 (NEW ADDED WEEK)**Session #2: August 6- August 19, 2006****\$610- UNA Members, \$660- Non UNA Members + \$300 Instructors Fee Per Student**

\$75 Deposit Required to Register Child into most Camps.

For more information & for camp applications call: (845) 626-5641

or check out our website at: www.Soyuzivka.com

POBox 529, Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641 • (845) 626-4638 • www.Soyuzivka.com

Про Голодомор - у школах Бостону

У першому ряді зліва: д-р Л. Гайда, пані Ранюк, одна з тих, які пережили Голодомор – М. Вальцер, д-р Зайцев, другий ряд – о. Р. Тарнавський, Сид Сміт, о. Я. Налісник.

БОСТОН, Мас. – 17 листопада група українських американців, яка складалася з Анни Ранюк, о. Ярослава Налісника, о. Романа Тарнавського, д-ра Любомира Гайди з Гарвардського університету, д-р Зайцева з Українського Католицького університету, Марії Вальцер (заступник президента УККА Бостонського Відділу) зустрілися з Сидом Смітом, головою історичної програми міських шкіл Бостону, щоб обговорити включення матеріалів про Український Голодомор на мережу сторінки історії для учителів шкіл Бостонської округи.

С. Сміт, після перегляду даних йому матеріалів про Голодомор, погодився помістити їх на мережу сторінки історії для учителів історії публічних шкіл Бостону. Це допоможе українським американцям у змаганні за визнання Голодомору.

М. Вальцер

С. Смітові передано відповідні матеріали про Голодомор, включно з копіями частин, що стосувалися слухань перед Комісією Українського Голодомору уряду США. Там також була включена бібліографія книжок, сторінок мережі та фільмів стосовно цієї теми та інші матеріали.

Згадані матеріали можна придбати за три дол., виписуючи чек на УККА, Відділ в Бостоні та вислати на адресу: Maria Walzer, 11 Green Valley Road, Medway MA 02053.

Ми заохочуємо всіх придбати ці матеріали про Голодомор і передати їх до відділу історії у школах вашої округи. Чим більше буде відомо про цей злочин, тим більше це знання заохотить глибше студіювати цю тему.

Рятувальникам вручено нагороди

САН КАРЛОС, Каліфорнія. – 28 жовтня у „Свободі“ було вміщено розповідь про дії оперативного загону рятувальної служби з Каліфорнії з усунення наслідків гурагану „Катріна“ в Новому Орлеані. Загін очолював 44-річний капітан Герольд Шапельговман, зять відомої української мисткині Катерини Кричевської. 12 лютого в місцевому Інституті авіації Гілера („Hiller Aviation Institute“) відбулося нагородження рятувальників і їхнього команди за мужність, виявлену при рятуванні людей. Герольд Шапельговман впродовж трьох годин розповідав учасникам зустрічі про рятувальну акцію.

Л. Хм.

Герольд Шапельговман з дружиною Ладой і дочкою Меган в інституті авіації.

Проведено збірку на каплицю

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. – 18 грудня 2005 року дітей Школи Українознавства, членів Осередку СУМ та парафії Української католицької церкви свв. Петра і Павла відвідав св. о. Миколай.

Напередодні голова 7-го Відділу Організації оборони Лемківщини Володимир Блажейовський на засіданні Управи запропонував, щоб парохів церкви о. Василеві Путері св. о. Миколай приніс в дарунку книжку про Лемківщину „Анали дослідження Лемківщини том VI“. Книжку видала Фондація дослідження Лемківщини.

7-ий Відділ ООЛ у Джерзі Сіті

має на списку 45 членів, але активними є 20 з них. Все ж таки Відділ помітний у житті громади – допомагає Школі Українознавства та Осередкові СУМ, його голова бере участь з прапором Відділу на річницях та Панахидах за героїв, пам'ятає про потреби наших церков на Лемківських землях.

Збірку на будову Лемківської каплиці в пам'ять жертв акції „Вісла“ здійснили секретар і скарбник Відділу Дмитро Тхір і Павло Лукочин, а громада щедро на цю збірку відгукнулася.

Зенко Галькович

Відбудеться форум на тему іміграції

ПАСЕЙК, Н. Дж. – У неділю, 2 квітня, після останньої Служби Божої в церкві св. о. Миколая (12:30 по полудні) в залі навпроти церкви у шкільній аудиторії відбудеться форум на тему „Іміграція: що дозволяється, а що ні“. Його проводить Юридична школа ім. Пітера Родіно Сітон-Гол університету – Клініка соціальної справедливості. Форум спонзорований 18-им Відділом Союзу Українок Америки, при співучасті УККА і Української католицької церкви св. о. Миколая.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ

Запрошує на заключну мистецьку виставку:

КОЛЕКЦІЯ ОМУА

(Об'єднання Мистців Українців Америки)

19 – 26 березня 2006 р.

Відкриття:

неділя, 19 березня, 1 год. по пол.

Вступне слово:

АНЯ ФАРІОН, директор ОМУА

Галерея відчинена:

п'ятниця: 6-8 веч., субота-неділя: 1-5 по пол.

ГАЛЕРІЯ МАЯНА

136 Друга Авеню (4-ий поверх), Нью-Йорк, Н.Й. 10003

Тел.: (212) 260-4490 • (212) 477-6175

www.geocities.com/ukrartclub

ukrartclub@yahoo.com

Голова Відділу В. Блажейовський в присутності голови Крайової управи ООЛ Зенка Гальковича вручає о. В. Путері VI том „Анали дослідження Лемківщини“. Перший справа – лемко Д. Демянич з осередку СУМ, який виступив з вітанням на адресу отця..

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ“

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

www.ukrweekly.com

УНІОЮЗУ

www.unamember.com

УКРАЇНА І СВІТ

ДО 20-РІЧЧЯ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

В ООН відбудеться
„Чорнобильський тиждень“

НЮ-ЙОРК. – Продовжується підготування в квітні ц.р. в штаб-квартирі ООН „Чорнобильського“ тижня з нагоди 20-ї річниці трагедії на ЧАЕС.

Питання спільних заходів в ООН були в центрі уваги під час координаційної наради, за участю представників української громади, яка відбулася цими днями під головуванням Постійного представника України при ООН Валерія Кучинського. Серед учасників засідання – керівники провідних українських жіночих, культурно-просвітницьких організацій, а також місцевих неурядових установ, які активно допомагають Україні у подоланні Чорнобильського лиха, представники ЗМІ.

В.Кучинський поінформував зібрання про основні події в рамках „Чорнобильського“ тижня в ООН. Ключовою з низки запланованих заходів стане спеціальна пам'ятна сесія Генеральної Асамблеї ООН, яка відбудеться 28 квітня.

Участь у сесії візьмуть Генеральний секретар ООН К. Анан, голова 60-ї сесії Генеральної асамблеї Я. Еліасон, адміністратор програми розвитку ООН К. Дервіш, а також високі представники країн-членів та численних неурядових організацій і фондів.

Протягом тижня плянується проведення „Чорнобильської“ фотовиставки, благодійного базару та 15-ї Міжнародної науково-практичної конференції „Здоров'я та довкілля“, присвяченої вивченню медичних наслідків катастрофи.

Результатом наради стало узгодження спільних плянів дипломатів та місцевої громади з організації та інформаційного висвітлення пам'ятних „Чорнобильських“ подій в штаб-квартирі ООН.

Постійне представництво
України при ООН

Відзначено 60-річчя ліквідації УГКЦ

ЛЬВІВ. – 8 березня єпископат, духовенство і миряни Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) відзначили 60-ту річницю Львівського псевдособору 1946 року, коли за прямим розпорядженням Сталіна було ліквідовано УГКЦ в Галичині, а її структури підпорядковано Російській Православній Церкві. Після псевдособору почалися репресії проти греко-католиків, тисячі єпископів, священників та вірних пішли на заслання, були кинуті в тюрми, були розстріляні, зникли.

8 березня у Святоюрському соборі, саме у час початку псевдособору 60 років тому, відбулась Служба Божа в пам'ять тих, хто страждав за віру. Якщо у 1946 на псевдособор, під примусом і погрозами, влада зібрала 216 священників, то тепер у храмі ніде було стати. Люди прийшли за покликом душі, аби подякувати Богові за врятовану Церкву.

З цієї нагоди Президент України Віктор Ющенко надіслав листа вірним УГКЦ, в якому підкреслив, що „це був час жорстокої розправи над тими, чия віру і патріотизм не могла зламати тоталітарна машина. Ці сторінки історії мають вчити українців толерантності й співпраці заради миру в суспільстві та злагоди“.

Святіший Отець Бенедикт XVI, який теж надіслав своє звернення з нагоди річниці ліквідації УГКЦ, висловив жаль, що „у сумні дні березня 1946 року група церковників, зібраних на псевдособорі, присвоїла собі право представляти Церкву, вчинивши важкий злочин. Але, незважаючи на важкі роки підпілля і випробування, спільнота залишилась міцною і зберегла свої традиції“. Впродовж 1946-1989 років УГКЦ діяла у підпіллі, з Заходу перевозили часописи і книжки, працювали підпільні семінарії, монастирі, по хатах таємно відправляли Богослужіння і висвячували священників.

Слова підтримки і визнання прозвучали і від провідника римо-католиків в Україні Митрополита Мар'яна кардинала Яворського. На події 60-річної давнини не було відгуку православних владик в Україні.

Патріарх УГКЦ Любомир кардинал Гузар у своїй проповіді під час Служби Божої сказав: „Настав час, коли треба осмислити те, що сталося. Це не лише згадка дат, відзначення подій, це бажання зробити історичний підсумок“. Він підкреслив, що Церква вижила у важкі роки завдяки мученикам та сповідникам, всім людям доброї волі.

Радіо „Свобода“

Український Інститут Америки

затрашує гравдуня

КОНЦЕРТ

JAMES GILES PROJECT

An evening of chamber music

In one of the city's splendid historical architectural landmarks

performed by

James Giles (piano), Sergi Giles (piano),
Julie Rosenfeld (violin), Solomiya Ivakhiv (violin),
Borys Deviatov (viola), Wanda Glowacka (cello)

PROGRAM

Hummel: Grand Sonata for Four Hands Piano in A-flat Major, Op. 92
Mozart Quintet for Piano and Winds in E-flat Major, K. 452
(arranged for piano, violin, viola, and cello by Czerny)
Mozart-Busoni: Andantino from Piano Concerto in E-flat Major, K. 271

Mozart Piano Concerto in A Major, K. 414
(arranged by Mozart for piano and string quartet)

Субота, 1 квітня 2006 р., год. 8-ма веч.

в Українському Інституті Америки

Квитки: 30 дол. від особи
для членів УІА і сеньйорів – 25 дол., студенти – 20 дол.

За додатковими інформаціями звертатися до

Ukrainian Institute of America,
2 East 79th Street, New York, NY 10021 • (212) 288-8060
www.ukrainianinstitute.org

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА

*Найкраща дорога до
Вашого першого мільйона*

- Позички • Інвестиції
- ІРА рахунки • Кредитні картки та багато інших послуг

ГОЛОВНЕ БЮРО:

215 Second Ave.,
(between 13th & 14th St.),
New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-2980
Fax: (212) 996-5204

ФІЛІЯ В БРУКЛІНІ, Н.Й.:

1678 E 17th St.,
Brooklyn, NY 11229
Tel.: (718) 376-5057
Fax: (718) 376-5670
Toll Free: 1-866-867-2464

ФІЛІЯ В НЮ-ДЖЕРЗІ:

35 Main St.,
So. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 469-9085
Fax: (732) 469-9165

266 Washington Ave.,
Carteret, NJ 07008
Tel.: (732) 802-0480
Fax: (732) 802-0484

Безкоштовне число телефону **1-866-859-5848**

e-mail: admin@uofcu.org • website: www.uofcu.org

Довідкове...

(Закінчення зі стор. 12)

член виборчої комісії відокремлює від виборчого бюлетеня контрольний талон та видає виборцеві виборчий бюлетень для голосування. Виборчий бюлетень заповнюється виборцем особисто в кабінеті для таємного голосування.

У виборчому бюлетені виборець робить одну позначку „плюс“ („+“) або іншу, що засвідчує його волевиявлення, у квадраті навпроти назви партії (блоку), за кандидатів у депутати від якої (якого) він голосує. Виборець може голосувати за кандидатів у депутати лише від однієї партії (блоку) або не підтримувати кандидатів у депутати від жодної партії (блоку). У разі не підтримання кандидатів у депутати від жодної партії (блоку) виборець робить позначку „плюс“ („+“)

або іншу, що засвідчує його волевиявлення, у квадраті навпроти слів „Не підтримую кандидатів від жодної політичної партії, виборчого блоку політичних партій“. Після цього виборець особисто опускає заповнений виборчий бюлетень до виборчої скриньки.

Де можна ознайомитись з виборчими списками кандидатів у депутати, переліком територіальних виборчих округів тощо?

Про це можна дізнатися на офіційному веб-сервері Центральної виборчої комісії: www.cvk.gov.ua (розділ „Вибори до Верховної Ради 2006“).

З інформацією про принципи й засади виборчого процесу в Україні та здійснення виборчих прав громадян України можна ознайомитись на веб-сторінці Центральної виборчої комісії України <http://www.cvk.gov.ua>

Нарешті: в освіті України узаконено предмет богослов'я

ЛЬВІВ. – 2 березня Державна акредитаційна комісія Міністерства освіти і науки України прийняла рішення надати Українському Католицькому університетові ліцензію на підготування бакалаврів богослов'я.

Дотепер Україна залишалася єдиною країною в Центральній та Східній Європі, де богослов'я не було визнано як предмет вивчення на університетському рівні. Досить пригадати, що одного з двох тем розмови покійного Папи Івана Павла II з колишнім Президентом України Леонідом Кучмою у червні 2001 року було відновлення гідного статусу богослов'я в Україні.

Довголітні старання задля акредитації богослов'я увінчалися успіхом завдяки політичним змінам у державі, які відбулися після Помаранчевої революції. Провідну роль у справі визнання богослов'я в Україні відіграв Український Католицький університет. Справу визнання богослов'я особисто підтримав Президент Віктор Ющенко.

12 років УКУ працював у цьому напрямі. З кожним кроком ставало все більше осіб та інституцій, які підтримували ідею акредитації богослов'я в Україні: православні архиєреї різних юрисдикцій, Всеукраїнська Рада Церков, ректорати семінарій різних конфесій, Рада ректорів Львівщини, послі різних країн, політики, такі наукові центри за кордоном, як Гарвард, Канадський інститут українських студій, Центр ім. Петра Яцика, різні міжнародні університети та фундації, консорціум восьми українських університетів, які змагаються за автономію, зокрема Києво-Могилянська академія, Університет економіки та права „Крок“ та Чернівецький національний університет.

Особливу практичну і духовну допомогу протягом років УКУ отримував від ректора Львівського національного університету ім. Івана Франка Івана Вакарчука, проректора Марії Зубрицької та декана філософського факультету Володимира Мельника, а також декана філософського факультету Київського національного університету Анатолія Конверського, голови експертної ради з гуманітарних та соціальних наук у Києві.

„Від початків нашої історії до такої епохальної події, як Помаранчева революція, Церква і християнські принципи були стрижнем української самобутності. – говорить ректор УКУ о. д-р Борис Гудзяк. – Сьогодні ми є свідками великого прориву – християнська думка знаходить належне місце в науковому та суспільному житті України, де народ глибоко зраний драматичною історією XX століття. Ми є свідками демографічного спаду та кризи моральних принципів в Європейській спільноті. Не виключено, що Україна, яка значною мірою саме завдяки церковному опору пережила тоталітарні режими, може стати місцем, де народжується нова світоглядна пропозиція для Європи XXI ст. Богослов'я має відіграти у цьому процесі важливу роль. Україна повинна заговорити богословським голосом – тонко, критично, творчо, з усмішкою та з усвідомленням складності глобальної ситуації у світі. Формування такої школи, яка не закриває очі на біль сучасної людини, на її глибинні духовні прагнення та на соціальні, економічні несправедливості, є ключовим завданням УКУ“.

Петро Дідула

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

*УНСоюз уділяє своїм членам
по доступних відсотках*

Гпотечні позички
*****MORTGAGES*****

Потелефонуйте сьогодні!
(800) 253-9862 дод. 3036

Чи Вичули?

Придбайте для мене в УНСоюзі вивінувальну грамоту на 20 років з одноразовою вкладкою за суму 2,287.26 дол. і я отримаю чека на 5,000.00 дол., якраз у пору на мою університетську освіту. На що Ви чекаєте?

**Телефонуйте до УНСоюзу на число:
1-800-253-9862.**

Зробіть це негайно!

*** Вік від 0 до 3,5 року**
**** Найнижча сума забезпечення 5,000.00 дол.**

**St. George
Schools**

215 East 6th Street, New York, NY 10003 • 212-473-3130

VALUES • LEARNING • CHARACTER • EXCELLENCE

День Відкритих Дверей

в Українській Католицькій школі Св. Юра

28 березня 2006 р.

у годинах: 5:00-7:00 пополудні

Професійні та досвідчені вчителі
Високі результати на стандартизований тест
Тепла атмосфера
Комп'ютерний клас • ESL класи • Бібліотека
Приватний дитячий майданчик
Спортивний зал
Програма продовженого дня
Позашкільні програми

За інформацією просимо звертатись:

тел: 212-473-3130 (Середня школа)

тел: 212-473-3323 (Академія)

Founded in 1941, St. George School is a Catholic co-educational school serving children pre-K - 12 grades

THE AD IS SPONSORED BY ANDRIJ STASIV

Нелегальна міграція в Україні

Україна стає привабливою для нелегальних мігрантів, які прямують до Європейського союзу. Потік нелегальної міграції через Україну не є найбільшою міграційною загрозою для Євросоюзу, але сам факт, що такий шлях проходить через українську територію, створює тиск на галузі охорони здоров'я, будівництво житла та зайнятості, не кажучи вже про державний бюджет, тому що потрібно встановлювати особу, затримувати та повертати нелегальних мігрантів.

Спеціалісти з питань міграції кажуть, що шлях до вирішення проблем з нелегальною міграцією полягає у встановленні спільної політики щодо повернення нелегальних мігрантів з тими країнами, звідки вони прибувають, та тими, куди прямують.

Після розпаду Радянського Союзу Україна стала відкритою зоною для неконтрольованого руху мігрантів, перевезення зброї та інших видів контрабанди. Дві третини українського кордону не були демарковані на міждержавному рівні і майже не охоронялися. Україна стала привабливою для різних мігрантів, включаючи нелегальних.

Одна з рис нелегальної міграції – високий рівень транснаціональної організованості, фінансова і технічна підтримка міжнародних кримінальних груп. До того ж, нелегальні мігранти зазвичай скупчуються у

містах: їх кількість в міській місцевості в два рази більша, ніж у сільській. Це створює додаткові проблеми: зростає тиск на систему соціального забезпечення, житлову сферу та зайнятості, а також неминучою є соціальна напруга, яка викликається таким тиском.

Магістралі мігрантів у світі

Спеціалісти Центру збору та обміну інформацією з перетинання кордонів та міграції Євросоюзу (CIREFI) визначили основні шляхи світової нелегальної міграції, які ведуть до Євросоюзу:

Балтійський шлях. Використовується мігрантами з Росії, країн СНГ та Південно-Східної Азії, він проходить через Росію та балканські країни до Скандинавії.

Балканський шлях. Використовується мігрантами з Середнього Сходу, Туреччини та балканських країн, які не належать до Шенгенської зони. Цей шлях проходить через Туреччину та Балкани до Греції та Австрії. За оцінками експертів, він є однією з найбільших загроз. Це один з найпопулярніших шляхів для нелегальних мігрантів.

Північноафриканський шлях. Використовується мігрантами з Середнього Сходу та Африки для того, щоб переправитись через Суецький канал та Середземне море і потрапити до портів Франції, Іспанії та півдня Італії. Це також один з наймасовіших шляхів.

Південноамериканський шлях. Використовується мігрантами з Центральної та Південної Америки, які в основному прибувають до Західної Європи.

Центральноевропейський шлях. Використовується мігрантами з Далекого та Середнього Сходу, Південно-східної Азії та СНГ. Він проходить через Росію, Україну, Польщу та Словаччину до Західної Європи, і хоч не становить найбільшої загрози для Європи, сам факт існування такого шляху має серйозні негативні наслідки для України: ситуація з міграцією у країні може вийти з-під контролю та стати некерованою, коли у країні з'явиться значний прошарок нелегальних мігрантів. Це може привести до зростання соціальної напруги та розповсюдження захворювань. В той же час існує додатковий тягар для державного бюджету, тому що державні кошти використовуються на ідентифікацію, затримання та депортування нелегалів. За оцінками експертів, запровадження широкомасштабних заходів по всій країні з метою нейтралізації нелегальної міграції може коштувати до 28 млн. доларів США на рік.

Канали притоку мігрантів в Україну

Загальний потік мігрантів в Україну можна розділити на декілька шляхів, беручи за основу національність мігрантів:

В'єтнамський канал. В'єтнамці, які приїжджають до різних колишніх республік Радянського Союзу як контрактні робітники, залишаються після закінчення терміну візи, і фактично стають нелегальними мігрантами. Існує тенденція до збільшення кількості в'єтнамців, які намагаються перетнути український кордон з виготовленими в Москві такими фальшивими документами, як службові паспорт та паспорт, видані на основі дозволів на роботу.

Пакистано-індійський канал. Індійці та пакистанці отримують українські та російські туристичні візи у Делі. Потім група таких „гостей“ переїжджає через українську територію до Європи.

Шріланкійсько-бангладешський канал. Були спроби встановлення постійного каналу пересування шріланкійців та бангладешців через західноукраїнську ділянку кордону за допомогою поводитирів з України, Польщі, Угорщини, Румунії та інших країн.

Афганський канал. Втікачі з Афганістану, які отримали притулок в Україні, Росії чи країнах Центральної Азії, разом з афганцями, які легально живуть у Києві, Москві та інших великих містах СНГ, організовують „підприємства“ з виготовлення фальшивих документів для нових груп мігрантів.

Китайський канал. Вербувальники, в основному маляйзійці та в'єтнамці, формують групи китайців, і легально приїжджають до Москви за туристичними візами. Потім їх нелегально переправляють через українську територію до Західної Європи. За інформацією поліції, у Празі існує спеціальний центр, який координує рух і діяльність цих груп китайських мігрантів.

Курдський канал. З 1995 року, після початку воєнних дій у Курдистані, збільшилась кількість іранців, іракців та турків курдського походження, які прибувають в Україну з невідомими документами або за допомогою міжнародних кримінальних угруповань.

Узбецький та таджицький канал. В результаті етнічних конфліктів та релігійних переслідувань значно зріс потік мігрантів з Узбекистану та Та-

джикистану, які емігрували до Росії, а зараз намагаються дістатись Західної Європи через територію України.

Чеченський канал. Цей канал відкрився у 2002 році, і багато громадян Росії чеченського походження використовують його, щоб досягти східноєвропейських країн – Польщі, Словаччини та Чеської республіки, де сподіваються отримати статус втікачів.

Нелегальна міграція поступово стає все більше організованою і контрольованою з боку міжнародних кримінальних груп і перетворюється на високоприбуткове підприємство.

Найпривабливішими місцями нелегального в'їзду на Захід є українсько-словацька та українсько-угорська ділянки державного кордону, де затримується понад 70 відсотків нелегальних мігрантів. Хоча механізми та тактика організаторів руху нелегальних мігрантів час від часу змінюються, загальний підхід залишається таким самим. Як правило, більшість мігрантів каже, що вони спочатку прибули до Москви. Там їхні друзі-земляки формують групи, які потім нелегально перевозяться через російську територію та східний кордон України або через територію Білорусі та північний кордон України.

Неконтрольована нелегальна міграція є коренем проблем, пов'язаних з концентрацією мігрантів у певних регіонах, змінами у міжетнічній ситуації, помітним дисбалансом між національними та культурними інтересами мігрантів та місцевого населення, та розповсюдженням в країні постійних кримінальних груп, зформованих за етнічним принципом.

Останнім часом нелегальна міграція та суміжні процеси все помітніше впливають на соціально-політичну та кримінальну ситуацію в Україні.

Зобов'язання щодо повернення нелегальних мігрантів (реадмісії)

Одним з найефективніших шляхів протидії нелегальній міграції є угоди про реадмісію (депортацію) та встановлення спільної політики щодо реадмісії, яка уповільнить неконтрольований рух великих груп людей в регіоні і у світі в цілому.

Одна з головних цілей Угоди про реадмісію між Україною та Євросоюзом – це встановлення процедури швидкої, ефективної ідентифікації та безпечного, організованого повернення осіб, які не відповідають вимогам в'їзду та перебування на території України або країн Європейського союзу. Угода про реадмісію з Євросоюзом стосується громадян країн – сторін Угоди, громадян третіх країн або осіб без громадянства.

Після підписання Угоди про реадмісію з Євросоюзом Україна буде працювати над встановленням спільної політики щодо реадмісії на основі двосторонніх угод. На даний момент Україна підписала двосторонні угоди з Грузією, Угорщиною, Молдовою, Польщею, Словаччиною, Швейцарією, Туреччиною та Туркменістаном.

Нагальним завданням є підписання подібних угод з Росією та Білоруссю. Однак, переговори стосовно підписання такої угоди з Росією були складними. Росія відмовляється приймати громадян третіх країн, які складають основну частину нелегальних мігрантів, які транзитом проходять через Україну до Євросоюзу. Це повинно стати однією з головних цілей для українських дипломатів, і в цьому країні Євросоюзу повинні підтримати Україну.

Повний текст цієї статті був вперше надрукований 6 березня 2006 року англійською мовою в бюлетені Міжнародного центру політичних досліджень в Києві. Перекладений і скорочений варіант друкується з дозволом.

**ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
і Почесний Голова Преосв. Владика РОБЕРТ
при співпраці УЗО в Огайо
Запрошують Українську Громаду
на ЗУСТРІЧ-БЕНКЕТ з РЕКТОРОМ УКУ!**

Де: Українська Католицька Церква Покрова Пресв. Богородиці
6812 Broadview Road, Parma, Ohio
Коли: Неділя, 26 березня 2006 р.
1:00 - Час на особисте привітання та зустріч з о. Борисом Гудзяком,
ректором Українського Католицького Університету у Львові
2:00 - Ресторанний бенкет з мистецькою програмою

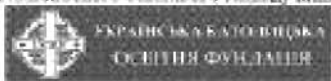
Вступ на Ректорський бенкет: \$25.00

Квитки можна придбати
у Кредитовій Кооперативі "Самопоміч", 6108 State Road, Parma, Ohio 44134
або в членів Громадського Комітету.

З цієї нагоди проводиться збірка пожертв на
Українську Католицьку Освітню Фундацію
Українського Католицького Університету у Львові
Пожертви просимо складати
в Кредитовій Кооперативі "Самопоміч" на Конто 10988
Пожертви звільнені від податків
Чеки просимо виписувати на:
The Ukrainian Catholic Education Foundation (UCEF)

Як ректор Українського Католицького Університету, о. Борис Гудзяк є духовним наставником Митрополита Андрія Шептицького і Патріарха Йосифа Сліпача. Він поділяється любов'ю та ревнощами найбільшого освітнього закладу нашої Церкви.

www.mcu.edu.ua

www.ucef.org

Судді, політика та вибори в Україні

Богдан Футей

Останні декілька місяців в українській пресі часто обговорюються майбутні вибори та криза Конституційного суду. Незважаючи на те, що Конституція та закони України забороняють суддям брати участь у будь-якій політичній діяльності та мати представницький мандат, імена деяких суддів можна зустріти у виборчих списках політичних партій. До того ж, є очевидним, що кворуму в Конституційному суді України (КСУ) не буде аж до нових парламентських виборів, які відбудуться 26 березня. Хоча ці проблеми попередньо обговорювались, на деяких питаннях варто повторно наголосити, оскільки парламент нічого не зробив, щоб виправити ситуацію, яка склалась.

Згідно з Конституцією та законами України, для того, щоб не виникав конфлікт інтересів, суддям заборонено бути членами партій та профспілок. Ця норма часто ігнорується як самими суддями, так і політичними партіями. Особливу стурбованість викликає той факт, що деякі судді, включаючи голову Верховного суду та голову Вищого господарського суду, є в списках партій, які в березні кандидуватимуть до парламенту. Дуже дивує, що ні в депутатів парламенту, ні в самих суддів не виникло заперечень щодо порушення Конституції та Закону України „Про статус суддів”.

Одним з основних принципів демократії та Конституції України є принцип розподілу влади на три гілки, саме тому Конституція України забороняє суддям займатись політичною діяльністю. Те, що судді є в списках партій, в найкращо-

му випадку вказує на неприйнятність ситуації, а в найгіршому така політична активність впливатиме на прийняття суддями рішень. Саме тому судді, які хочуть обіймати виборні посади чи бути в списках політичних партій, повинні спочатку піти у відставку. Але події чомусь перед виборами так не розвиваються. Навпаки, перед парламентськими виборами провідники партій включили в свої списки імена багатьох суддів. Навіть блок В. Литвина – партія голови Верховної Ради України – включив суддів у свій список. Так не повинно бути. Обов'язком депутатів Верховної Ради є не тільки дотримуватись закону, але і пропагувати його дотримання. Депутати, особливо провідники парламенту, повинні публічно засудити включення суддів у списки партій, а також домогтись того, щоб імена тих суддів, які не пішли у відставку були виключені зі списків політичних партій і блоків.

Варто частіше повторювати, що ніхто не поважатиме суддів чи парламент, доки судді та обрані посадові особи, в першу чергу, не поважатимуть себе самі. І хоча після прийняття Верховним судом України 3 грудня 2004 року рішення у справі В. Ющенка проти ЦВК з'явилися великі сподівання, проте включення суддів у списки політичних партій є кроком назад. Крім того, судді та народні депутати повністю знехтували рішенням КСУ про подвійні мандати, де чітко вказано, що отримання народними депутатами України іншого представницького мандату чи перебування на державній службі є неконституційним. На превеликий жаль, навіть на сьогоднішній день є депутати, які обіймають дві посади. Чи зможе пересічний українець повірити, що він живе в демократичній державі, коли обрані посадовці так зухвало порушують закон?

Починаючи з середини жовтня 2005 року, КСУ не може отримати кворуму. КСУ складається з 18 суддів. Президент, з'їзд суддів України та Верховна Рада призначають та обирають по 6 суддів. КСУ вважається таким, що має кворум, для того, щоб прийняти чи не прийняти справу в своє провадження (щонайменше 6

суддів повинні проголосувати за те, щоб справу прийняти), коли є 11 суддів, проте 12 суддів повинні брати участь у пленарних засіданнях і 10 суддів повинні проголосувати позитивно у прийнятті рішення чи висновку. Ситуація, яка уже існує декілька місяців, полягає в тому, що парламент уникає обрання 6 суддів КСУ, оскільки ці вибори постійно відкладаються. 21 лютого „Українська правда“ повідомила, що голосування не відбудеться аж до 15 березня, за 2 тижні до парламентських виборів. На сьогоднішній день КСУ налічує тільки 5 суддів.

Закон про Конституційний суд передбачає, що кожен суддя, незалежно від того, чи він був призначений Президентом, чи обраний з'їздом суддів чи Верховною Радою України, повинен скласти присягу в парламенті України. Конституція України передбачає присягу Президента та народних депутатів, проте не має такої вимоги для суддів Конституційного суду України. Саме тому, на мою думку, вимога присяги у Верховній Раді є неконституційною, оскільки це дозволяє Верховній Раді керувати життєдіяльністю цього органу, що є прямим порушенням принципу розподілу влади. Закон „Про Конституційний суд України” не може наділити Верховну Раду особливою владою, яка не передбачається Конституцією України, при цьому ст. 153 Конституції України не може бути інтерпретована як така, що передбачає присягу. Цей закон можна застосовувати до суддів, яких обирає Верховна Рада, але не до тих, що призначаються Президентом чи обираються з'їздом суддів. Проте, починаючи з жовтня, немає Конституційного суду, який розглянув би питання конституційності процедури присяги суддів Конституційного суду, оскільки Верховна Рада не може заприсягти тих суддів, які були призначені Президентом та обрані з'їздом суддів. З цього випливає, що Верховна Рада, не призначаючи своїх суддів та не дозволяючи уже призначеним суддям прийняти присягу, ефективно блокує діяльність Конституційного суду. Тяжко повірити, що після Помаранчевої революції парламент залишається настільки недбалим щодо свого обов'яз-

(Закінчення на стор. 22)

Богдан Футей є суддею Федерального суду США у Вашингтоні, призначений на посаду Президентом Р. Рейганом в травні 1987 року. Б. Футей – активний учасник різноманітних програм з верховенства права та демократизації в Україні з 1991 року. Він працював в дорадчій групі з проєкту Конституції України.

NECC Telecom

NECC
TELECOM

Прямий міжнародний зв'язок

Україна

8.9

ц. за хвилину

Москва.....	2.9 ц. за хвилину
Санкт-Петербург.....	2.9 ц. за хвилину
Росія.....	4.9 ц. за хвилину
Німеччина.....	3.9 ц. за хвилину
Ізраїль.....	3.9 ц. за хвилину

Не дзвоните - не отримуєте рахунку

**Ми розмовляємо
на українській мові**

M-F 9am - 11pm; Sat 9am - 5pm EST

Подзвоніть нам зараз!

1-800-282-1724

www.necc.us

При дзвінках на мобільний телефон ціна мови лінійна. Тарифи за розмову.

Вшанували день народження Тараса Шевченка

УЖГОРОД. – Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час покладання квітів до пам'ятника Т. Шевченкові 11 березня.

Фото УНІАН

КИЇВ. – 9 березня, в день народження Тараса Шевченка, Президент України Віктор Ющенко разом з прем'єром Юрієм Єхануровим, урядовцями і депутатами поклали квіти до пам'ятника Кобзареві у столиці. Біля пам'ятника відбулося політичне віче, яке завершилося великим святковим концертом. Віктор Ющенко виступив з лекцією перед студентами Національного університету ім. Шевченка.

ДОНЕЦЬК. – 9 березня біля пам'ятника Тарасові Шевченкові відбулося урочисте покладання квітів, у якому взяли участь керівники обласної державної адміністрації Вадим Чупрун, заступники голови обласної адміністрації, громадськість міста.

ПРАГА, Чехія. – У липні ц.р., з нагоди 130-річчя видання у Празі першого нецензурованого „Кобзаря“, буде відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку. Про це повідомив Посол України у Чеській Республіці Іван Кулеба. Пам'ятник планується виготовити в Україні і подарувати українській громаді міста. Для розміщення пам'ятника чеська сторона надасть Україні ділянку землі у безкоштовну довготривалу оренду.

ТБІЛІСІ – Пам'ятник Тарасові Шевченкові для встановлення у грузинській столиці Тбілісі буде виготовлено в Києві. Замовником виступило комунальне підприємство „Дирекція реставраційно-відновлювальних робіт“, а виконавцем – київський творчовиробничий комбінат „Художник“ Національної спілки художників України.

МОСКВА. – 9 березня українська громада, представники російської громадськості зібралися біля пам'ятника Тарасові Шевченкові на Кутузовському проспекті. Член Ради Федерації Федеральних зборів Росії, голова Рад Об'

єднання українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії Василь Дума поклав квіти до підніжжя монумента, які були увінчані стрічкою з написом „Великому Кобзареві – від українців Росії“. Квіти поклав також Тимчасовий повірений у справах України в Російській Федерації Леонід Осаовлюк. Українська народна хорова капеля Москви під орудою Заслуженого працівника культури Росії та України Вікторії Скопенко, за участі всіх присутніх, заспівала „Реве та стогне...“. Після завершення офіційної частини ще довго лунали вірші поета та українські пісні.

Олена Гончар

Українці Москви біля пам'ятника Кобзареві

Благодійна Вечера на підтримку Українського Католицького Університету!

Що: Вечери-Бенефіс у Філадельфії на підтримку Українського Католицького Університету у Львові
Де: Український Освітньо - Культурний Центр у Джерсітауні
Коли: Субота, 1-го квітня 2006
5:00 - Коктейль – виставка праць УКУ
6:00 - Вечера та висвітлення фільму про УКУ Львів
Квитки вступу \$40 від особи

Вступ: \$40.00. Чеків просимо висувати на Українську Католицьку Освітню Фундацію (UCEF).

Квитки можна придбати в:

- Українському Освітньо-Культурному Центрі (700 Cedar Rd., Jenkintown, PA)
- Візантійській Церковній Крамниці (810 N. Franklin St., Philadelphia, PA)
- Кредитній "Самопоміч"
- First Security Bank (of MB Financial)
- Квитки можна також купити у членів Організаційного Комітету

Вичинко запрошуємо придбати на зустріч з о. д-ром Борисом Гудзиком, ректором Українського Католицького Університету у Львові. Як ректор УКУ Львів, о. Борис Гудзик має слідом за собою Матросіна Анатолія Шептицького і Патріарха Йосифа Сліпого. О. Гудзик розкаже про життя про релігійну та філію УКУ у Львові. Буде показаний фільм про університет! Прокля і показаний будуть спроби фінансування університету у 2006-2007 роках.

Якщо Ви не зможете придбати на вечір, просимо підтримати цю подію цільовими пожертвами на підтримку університету. Чекаємо пожертвувати на UCEF та вислати до: The Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 West Chicago Ave., Chicago, IL, 60622. Phone: 773-235-8462.

www.ucu.edu.ua

www.ucef.org

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

запрошує на

зустріч із українськими науковцями:

д-р ЛЕСЕЮ СТАВИЦЬКОЮ

(Київ)

завідувач відділу соціолінгвістики Інституту української мови НАНУ,
Шклярівський стипендіат 2000

у Гарвардському Інституті Українознавчих Студій
автор монографії

„Короткий словник жаргонної лексики української мови“
(Київ, 2003)

МИРОСЛАВОЮ АНТОНОВИЧ

(Київ)

доцент кафедри правознавства Національного університету

„Києво-Могилянська Академія“

автор монографії

„Міжнародне публічне право“
(Київ, 2003)

та

ОРИСЕЮ ДЕМСЬКОЮ-КУЛЬЧИЦЬКОЮ

(Київ)

заступник директора Інституту української мови НАНУ,
співучасник, ініціатор та співорганізатор НТШ-А, видання
„Українська мова у 20 сторічч: історія лінгводику“

(Київ, 2005)

автор монографії

„Основи Національного корпусу української мови“
(Київ, 2005)

в неділю, 26 березня 2006 р.,
о 2-й год. по пол.

в будинку НТШ, 63 Fourth Ave. (між 9-ю і 10-ю вулицями)
New York, NY 10003.

Присуджено Національні нагороди України ім. Тараса Шевченка 2006 року

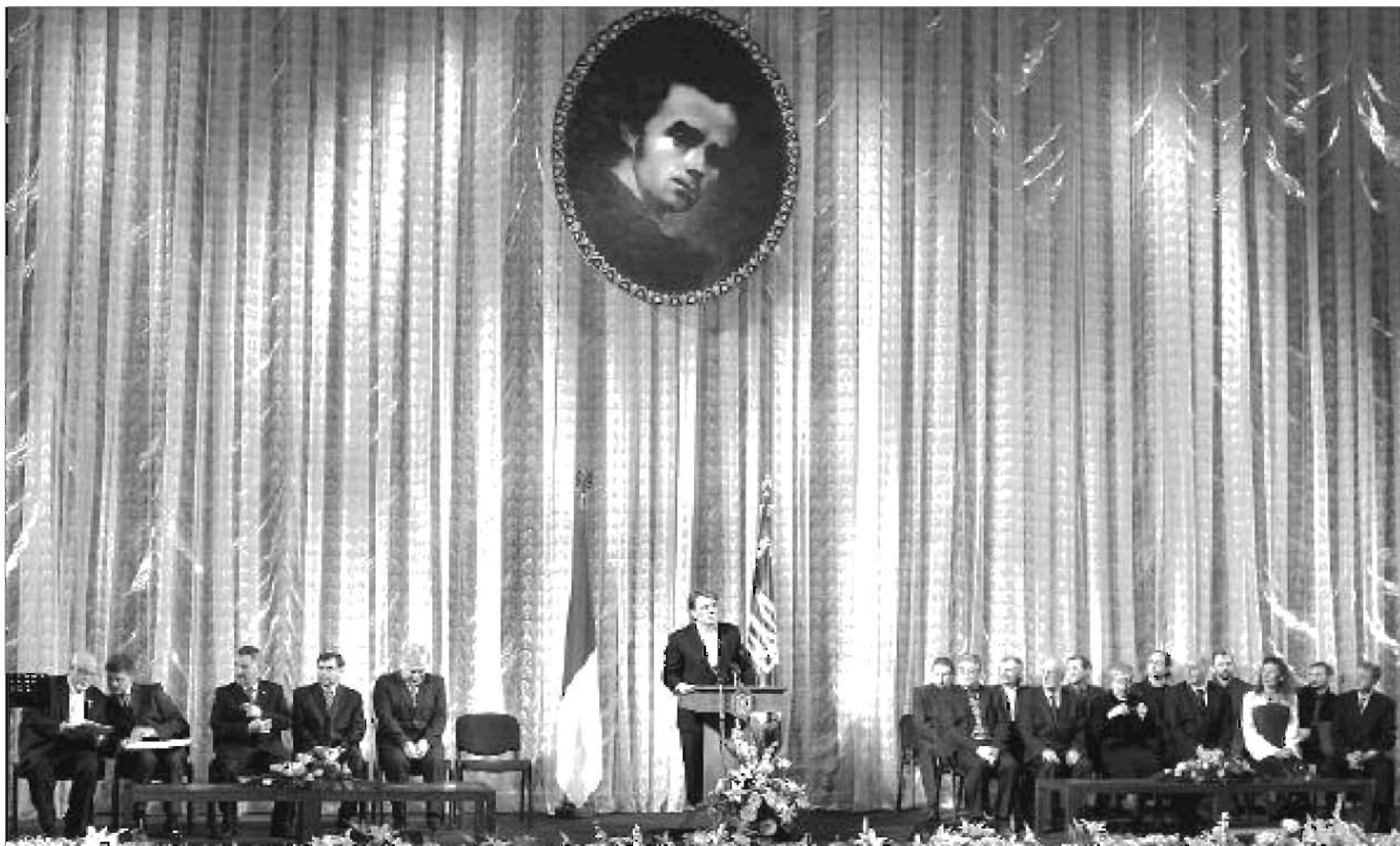
КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко підписав указ про присудження Національної нагороди України імені Тараса Шевченка, яку вручено художникові Євгенію Безноскові за серію ілюстрацій до творів Івана Франка; письменникам Григорію Гусейно-

ву – за художньо-документальний життєпис у 9-ти книгах „Господні зерна“, Ігореві Качуровському – за книжку „Променисті силветки“; поетові Анатолію Кичинському – за книжки поезій „Пролітаючи над листопадом“ і „Танець вогню“; режисеру-постанов-

нику Володимирові Кучинському, акторам Олегові Стефанову, Наталії Половинці, Андрієві Водичеву – за вистави за творами Платона, Г. Сковороди, В. Стуса у Львівському театрі імені Леся Курбаса; головному диригентові Національного ансамблю солістів „Київська камерата“ Валерієві Матюхіну – за музично-художній проєкт „Музика від старовинних часів до сьогодення“; мистцеві Володимирові Недакові за ілюстровану історію українсько-

го козацтва „Україна – козацька держава“; кобзарю-лірнику Василеві Нечепі – за концертну програму „У рокотанні, риданні бандур“; публіцистові Анатолієві Погрібному – за публіцистичну трилогію „По зачарованому колу століть“, „Раз ми є, то де?“, „Поклик дужого чину“; мистецтвознавцеві Зої Чегусовій – за альбом-каталог „Декоративне мистецтво України кінця ХХ століття. 200 імен“.

Указом також встановлений на 2006 рік розмір нагороди – 100 тисяч гривень кожна.

Під час урочистого вручення нагород в Києві 9 березня.

Фото: УНІАН

УНІАН

День Кобзаря відбувся в „Рідній школі“

ЧИКАГО. – 11 березня в „Рідній школі“ урочисто відзначили дні Тараса Шевченка. Відповідальність за відзначення цієї дати цього року мала вчителька мови та літератури Богдана Наливайко, яка уклала сценарій, учні відповідально поставилися до завдання, тому інсценізація уривків з творів Т. Шевченка вдалася. Діти читали уривки з творів Великого Кобзаря, відмінно вивчені напам'ять.

Традиційно з вступним словом про значення Тараса Шевченка в житті кожного українця, про необхідність рік за роком поглиблювати свої знання його творчості виступила директор школи Н.-Л. Хойнацька. На сцену вийшли учні, що зобразили хлопчину Тараса, його Долю і Недолю, а далі, через всю виставу, Тарас на наших очах ріс, виходив сам, з сусідкою-дівчин-

кою, врешті юнаком з дівчиною (у виконанні учнів випускної класу).

Звучали поезії, а також пісні, які співав шкільний хор (вчитель Оксана Чуйко). Доречно вжито й фонограми мистецьких колективів України (хор „Думка“), що змушували всю залю підвестися в єдиному пориві вшанування. Вистава сприймалася органічно, природно, світло і подарувала глядачам справжню насолоду.

Колеги, батьки, усі глядачі висловили Б. Наливайко і її помічницю Ірині Пехевич подяку за велику і важливу працю.

Наступного дня, в неділю, цю дату відзначав УККА, де теж брали участь учні „Рідної школи“ під проводом вчительки Надії Ільків.

Віра Журавська

Промовляє директор школи Н.-Л. Хойнацька

На сцені Володимир Скиба і Христина Бонковська

Хор школярів завершує свято

КОРИСНІ ПОРАДИ

Нове в оподаткуванні

Федеральне „IRS“ впровадило деякі зміни в системі оподаткування в США за 2005 рік, анкети, які мають бути доставлені в „IRS“ до 15 квітня ц.р. Збільшується „personal exemption“, тобто звільнення від податку певної суми заробітку з 3100 дол. за 2004 рік до 3200 дол. за 2005 рік. Збільшується „standard deduction“, тобто стандартне списання з родини з 9700 дол. до 10 тис. дол.

В цьому році батьки, які не мають опікунства над своїми дітьми, теж можуть дістати „child tax credit“ при заповненні відповідної форми нарівні з тими, які мають опікунство. Однак, опікун може оформити свій „income tax return“ за статусом голови родини, тобто „head of household“ і отримати „child and dependent care credit and EIC“. Це буде відчутною допомогою батькам, які платять „child support“, котрі не списуються з податків. Водночас опікуни нічого не втрачають. Діти до

21 року, які не є на утриманні батьків або інших дорослих, можуть заповнити відповідну форму тільки для отримання „child tax credit“ у випадку, коли платник податку чи шлюбний партнер, оформлюючи спільний „income tax“, може бути також утриманцем. Наприклад, одружені син чи дочка до 21 року, оформлюючи спільний „income tax“ одночасно, можуть бути включені до „income tax“ своїх батьків чи опікунів. Те ж саме, коли одружені діти до 21 року оформлюватимуть свій „income tax“ окремо одне від одного.

До анкети 1040 „Income Tax Return“ додано опис витрат власників будівельних, архітектурних та інших компаній.

Це тільки частина змін. За докладнішою інформацією радимо звернутися до веб-сторінки „IRS“ - www.irs.gov.

За матеріалами ЗМІ

Школа Роми Богачевської привітає весну

Судді...

(Закінчення зі стор. 19)

ку уможливити функціонування Конституційного суду, який просто необхідний для панування верховенства права та для країни в цілому.

Як і передбачалось, ще в серпні 2004 року, фракціям, які постійно сваряться, стало складно співпрацювати. До того ж, відсутність консенсусу не дала поставити на розклад питання присяги суддів КСУ, процедуру, яка вимагає 226 голосів. На сьогоднішній день присяги суддів КСУ немає на порядку денному Верховної Ради

(що як уже обговорювалось навряд чи є конституційним) і боротьба за кандидатури продовжується.

З часів проголошення незалежності України багато з нас працювали радниками з питань верховенства права і демократії в різних інституціях та комітетах. Більше того, ми допомагали робочій групі працювати над проектом Конституції України. З роками ми потоваришували з багатьма, дії кого ця стаття критикує. Було нелегко зробити цю публічну заяву, але обов'язок перед демократією, верховенством права, і найголовніше перед самою Україною вимагають цього.

НЬЮ-ЙОРК. – 26 березня, о год. 2-ій по полудні, учні Школи імені Роми Прийм-Богачевської привітають весну окремим концертом, що відбудеться в приміщенні школи св. Юра (215 Схід 6-та вулиця в Нью-Йорку). Танцювальна Школа в Нью-Йорку постала завдяки легендарній мисткині танцю Роми Прийм-Богачевської в 1964 році. Р. Богачевська перед своєю передчасною смертю вивела на сцену три покоління українських молодих людей у мистецтві танку і проводила вимогливу програму, яка включала балет, що є підставою усіх танців – класичних і народних. Цього творчого принципу дотримується сьогоднішній директор школи Орlando Паган та його асистент Лариса Паган. Окремими гістьми вечора буде дівочий хор „Пролісок“, який запрошений до участі. Хор під диригентурою Андрія Стасева, складається з дівчат у віці 13 до 20 років, що плекають культуру української хорової пісні – традиційної і сучасної. Програму підготує і веде Аня Богачевська-Лонкевич, директор Фундації. Квитки на визначені місця в ціні 10 дол. можна отримати, завчасу телефонуючи на число: (212) 533-0100. На фото: юні вихованці танцювальної школи.

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати*

	IRA, Roth IRA & Coverdell (Educational) Сертифікати	Звичайні Сертифікати
Однорічні Сертифікати	5.13% APY ** (5.00% APR)	4.85% APY ** (4.75% APR)
Трирічні Сертифікати	5.34% APY ** (5.20% APR)	4.97% APY ** (4.85% APR)
П'ятьрічні Сертифікати	5.55% APY ** (5.40% APR)	5.13% APY ** (5.00% APR)
"Мані Маркет"	До \$49,999	3.56% APY** (3.50% APR)
	\$50K+	3.82% APY** (3.75% APR)

* Звичайні Сертифікати понад \$100,000 платять 0.25% додатково. ** Відсотки нарахувуються річному відсотку і можуть змінюватися без попередження.

Головне Бюро Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail:
memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стамфордї Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-869-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Д. Степовик: як розуміти ікону?

Здається, що ікона в українському світі належить до найзвичніших для ока і душі речей. Насправді тема дуже глибока і ледве чи вичерпна в кожному з обох своїх аспектів – богословському і естетичному. На прохання нашої редакції, київський професор Дмитро Степовик написав статтю про іконографію, і ми певні, що читачі з цікавістю її читатимуть. Коли хтось може наблизити нас до цієї ніби ясної і водночас таємничої, містичної сфери, то найкраще це зробить професор Д. Степовик – доктор богослов'я і доктор мистецтвознавства, автор монографій „Історія української ікони Х–ХХ століть“, „Українська ікона. Іконотворчий досвід діяспори“, „Іконологія й іконографія“, „Сучасна українська ікона. З іконотворчості Христини Дохват“, багатьох інших дослідницьких книг, котрі користуються великим попитом в Україні. І це добрий знак, це добре говорить не тільки про автора, але й про Україну, де за 15 років незалежності і релігійної свободи три конфесії святої київської традиції – УПЦ Київського патріархату, УАПЦ і Українська Греко-Католицька Церква збудували майже дві тисячі храмів, а ще стільки ж будується тепер. І якщо виходити з того, що кожен іконостас вміщує 20 ікон, то за цей період їх намальовано щонайменше 20 тисяч. Тим більше є підстав замислитися: що таке ікона і як її розуміти?

Ікона (гр. „eikon“ – зображення, образ) – це мальоване фарбами, викладене мозаїчною смальтою, скомпоноване у вигляді скляного вітража, різьблене на дереві і камені чи відлите з металу у вигляді невисокого барельєфа зображення Ісуса Христа, Богородиці Марії, апостолів, пророків і численних канонізованих Православною і Католицькою Церквами святих. Ікона – виключний священний атрибут християнської релігії, зокрема православ'я. Менше вживана ікона у католицизмі і зовсім не вживана у протестантизмі. Інші релігії, як монотеїстичні (юдаїзм, іслам), так і політеїстичні (індуїзм, кришнаїзм, буддизм, синтоїзм тощо) не використовують у місцях моління ікон своїх святих, хоч вживають інші зображення неіконного характеру для поклоніння чи прикрашення своїх божниць.

Всупереч твердженню деяких християн протестантського віровизнання, а також нехристиян, що ікона небажана, бо розвиває ідолопоклонські нахили віруючої людини (з посиланням при цьому на Другу заповідь Божу – Книга Повторення Закону, 5:7-10), насправді Ісус Христос, за переказами Церкви, лишив по собі три автентичні власні зображення: два так звані нерукотворні образи на тканинах, і погребальне полотнище з зображенням свого тіла в момент воскресіння з мертвих (так звана Туринська плащаниця). В апостольські часи (I ст. н. е.), був намальований апостолом і євангелистом Лукою образ Богородиці Марії. Це – основоположні й канонічно обґрунтовані підвалини розвитку іконотворчості в наступні віки – аж до нашого часу. Крім Турин-

Богоматір з немовлям. Ікона з іконостасу Троїцької надбрамної церкви в Києво-Печерській лаврі. Початок XVIII ст.

Феодосій Печерський. Ікона з іконостасу церкви Феодосія Печерського. XIX ст.

ської плащаниці, усі інші ранні зображення святих досьогодні не збереглися через природний розпад матеріалів. Однак, вони постійно копіювалися, тому майже без змін – у своїх формальних рисах та іконографічних особливостях – дійшли крізь віки до нашого часу. З перебігом канонізації все нових і нових святих помісними (територіальними, регіональними, національними) церквами число святих у християнстві сягає сьогодні кількох тисяч осіб. Традиційно, з кожного канонізованого святого малюється ікона на основі збереження даних про його зовнішність або опису цієї зовнішності. Проте у храмах представлено досить обмежене число ікон, згрупованих в іконостасі: мучеників, святителів, чудотворців Ранньої Церкви (I–IV століть) та Церкви Середньовіччя (V–XV століть). Серед християн було багато жертв – вони і склали так званий „клясичний корпус святих“. Як приклад, можна назвати св. Юрія Змієборця (Георгія Переможця), св. Івана Воїна, св. Катерини, св. Варвари, св. Параскеви П'ятниці, св. Миколи; а в Київській Русі-Україні – св. Бориса і

Гліба, св. Володимира й Ольги, св. Антонія й Феодосія тощо.

Цей корпус давніх святих домінує й сьогодні в іконостасах храмів візантійської церковної традиції східної обрядовості – православних і греко-католиків. Святи, канонізовані упродовж останніх чотирьох-п'яти століть, дуже численні в різних помісних Церквах. Греки поповнили число своїх святих, болгари, серби, українці, грузини, росіяни, сирійці та інші переважно православні народи – своїх. Оскільки іконостаси можуть вмістити обмежене число ікон, навіть коли йдеться про найвищі іконостаси з п'яти ярусів, то для нових ликів святих кожної окремо взятої помісної (національної) Церкви традиційно у храмах відводяться бічні вітвари або стіни за престолом головного вітваря, або стіни і стовпи, кіоти й аналої (тобто вертикальні стояки та скісні столики) в основному приміщенні храму, де моляться віруючі. Так вирішується проблема представництва у храмах давніх і сучасних канонізованих святих на іконах.

(Продовження на стор. 26)

Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка ВОКАЛЬНЕ ПЕРЕСЛУХОВАННЯ

Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка оголошує переслуховання нових голосів для 2006-2007 сезону.

ВИМОГИ

Кандидат на переслуховання має мати загальне музичне знання, приготувати одну пісню, та володіти українською мовою. Тільки переслуховуємо чоловічі голоси.

Вступіть до www.bandura.org щоб побачити всі країни капеля відвідала за останні 5 років. Може Ви будете мати бажання стати капеліном?

NEW YORK CITY

Субота, 1-го квітня, 2006

12:00 год. до 1:30 год.

Українська Католицька Церква Св. Юра

DETROIT

П'ятниця, 5-го травня, 2006

8:00 год. до 10:00 год.

Субота, 6-го травня, 2006

9:00 ранку. до 11:00 ранку

Український Культурний Центр
26601 Ryan Road, Warren, 48091

Щоб довідатися про переслуховання та призначити час на переслуховання, проку дзвонити до Ангеліна Мурін - 734.658.6452 - ubcauditions@bandura.org

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ

запрошує на програму

МИНУЛЕ Й СУЧАСНЕ

57 років культурної діяльності ЛМК

п'ятниця, 24 березня 2006 р. 7 год. веч.

Доповідачі:

ТЕОДОР ТЕРЕНЮСЬКІВ, мистецький критик

АНЯ ФАРЮН, директор ОМУА

ЯРОСЛАВА ПЕРУЛЯК, голова ЛМК

Вступ 7 дол., студенти 5 дол.

У ГАЛЕРІЇ:

виставка колекції ОМУА

ГАЛЕРІЯ МАЯНА

136 Друга Авеню (4-ий поверх), Нью-Йорк, Н.Й. 10003

Тел.: (212) 260-4490 • (212) 477-6175

www.geocities.com/ukrartclub

ukrartclub@yahoo.com

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Рід, котрий заслужив на вдячну пам'ять нащадків

НЬЮ-ЙОРК. – В липні 2005 року відбувся величавий з'їзд роду Шухевичів у селі Тишківцях на Городенщині (колишній Станіславівський повіт, тепер Івано-Франківська область). В ньому взяли участь нащадки цього роду не лише з України, але також і з різних країн світу, зокрема з Америки. Тому з'їзд розбудив зацікавлення минулим нашого роду, хвилюючою темою „Хто ми і чий ми діти?“.

Український Літературно-Мистецький клуб у Нью-Йорку вирішив закінчити свою діяльність у будинку ООЧСУ програмою про славний рід Шухевичів, яка відбудеться у п'ятницю, 31 березня, о 7-й годині вечора.

Як відомо з історії, рід Шухевичів був активним носієм національних ідеалів у Галичині. Члени роду брали участь у формуванні української національно-політичної думки, твердо стояли на принципах української дер-

жавної незалежності. На культурному полі вони відзначилися разом з когортою інших культурних діячів, піднісши рівень просвітнянської праці в Галичині.

Родовід Шухевичів – це дерево, яке об'єднує багато родів, через подружжя він споріднений з різними родами галицької України. До них належать Балицькі, Балухи, Бурачинські, Величковські, Ганкевичі, Геруляки, Кисілевські, Левицькі, Ленцики, Литвини, Лукашевичі, Миндюки, Рожанковські, Руденські, Соневицькі, Старосольські, Яримовичі та багато інших.

Деякі члени згаданих родин прибудуть на цей вечір і поділяться з нами своїми споминами. У приміщенні Галерії „Маяна“ діятиме виставка світлин „Шухевичі: родинний альбом“, яка триватиме до п'ятниці, 7 квітня.

Уляна Старосольська,
Ярослава Геруляк

Музей – дитя київського мецената

КИЇВ. – Поблизу Андріївської церкви розмістився міський музей „Духовні скарби України“ – перший в Україні. Це дитя українського підприємця, мецената Ігора Пономарчука, за фахом – кардіолога. Наслідком його багаторічної збиральницької діяльності, в якій перевагу надавав переважно українській іконі (а їх зібрав більше тисячу) став музей, який відкрився 30 квітня 2005 року. Все зроблено в п'ятиповерховій споруді власними силами й завдячуючим особистим зв'язкам за півтора року.

Директор музею Ірина Горбачова, яка раніше працювала в Національному художньому музеї, розповідає, що в музеї розміщено понад 300 творів українських іконописців Галицько-Волинської та Кисво-Печерської шкіл іконопису з усіх регіонів України. Хронологічні межі творів – кінець XV – початок XX ст. На п'ятому поверсі виставлено 50 картин української художниці Марії Приймаченко з села Болотні на Київщині.

Ігор Пономарчук ще в 1994 році відкрив Благодійний культурологічний фонд „Український ренесанс“ і передав на постійне зберігання до музею Лесі Українки 204 експонати, до музею Михайла Старицького – 302 експонати, до музею Миколи Лисенка – 20 експонатів. Але тепер цей фонд припинив свою діяльність через надмірні податки на благодійність. Бути щедрим не вигідно. А це ставить під загрозу існування неприбуткових благодійних організацій, для яких меценат – єдиний, хто дає гроші. Але Ігор Пономарчук не втрачає надії.

Тетяна Курінна

НОВІ ВИДАННЯ

Вийшов збірник праць Б. Винара

В останніх днях минулого року український книжковий ринок поповнився новим цікавим виданням авторства Богдана Винара „Економічний колоніалізм в Україні“. Вступне слово Аркадія Жуковського. Нью-Йорк-Париж-Львів: Українське Історичне Товариство, Наукове товариство ім. Шевченка в Європі, Львівська наукова бібліотека ім. В. Стефаника НАН України, 2005, 476 с.

До збірки праць відомого українського економіста увійшли дослідження, опубліковані в різний час в часописах і окремими виданнями в Європі та США. В них розглядаються різні аспекти економічної експлуатації України, розвитку українсько-російських економічних взаємин, економічної думки. Збірка включає однойменну студію про генезу колоніального статусу господарства України, монографію „Розвиток економічної думки в Київській Русі XI – XII ст.“ та інші матеріали.

Книжка коштує 40 дол., і її можна придбати, пишучи на адресу: Ukrainian Historical Association, Inc. P.O. Box 312 Kent, Ohio 44240.

1-888-MY UA TV1
1-888-698-2881

УКРАЇНСЬКЕ СУПУТНИКОВЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ
В АМЕРИЦІ

100%
Українське
Телебачення

WWW.UA-TV.NET

UA

TV

Україна у твоєму серці!

ПАМ'ЯТАЙ ПРОГРАМИ

ШЕСТИ

УКРАЇНСЬКИЙ КАНАЛ

• ВИКЛИКУЄМО НАЙПОПУЛЯРНІШІ
В УКРАЇНІ РАДІО ЧЕРХ

1-888-MY UA TV1
1-888-698-2881

ВІДПОВІДАЙТЕ НАШІМ ЗАПИТАМ

ВІДПОВІДАЙТЕ НАШІМ ЗАПИТАМ

1-888-698-5258

ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Вірі

Звертаюся із проханням надрукувати у „Свободі” вірш-поздоровлення Вірі Ворскло з її 80-літтям. Віра – з останніх могікан діаспорної поезії – зміни тут не маємо, хібащо переселенці з України часом озиваються ностальгічними віршиками... Віра й тепер активна в громадському житті, пише, але не видає книжок. Зрозуміло, чому. А шкода! Я написала великий огляд двох її книжок поезії, що у свій час були дуже популярні.

Ганна Черінь,
Порт Шарлот, Флорида

Чудовий поетесі Вірі Ворскло з побажанням щастя й довголіття на 80-ий день народження

Річниці бувають різні:
Веселі – а часом і грізні...
Вони, як признатись, умовні,
Прикрашені лаком назовні...
А все ж – це щоденно й щорічно
Майно, що придбали навечно.
Було в нім бадилля – і квіти,
Скляні камінці – й самоцвіти...
І з того, що нам дарували,
Ми дещо у серці складали.
Назад оглянувшись уважно –
В життя, що пройшли
Ви відважно,
Відкрийте свої творчі книги,
Де пролісок квітне з-під криги,
Всміхніться до сонця й блакиті
Й промовте:
Як гарно на світі!

Спомин про
гірке минуле

„Чого прийшли з рушницями
до мене?
Я є трудящий в полі селянин”.
„Все, що ти маєш,
заберем від тебе,
В колгоспі робити будеш не один!
Ти є кулак, твоє добро для бідних.
В цей день ми мусимо усе забрати.
Ніщо не лишим для твоїх рідних,
Ми лишимо для тебе твою хату!”
Почувши це, бідолаха заплакав:
„Чим же я буду сім’ю годувати?”
„Йди до колгоспу, –
йому ті сказали, –
Харчі за роботу будуть давати”.
Бідний селянин в журбі опинився:
„Мій батько й дідусь
такого не чули,
Сам сатана в селі появився”.
Бідні селяни нарешті збагнули,
Той, хто не вмів поле обробляти,
Один із гірших в селі ледащо,
Став безумно селом керувати,
На Сибір зсилати людей нізашчо.
Сталін, найгірший з усіх кровопийців,
Глумні закони став видавати.
Не міг це збагнути кожен європєєць!
Страждання селян тяжко описати...
Склонімо обличчя,
подяку віддаймо,
Єдиному Богу, що світом керує.
Без вини померлих
в молитвах згадаймо,
Хай голос моління
Господь наш почує!

Костянтин Хвостик,
Де Плейнс, Іл.

Тяжка доля молодих українців

*У „Свободі” 10 лютого вміщено допис О. Мудрої „Спогади про юних оstarбайтерів”. Я була „ostarбайтером” 1942–45 роках. Мене німці вивезли, як багатьох, на роботу в Німеччину з Києва. В моїй книжці „День подорожі” є рядки про „ostarбайтерів”, які є маленьким доповненням на „ostarбайтерську” тему...
Зі щирим привітом,*

Діма,
Нью-Йорк

З книжки Діми „День подорожі” подаємо уривок про смерть малого хлопчика Сергійка:

Була війна, 1942 рік. Суворой зими того року Сергійкова мати тяжко захворіла. Жив Сергійко з матір’ю на околиці Києва у маленькому будиночку. Батька його, як і багато інших батьків, забрали на війну. Два тижні лежала Сергійкова мати в ліжку, не маючи сил піднятися. Впродовж тих двох тижнів до них приходила сусідка, палила піч, варила їсти, а раз навіть пограла Сергійкові штанцята та залатала дірки на колінах.

Одного ж ранку сусідка зайшла не запалити піч, а попрощатись... Вона їхала на село до своїх далеких родичів, щоб звідти привезти в заміну на пальто картоплі, хліба, а може й сала. Сергійкова мати дала їй найкращі батькові черевики, що тільки раз були в шевця, і свою святкову сукню. Може, пощастить і їх обміняти на сало, борошно або пшоно. Сусідка обіцяла повернутися через три-чотири дні, як все йтиме гаразд. Та все, мабуть, не йшло гаразд, бо минув і п’ятий день, а вона не поверталась...
Тепер Сергійко сам кожного ранку розпалював піч, прибирав у

кімнаті, варив їсти за вказівками мами, що кілька разів намагалася встати допомогти синові, але, зробивши кілька кроків, мусіла лягати в ліжку, бо ноги тремтіли, підкошувалися і в очах починало темніти. Якось прийшов лікар (сусідка вже давно просила його прийти) і сказав, що головне тепер для хворої – це тепло.

– Не зашкодило б і молоко з медом, але... – лікар сумно посміхнувся, – нелегко їх тепер дістати.

Мати вийняла з-під подушки гроші, але лікар відмовився брати їх.

– Що ви, що ви, у вас таке становище... Дитина...

Пішов, пообіцявши навідатись через кілька днів.

– Мамо, лікар казав, що тобі тепло потрібне, а у нас вугілля більше немає, – сумно промовив хлопчик, коли надворі заскрипіла за лікарем хвіртка.

– Немає вугілля?

Мати піднялася на ліжку, подивилася у кошик біля печі.

– Немає вугілля... – повторила вона чужим, далеким голосом.

– Нічого, Сергійку, нічого... Завтра напевно повернеться Марія Павлівна (так звали сусідку) і принесе вугілля. Лягай спати, синку, не сиди так, щоб не змерзнути.

Мати заплющила очі і одразу ж заснула. Останнім часом вона багато спала. Тоді Сергійко вирішив іти шукати вугілля. Взяв кошика і тихими, нечутними кроками вийшов з кімнати. Адже він добре чув, як лікар казав, що головне тепер для матері – це тепло.

Хлопчик пригадав, що недалеко залізничної колії є велика купа вугілля. Правда, біля того вугілля вздовж колії ходить німецький

вартовий з рушницею, але тепер вже вечір, темно, він непомітно підлізе до вугілля, набере повний кошик і цього вже вистачить на цілий день, або й на два, якщо ошадливо палити.

Вичекавши, коли німецький вартовий повернеться до нього спиною, Сергійко вужем підліз до вугілля і почав швидко наповнювати кошика блискучими чорними грудками. Коли ж кошик був уже повний і хлопчик приготувався нечутно відповзати назад від колії, – сталася прикра несподіванка: з будинку напроти, що був не далі, як сорок метрів від колії, вийшов другий німець з рушницею і почав ходити біля того будинку, несучи варту. Вітати тепер було небезпечно, бо коли один німець відходив від хлопчика, повернувшись до нього спиною, то другий саме в той час наближався. Сергійко придулю кошика до грудей і вирішив чекати: може, один з вартових надумається зайти в будинок, тоді буде багато легкої втіати. Тим часом надворі, як завжди взимку, темніло дуже швидко. Разом з темрявою дужчав мороз...

Хлопчик змерз, почав тремтіти від дошкульного холоду. Але потім йому стало тепло, на диво тепло, так, ніби він не лежав на промерзлій землі, а був у себе дома, на ліжку укритий ватною ковдрою. Біля нього сиділа мама. Вона вже не була хвора і читала йому якусь надзвичайно цікаву книжку. Часу від часу гладила його по голівці і натягала на плечі ковдру, щоб не змерз. Та Сергійкові ані трохи не було холодно. Йому було тепло і затишно...

Сергійко заснув тієї ночі назажди, худенькими посинілими рученятами міцно стискаючи кошика з вугіллям...

Про село Улюч

Дуже дякую за поміщення мого листа та віршів у 38-му числі „Свободи”. Посилаю новий твір. Може, знайдуться колишні жителі Улюча, які схочуть написати про минуле нашого села.

Василь Шляхтич,
Вільканово, Польща

Улюч.
Село над Сяном
Між горами.
Коли почую,
Стаю рано,
Думками
Окрашую його,
Моє село,
Наше село.

Улюч.
Він є,
Хоч нема його.
В думках живий
А в дійсності – руїна.
Були хати,
Нема.
Де вони?
Питаю я,
Питає дитина
Моя.

Улюч.
Село велике
Було.
Діди і прадіди
Прожили там
Свої літа,
Сумні і веселі.
Є село,
Й нема села.
В попелі
Воно.

Улюч.
Батьків моїх земля.
Родила їх
І харчувала,
А коли йшли
У вічну пам’ять,
Відкривала
Своє нутро
І ховала грішне тіло.
Живі клали
На могилу
Хрест і камінь.
А дерева вчились
На пам’ять
Пісень розлуки.
Тепер внуки
Стають на ній,
Для нас святій
Землі
І питають,
Шукають,
Хочуть знайти хоч камінь,
Хоч кусочок хреста.
Не всім вдається.
Нема.
Знищене на амінь!

Улюч.
На його руїні
Стоять люди.
І плачуть.
Тіні,

Померлих, забутих
Все це бачать.
Вогонь гріє думки,
Заклик надію будить.
Улюч є!
Улюч буде!
Поки живуть його сини.
Застраховані.
Розкинені.

Настане час,
Скріплять себе.
Один одного приведе.
Поставлять хату
На Крайниках,
Чи десь Долов.
Настане свято.
Любов.
Закличуть і тебе,
І тебе,
І тих зі Сходу.
Щоб прийшли,
Щоб повернули
До свого гнізда.
Закличе дзвін з Дубника,
Закличе зозуля,
Закличе вужоватий Сян.
Ті, в яких серце є,
Почують.
І повернуть на своє.
Так!
На СВОЄ!

Д. Степовик...

(Продовження зі стор. 23)

Ікона має спільні риси з таким жанром малярства, як світський портрет (в обох випадках об'єктом зображення є людина), але суттєво відрізняється від портрета як своїм призначенням, так і стилістичними особливостями. Якщо портрет передає тільки зовнішній вигляд і внутрішній психологічний стан людини, то ікона має насамперед молитовне призначення: молільник-християнин у храмі чи вдома, стоячи перед іконою і споглядаючи на святого, прикладає в молитві безсмертну душу святого у співмолільники за те, за що він молиться. Крім цієї функції, ікона має ще чотири: 1. Вона є зоровим образом найважливіших персонажів Священного Писання (Біблії) – Господа Ісуса Христа, Богородиці, апостолів, пророків; 2. Вона є зоровим образом багатьох святих так званого Священного Передан-

ня, тобто двотисячолітньої історії Церкви; 3. Вона є сутнісним елементом при здійсненні Богослужіння у храмах, зокрема найважливішої з них – Божественної Літургії; 4. Вона є незмінною прикрасою храму чи приватного помешкання.

Усі ці п'ять функцій ікони – віронавчальні, чого нема у світському портреті. Завдяки цим функціям, ікона не тільки тісно пов'язана з богословською наукою (церковним вченням про Бога), але й є органічною частиною богослов'я, її зображальною стороною – іконологією. Велике значення богословської суті ікони Церква виборювала у тривалій борні з єресями (неправдивими та спотвореними богословськими вченнями) та з супротивниками іконошанування – так званими іконоборцями, які ледь не призвели в 726–843 роках Візантійську державу до стану громадянської війни. Супротивники ікон або зовсім заперечували віронавчальне значення зображень святих, сприймаючи ці зображення як

ухил в ідолопоклонство, або, визнаючи ікону лише як ілюстрацію до священного тексту, трактували її як і звичайний портрет. Щоб ствердити віронавчально-богословське значення ікони, уся спільнота християнських помісних церков, так звана Вселенська Церква, соборно утвердила канон ікон (тобто церковно-законодавчу їх обов'язковість) на трьох представницьких соборах єпископів та інших чільних церковників усього світу: на церковному соборі в Константинополі в 691–692 роках; на Сьомому Вселенському соборі в Нікеї в 787 році, на Константинопільському соборі 843 року, коли було встановлено свято Торжества Православ'я. Від середини IX століття Вселенська Церква створенням обов'язкових правил-канонів очистилася від іконоборчих ересей і низкою реформ ввела ікону в богословський канон у таких трьох моментах: іконології (богословському вченні про ікони), іконографії (категорії святих, які мають

бути змальовані на іконах), іконотехніки (засобів, матеріалів, стилістичних прийомів малювання ікон). Ці три моменти становлять суть глибокої реформи іконотворчості, яка здійснювалася упродовж IX–X століть у Візантії і країнах так званої візантійської традиції – від Закавказзя до Балкан, від Київської Русі-України на Півночі до Єгипту й інших країн Східного Середземномор'я на півдні.

Утвердження канону ікон збіглося з християнізацією багатьох країн і народів Сходу й Заходу. Разом із Священним Писанням та візантійською обрядовістю офіційний Константинополь передавав новоохрещеним народам завершену у своїй богословській та мистецько-естетичній суті ікону. Хоч закавказькі народи Вірменії та Грузії були охрещені ще в перші віки християнської ери, але лише на межі першого й другого тисячоліття формуються національні школи іконотворчості, особливо щодо стилю і матеріалів виготовлення ікон. Вірменія практикувала ілюстративний принцип ікон, часто ігноруючи столичні константинопольські приписи, кого і як треба малювати на іконах. Вірменські храмові зображення багато в чому залежать від мальованої книжної мініатюри на рукописних пергаментних кодексах (зшитих книгах) і сувоях. Грузія пильніше слідує візантійським приписам, хоч місцеві майстри, поряд з малярством, прихильні до металевої чеканки, до вирізьблювання ікон-барельєфів на камені.

Цікаво формуються регіональні школи ікони на Балканах і в Київській Русі. Материкова й острівна Греція найбільш послідовно впроваджувала в життя церковні приписи щодо ікон. Греки утворювали чимало льокальних шкіл ікони, важливішими з яких були: столична константинопольська, нікейська, солунська, кипрська, критська, містрійська, трапезундська. До початку XI століття у цих ікономалярських школах спостерігалася значне розмаїття в іконографії й стилістиці. Цим були незадоволені Константинопольська патріархія й імператорський двір. З утвердженням сильної влади держави і Церкви при царській династії Комнінів (1057–1204) Константинополь домагається єдності іконографії по всій Візантійській імперії. Ікони набувають монументального вигляду; святі дуже суворі; на зображеннях переважають темні тони коричнево-брунатних та синьо-зелених відтінків. Стиль цих ікон дістає назву „комніновського” – і цей стиль нав'язується слов'янським народам Балканського півострова – болгарам, македонцям, сербам, боснійцям, чорногорцям.

Дещо іншим шляхом розвивалася іконотворчість у Київській Русі. Прийняття християнства 988 року стало спонукою інтенсивного розвитку ікономалярства, адже в найбільш ранніх мурованих храмах Києва, в Десятинній церкві (989–996) та соборі св. Софії (перша пол. XI ст.) були іконостаси. Вони не збереглися, тому складно говорити про їх зміст, характер і стиль. Але судячи з опису в Києво-Печерському патерику життя і творчості визначного майстра київських ікон Алімпія Іконописця (новела „Преподобний Алімпій Іконописець”) та про заснування малярської майстерні в Київській лаврі

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Providing Prosperity For Generations / Добробут Для Поколінь Since 1953

Візначаємо Першу Річницю ФІЛІЇ В БОСТОНІ

Traditional, Roth, Coverdell

IRA

5%

for 5 mos.

Внески на 2005 та 2006 податкові роки

ОЩАДНИЙ ТА ЧЕКОВИЙ РАХУНКІ

ПОЗИЧКИ І МОРГЕДЖІ

ЩОДОБОВИЙ ДОСТУП ДО РАХУНКІВ

ТРАНСАКЦІЇ НА РАХУНКІ З ДОМАШНЬОГО ІНТЕРНЕТУ

ПРОПЛАТА РАХУНКІВ З ДОМУ, АВТОВІДПОВІДАЧ

5% річний основується на 4.905% річного доходу

Мінімальний внесок \$500 на всі нові рахунки IRA і нові внески на 2005 та 2006 рр. Всі прямі внески з інших фінансових установ на Ваш IRA рахунок матимуть додатковий бонус 1.4% (крім 5-місячного промощування).

Можуть мати місце деякі обмеження – Ваш податковий консультант порадить розмір внеску. Завчасне стягнення грошей може зменшити Ваш дохід. Пропозиція в силі до 15-го квітня 2006 р.

www.rufcu.org Toll Free: 1-877-968-7828

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

Main Branch: Rochester, NY Tel: (585) 544-9518

Albany, NY Tel: (518) 266-0791

Sacramento, CA Tel: (916) 721-1188

PayWISE ONLINE BILL PAYMENT

RUCU direct FREE ONLINE BANKING

Syracuse, NY Tel: (315) 471-4074

Boston, MA Tel: (781) 493-8733

Portland, OR : (877) 968-7828

NCUA Deposits Federally Insured to \$100,000

Equal Housing Lender

(Закінчення на стор. 29)

Многая літа – професорові Володимирові Процикові!

Д-р Володимир Процик серед своїх дітей, внуків і правнуків.

З приємністю повідомляємо учительську громаду та українську спільноту, що 20 січня цього року д-рові Володимирові Процикові сповнилося 95 літ. Прожив він ці роки у самовідданих праці для родини і громади, в щирій допомозі родині в Україні. Вдячні діти і внуки, зокрема його син д-р Юрій Процик та його добра невістка й опікунка д-р Марія-Лідія Клодницька, влаштували йому пишне прийняття, на яке запросили найближчу родину (мецената Ореста і Сузанну Казанівських, інж. Романа і мгр. Галину Пачовських, швагра Павла і Орісю Пундіїв, д-ра Андрія і Лідію Пундіїв), а також його колишніх учениць-гімназисток з української таборової гімназії в Регенсбурзі – Рому Яхторович, Лялю Савин, Оксану Теодорович, Богдану Попель, Зеню Ванджуру, Таню Рейнарович і двох помічників (Ольгу і Аню). Вдоволені ювілянт проф. В. Процик подякував та запросив всіх гостей на свій 100-літній ювілей – за 5 років.

Це родинне свято – добра нагода згадати про життєвий шлях і діяльність нашого ювілянта. Народився він 20 січня 1911 року в Камінці Струмилів, в родині Стефана і Теофілії з (з Малиновських) Проциків. В Камінці закінчив гімназію, а потім клясичну

філологію у Львівському університеті, в 1939 р. Освіту завершив магістерським і докторським дипломами в 1950 р. в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Під час навчання належав до Української студентської громади та давав приватні лекції. Також був активним членом ОУН, кілька разів зазнавав арештів, поляки кинули його до концентраційного табору в Березі Картузькій.

В 1939 році, з приходом більшовиків, він одружився з учителькою Надією, дочкою отця-пароха Василя Скляповича із Замочка. Отця Скляповича більшовики вивезли в Сибір, в Караганду, де він загинув. Також в 1939 р. проф. Процик розпочав свою педагогічну діяльність, учителював в українських гімназіях – спершу в Камінці Струмилів, а згодом в Белзі. Тут був директором Торговельної школи, а його дружина Надія провадила курси кравецтва.

При кінці Другої світової війни був змушений емігрувати на захід. Осівши в Німеччині, був деякий час учителем в Українській гімназії в Регенсбурзі. В 1949 р. виїхав з дружиною і сином Юрком до Америки, де працював у фабриці, очолював Відділ УККА у Віліментіку, Конектикат. Згодом переїхав з родиною до

Чикаго, де вже замешкала родина швагрів, Дарії і Павла Пундіїв. В Чикаго проф. Процик студював механічну інженерію при Ілінойському технічному інституті та дістав диплом і працю інженера-кресляра в корпорації „Санбім”. Брав активну участь у житті чикагської української учительської громади, де виступав з доповідями на педагогічні теми для молодших учителів.

В 1976 році відійшов на заслужену емеритурі та присвятив свій час вихованню гарних і здібних внуків – Калинки, Данилка і Стефи. Також годиться згадати, що Надія і Влодко, дуже нам багато допомогли у вихованні наших чотирьох дітей. На жаль, Надя, дружина проф. Володимира, тяжко захворіла на серце та померла в 2003 р., а проф. В. Процик перейшов на старість жити до своїх дітей, Юрка і Лідії.

Такою була доля і життя нашого шановного ювілянта проф. В. Процика. Через страшну Другу світову війну мусів покинути рідний край, намучитися на еміграції, щоб під кінець свого життя зазнати родинного щастя при своїх дітях і внуках тут, в Америці.

Помагай йому, Боже, та – Многая і благая літа!

Оріся і Павло Пундії

КАЛЕНДАР ПОДІЙ 2006р.

31 БЕРЕЗНЯ – 2 КВІТНЯ

Річна Рада Пластового Куреня „Чорноморські Хвилі”.
Ukrainian Language Immersion Weekend offered at SUNY New Paltz.

Нар одного Союзу.

2 – 4 ЧЕРВНЯ

Ukrainian Language Immersion Weekend offered at SUNY New Paltz

22 КВІТНЯ

Alpha Kappa Sorority Formal Dinner Banquet.

3 ЧЕРВНЯ

Весільне прийняття.

23 КВІТНЯ

Традиційне святкування Великодніх Свят (Brunch) від год. 11:30 ранку.

5 – 9 ЧЕРВНЯ

Eparchial Clergy Retreat.

28 КВІТНЯ

Ellenville High School Junior Prom.

11 – 16 ЧЕРВНЯ

УНС – конференція Клубу Сеньйорів.

28 – 30 КВІТНЯ

Spa Weekend – 95-ий Відділ Союзу Українок.

16 – 18 ЧЕРВНЯ

Вікенд призначений батькам, що усиновили дітей з України.

29 КВІТНЯ

„TAPS” Ньюйоркський фестиваль пива у Гантері, переїзд автобусом із Союзівки – 20 дол. Спеціальна ціна закімнату – 60 дол.

17 ЧЕРВНЯ

Весільне прийняття.

5 – 7 ТРАВНЯ

Ukrainian Language Immersion Weekend offered at SUNY New Paltz

18 ЧЕРВНЯ

Святкування Дня Батька на Союзівці.

14 ТРАВНЯ

Святкування Дня Матері.

23 – 24 ЧЕРВНЯ

Пластова Рада куреня Шостокрилик.

20 ТРАВНЯ

Весільне прийняття.

24 ЧЕРВНЯ

Весільне прийняття.

21 ТРАВНЯ

Communion Luncheon Banquet.

Перший табір „Пташат”.

26 ЧЕРВНЯ – 2 ЛИПНЯ

Тенісний табір для дітей.

26 – 29 ТРАВНЯ

26-та Конвенція Українського

26 – 30 ЧЕРВНЯ

Exploration Day Camp.

Проф. В. Процик – серед своїх колишніх учениць таборової гімназії в Регенсбурзі.

ПОДОРОЖІ

Тайкури: забута сторінка історії Волині

Рештки південної вежі замку в Тайкурах

Тайкури, в минулому містечко з магдебурзьким правом, відоме мурованим замком, оборонними вежами й мурами, об які розбивалась не одна ворожа повіль, розташоване на давньому шляху з Острога до Рівного біля вже неіснуючої річечки Сороки, яка витікала з джерел на південно-західній околиці села.

Місцеві гори, покриті в сиву давнину лісами, були притулком не одному з поколінь наших далеких пращурів, які могли серед лісів мати добре заховані житла, полювання, рибну ловлю, бортництво та інше. Першим власником Тайкурів був відомий православний рід Кирдеїв.

Перший замок на горі в Тайкурах був дерев'яний, і лише 1614 р. за грамотою польського короля Сигизмунда III почато будівництво мурованого замку, а також цією грамотою в містечку Тайкури запроваджувалось два ярмарки річно, введено Магдебурське право та герб св. Юрія Переможця. Цей герб дано було в честь патрона Юрія Вишневецького та його жінки Федори. По Кирдеях Тайкури перейшли до Івана Чаплич-Шпановського, і їх, як своє придане, внесла до маєтків роду Вишневецьких його донька Федора.

Саме за час володіння Тайкурами князя Вишневецького виріс величавий мурований замок на найвищій горі, яка різко обривається із південної, західної сторони до річечки Сороки. Високі земляні вали, оборонні вежі, мур замку на них давали можливість його оборонцям захищатися від нападів татарських загонів, які пустошили нашу землю.

Південна оборонна вежа, висотою до 30 метрів, яка нині частково збереглась, надавала можливість оглядати довкілля на десятки кілометрів навкруги, особливо з півдня і сходу, звідки завжди появлялись татарські загоони.

В замок зберігаються закидані на кілька десятків метрів вглибину мурований колодязь, з якого під час облоги брали воду, та ціла мережа підземних ходів з потаємними виходами, які в більшості нині завалені. Один з них поєднував замок з костелом, який був також вибудований в суто оборонному стилі – його стіни та мур навколо сягають 1.5 метра. Стіни костелу, як і замку, мурувались зовні з місцевого білого каменю, а зсередини – з цегли.

Містечко Тайкури і його замок кілька раз згадуються в документах середини XVII ст., зокрема в листі воєводи Брацлавського Адама Кисіля до королівського канцлера Юрія Осолінського від 9 серпня 1648 року, в якому знаходимо такі рядки: „Один із загонів козаків зовсім знищив містечко Гошу, воєводський маєток і його подальший шлях проліг на Рівне і Тайкури”.

Ще один лист, відісланий з Тайкур до канцлера Юрія Осолінського, датується 25 травнем 1649 року. У ньому воєвода Адам Кисіль та підкоморій Федор Обухович повідомляли про польське військо, що виступило проти українських загонів Богдана Хмельницького і відступає до містечка.

Від князів Вишневецьких Тайкури з замком, іншими добрими переходять до Поплавського, який, згідно з написом над дверима костелу, побудував цю святиню. В написі перелічуються його

Пересилаю до „Свободи” статтю історика-архівіста Володимира Рожка про село Тайкури з дозволом на друкування. Висилаю і мій спомин з подорожі до України. Дещо може звучить, зарізно, але то – чиста правда. Жодного перебільшення нема. Хоч і „Свобода” перейшла на тижневик (мабуть, забуду про щоденник, як умру) але змістом, а головне, мовно не піддається під русифікаторський диктат!

Леонід Царик,
Фрідонія, Н. Й.

Минуло вже два роки, як я запропонував своїй онуці Тані відвідати Україну. Два тижні в Україні пролетіли, як один день. В Рівному біля нового пам'ятника Симонів Петлюрі зустріли Шишковського – голову Товариства політ'язнів. Заходимо до кімнати Шишковського, де було повно людей. Всі дивувалися, що онука розмовляє українською мовою. Наступного дня був, так би мовити, прощальний обід у Наталки Негребецької, яку совети вивезли восьмирічною дитиною в Казахстан. Після смачних вареників розмова зійшла на незavidне життя в Україні, і син репересованої Наталки, внук діда, що вернувся калікою по відбутті десяти років заслання, як звичайно, почав нарікати на всіх і все в Україні. Я запитав: „А що ви зробили, щоб покращити життя в Україні?” Відповідь: „Нічого не зробив і нічого не робитиму”! І я зрозумів: синок тужить за колишньою посадою в колгоспі, здається, ветеринара, а що корів доять і молоко розвозять примітивним способом, то не його турбота.

Наступного ранку їдемо до Києва. На великій брилі цементу читаємо: „Червоноармійський район”. Червоної армії давно нема, а район залишився. Коло напису невелика стоянка, на якій водій паркує авто, оголошуючи, що можна полагодити свої потреби. Будиночки не викінчені, мабуть, бо вистачило цементу. До них не можна зайти, бо скрізь дуже брудно. У Києві опинилися в готелі „Козак”. На наше здивування, готель був модерно відновлений і навіть обслуга намагалася говорити з нами українською мовою. Ми були голодні і зайшли на бульварі Шевченка, до якоїсь „пивнушки”. Пішли до вільного столика. Довгенько чекали, поки до нас підійшла дівчина. Ми почали замовляти, але виявилось, що багато чого з меню нема, але, нарешті, щось замовили. Чи вони хотіли позбутися нас, чи справді у них був бідний вибір?

Наступного ранку взяли таксі. Біля собору на бульварі Шевченка авто заглохло. Водій звернувся до мене: „Дедушка, пересядьте наперед, бо мені треба під сидження”. „А що там таке?” – питаю. „Та помпа. Треба її поміняти, але ж це двісті доларів”. Десь на Печерську в'їжджасмо на велику площу і минаємо велику гурму людей – передвиборне віче. „А за кого ви голосуватимете?” „За комуністів, – відповідає, – бо як вони прийдуть до влади, то перестріляють всю ту „верхушку” і буде спокій, а Ющенко і Мороз цього не зроблять”. На летовищі – площа з бар'єрами і написами: „В'їжджати заборонено”. Водій каже: „Ось бачите! Це вже хтось з можновладців прилетить. Своїх людей бояться”.

мастки в Київському, Волинському, Подільському воєводствах, його рідні.

В Тайкурах і дотепер живе переказ, що мисливська собака Поплавського вигребає з землі золотий скарб. На велику радість панові та з вдячності за цю багату знахідку, і щоб прославити своє ім'я, він побудував мурований римокатолицький костел св. Лаврентія в 1710 році. Дочка Лаврентія Поплавського внесла Тайкури як свій посаг до маєтків Пинчовського, Мишковського ордината. По тому містечко почало занепадати, а 1866 року вже як село бачимо його у власності графа Олександра Іллїнського.

Мої знання про давні Тайкури донедавна обмежувались коротеньким газетом з красназвучного словника проф. Олександра Цинкаловського, але нещодавно надійшов лист з США від незнайомого Леоніда Царика. „Вже кілька років читаю ваші цікаві історичні дописи в „Свободі”, – написав Леонід Царик, – і прийшло мені на думку звернутись до Вас з проханням. Я народився 1 березня 1915 року в селі Тайкурах. Мені цікаво, чи Ви мас-

те якісь історичні відомості про Тайкури і чи Ви могли б поділитися цими відомостями зі мною”.

Холодний осінній недільний ранок зустрів я в Рівному, звідки шукав можливості доїхати до Тайкур. Від села Колоденки вирушив пішки розбитою вимощеною камінням дорогою до небачених ще Тайкур. Наближаюсь до невеликого села Порозове – колишньої колонії німецьких колоністів, які виїхали 1940 р. до райху, а по війні тут оселилися, в основному, українці з Польщі, яких поляки позбавили рідних осель. Село невелике, але гарно забудоване, навколо хат – сади, городи, квітники, скрізь відчувається працююча рука волинського селянина. Від роздумів відірвав мене шум авта, і за кілька секунд я вже їхав з його власником Олегом Бабичем до Тайкур.

У храмі Покрови Богородиці Службу Божу править випускник Рівненської духовної семінарії о. Андрій Станіславчук. Вірні ще на початку відродження нашої Церкви одноголосно забажали бути в УПЦ КП. З вчителькою-пенсіонеркою Євгенією Буняк, яка 46 років свого життя присвятила школі і дітям, оглядаємо святиню. Дізнаюсь, що Леонід Царик робив кількаразові пожертви на храм свого дитинства.

Від вчителя історії Ігора Бернацького, з яким знайомить мене його учень Іван Мельничук, дізнаюся про давнє кладовище з кам'яними хрестами XIV–XVII ст., яке невдовзі ми оглядаємо. Хрести, що ми їх відшукали серед трави і кущів південніше храму, вже по рамена повгрузили в землю. Серед них є дуже оригінальні, проте написи на них давно стер час і всі наші старання хоч дещо відчитати не мають успіху.

Від кам'яних хрестів через вже неіснуючу річечку Сороку вирушаю до Замкової гори біля підніжжя якої примістився напівзруйнований костел св. Лаврентія. Всередині все побито: цегла, камінь, штукатурка, на стінах бридкі написи. Все це кричить своєю руїною до перехожих, які, в більшості, не помічають її. Молода пара всередині костелу п'є по черзі пиво з однієї пляшки. Плюються, ніби це смітникове звалище. Посередині замковища засипаний багатометровий колодязь, який в давнину напував спраглих оборонців княжого замку. Довго стою біля нього, а на думку, під голосіння холодного осіннього вітру, приходять слова Великого Кобзаря: „Вже й криниця тая замуліла і висохла...”. Висохла і замуліла криниця нашої пам'яті, забули ми сторінки великої і славної історії рідного народу, а серед них і сторінки минулого Тайкур. На замковищі читаю охоронну таблицю „Пам'ятка археології, охороняється законом”. Про „охорону” більшовиками цієї пам'ятки красномовно промовляє „пам'ятник визволителів”, вибудований на вершині городища. „З „пам'ятника” відлетіла штукатурка, а кам'яна голова визволителя тримається на дроті... Довкруги – некошена посухла трава, по груди – бур'яни й кропива, а серед них – сміття та згарища від вогнищ нічних гостей, порожні побиті пляшки з-під пива й горілки. Залишаю Тайкури з думкою, що воскреснуть вони, бо їхня слава минула негаснучою зорею засвітить у наше сьогодення.

Володимир Рожко,
Луцьк

Церква Покрови Пресвятої Богородиці (1731 р.)

Д. Степовик...

(Закінчення зі стор. 26)

(новели „Прихід церковних майстрів з Царгорода”, „Прибуття царгородських малярів до ігумена Никона”, „Чудо, яке збулось перед Богородичною іконою”), у нас комніновський „темний” стиль ікон протримався недовго. Уже з XI століття формується місцева школа ікони.

Київ і вся Русь досить вибірково поставилися до запропонованої візантійськими малярськими осередками іконографії, не прийнявши деяких варіантів ікон Богородиці („Гра”, „Годувальниця грудьми”, „Вознесіння Богородиці на небо”), Ісуса Христа („Спас – Ангел великої ради”), відмовившись вводити в українську іконотворчість багатьох невідомих або маловідомих грецьких святих. Натомість мистцям сподобалось малювати образ Богородиці Покрови, якої не було в грецькому і слов'яно-балканському ікономалярстві; а також місцевих святих – Ольгу, Володимира, Бориса, Гліба, Антонія, Феодосія. Суттєвих змін зазнала стилістика ікон. Найперше – це відмова від „темної” палітри і значне просвітлення фарб; перехід від масивної, тяжкої на вигляд форми до полегшеної; щедра введення лінійної стилізації – пробілів, асистів (невеликих рисок золотистого кольору) та інших декоративних елементів; заміна типових східних ликів (облич) святих на місцеві, слов'янські; уникання надмірної деформованості предметного середовища навколо святих, пейзажу і цілого простору (зворотної перспективи, гір у формі кристалів, будівель у вигляді карткових макетів тощо).

Інакше кажучи, ще до монгольської навали активно формується власна школа ікони – із спільною для всього православного світу іконологією та стилістикою малярства. Упродовж усього середньовіччя, до кінця XV ст., київська школа іконотворчості була головною і найпотужнішою в Україні. Нема писемних даних про існування в той час інших осередків виготовлення ікон, рівних київському. Можливо, невеликі майстерні були при єпархіях у Володимирі Волинському, Чернігові, Переяславі, Новгороді. Але київські ікони цінувалися найбільше – так високо, що їх замовляли за срібло й золото єпископи і світські вельможі. Східні окраїни Київської Русі зовсім не мали ні ікономалярів, ні малярських шкіл. Удільні князі з Володимира-на-Клязьмі, Суздаля, Ростова, Твері, Москви організували грабіжницькі набіги на столичний Київ, щоб серед найцінніших скарбів забрати саме ікони. Найвідоміше пограбування ікон здійснив 1169 року Андрій Боголюбський; з Києва він вивіз чудотворну Вишгородську ікону Богородиці Ніжності і багато інших ікон.

У добу Київської Русі іконостаси у храмах були невисокі – з одного яруса ікон. Катедральні собори в єпископських містах оздоблювалися іконами, замовленими в майстернях при соборі св. Софії, при Десятинній церкві і в Печерському монастирі. Можливо, в Києві, крім цих трьох ікономалярських майстерень, були ще й інші: при Дмитрівському (пізніше Михайлівському Золотоверхому) монастирі, Видубицькому монас-

Святі Антоній і Феодосій Печерські. Ікона кінця XVII – початку XVIII ст.

тирі, в Китаївській пустині, Кловському монастирі, у світських ремісників на Подолі. Київ цілком міг задовольнити запити на ікони всієї держави, особливо її південно-західної частини.

З XIII ст. осередки іконотворення з'являються в західних землях – Галицькому й Волинському князівствах. Майстри і підмайстри поступово відходять від засад візантійського стилю з його темнуватими ликами святих, плоскістю, зворотною перспективою, різними деформаціями постатей людини, природи і навколишнього предметного середовища. Бережеться тільки бо-

Святий архангел Михайл. Ікона з іконостасу Троїцької надбрамної церкви в Києво-Печерській лаврі. Початок XVIII ст.

гословська основа ікони – її захоплення до молитви; і на цій основі виникає культ чудотворних ікон.

У стилістичному й іконографічному відношенні української ікони пізнього середньовіччя, тобто XIII – XV століть, розвиваються у спільному ключі з пізньовізантійським ікономалярством доби династії Палеологів (1261–1453). Характерні особливості цих ікон – тенденція до монументалізації, суворі аскетичні вирази ликів святих, героїзація образів Божих угодників, певна пасіонарність, тобто готовність до жертв і страждань. Суворі доба зумовила такий характер ікон.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ОЩАДЖИВАТИ НАЙПРОСТІШЕ:

П'ЯТИ РІЧНІ
СЕРТИФІКАТИ

5.02% АРУ

ОДНО РІЧНІ
СЕРТИФІКАТИ

4.71% АРУ

3-Х МІСЯЧНІ
СЕРТИФІКАТИ

4.08% АРУ

АРУ – Обчислюється за допомогою формули: $\frac{5500.00 \text{ Мільйонів доларів}}{100} \times \text{Ставка} = \text{Відсоток}$

Головна Бізнес:

100 Second Avenue
New York, NY 10002

Tel: 212 473-7310
Fax: 212 473-3231

ФРН:

Карпачев:

6385 Route 202
Kew-Forest, NY 11464

Tel: 945 626-2300
Fax: 945 625-9216

Канада:

2561 Kennedy Ave
Oakdale, NY 11768

Tel: 516 805-2293
Fax: 516 805-2297

Австрія:

32-01 31st Avenue
Austria, NY 11718

Tel: 718 676-1000
Fax: 718 676-0488

Ваша нова бізнес-стратегія
в Україні
1-800-511-0071
Наша компанія працює
www.fccny.com.ua

СПОРТ

Параолімпіада-2006

На Олімпійському стадіоні в Турині 10 березня, увечері, відкрилися Параолімпійські ігри. На церемонії відкриття був присутній президент Італії Карло Адзеліо Чампі. Буде розіграно 58 медалей у п'ятих дисциплінах – гірських лещетах, біатлоні, лещетарських перегонах, гокеї і керлінгу. За збірну України виступають 12 спортсменів у біатлоні та лещетарських перегонах. Проводжаючи команду, Президент України Віктор Ющенко сказав: „Вашого прикладу самоутвердження потребують десятки, сотні, мільйони людей. Ви є героями, тому що у вас є сила, воля, і ви її продемонстрували. За це вам велика повага і оплески”.

Після промови В. Ющенко вручив прапор України прапороносцеві Національної параолімпійської збірної команди Сергієві Хижнякові. Четвертий день параолімпійських Ігор, коли „Свобода“ передавалася до друку, українці завершили шістьма нагородами в біатлоні.

Триразовою параолімпійською чемпіонкою стала Олена Юрковська, яка виграла перегони на 7.5 км, срібло та бронза – у її співвітчизниць Світлани Трифонові та Людмили Павленко. Після чотирьох днів змагань в активі української команди – 4 золотих, 7 срібних та 5 бронзових медалей та третє місце в загальнокомандному заліку. Перша за нагородами – Росія (7-6-3), друга – Німеччина (5-4-3). Надалі українці будуть змагатися лише в лещетарських перегонах. Варто відзначити, що дебютували українці на Параолімпійських іграх в Нагано 1998 року (3 золоті, 2 срібні та 4 бронзові медалі), у Солт-Лейк-Сіті – 6 срібних та 6 бронзових.

Легка атлетика

11 березня Іван Гешко здобув для українців останню медаль на першості світу з легкої атлетики в приміщенні, яка закінчилася 12 березня у Москві. Він виграв біг на 1500 метрів з результатом 3:42.08

хв. У медальному заліку виграла команда Росії, в якій 8 золотих, 5 срібних та 5 бронзових медалей. Друге місце в команди США (7-4-2), третє місце з двома золотими медалями разом зі збіркою Етіопії розділила команда України.

Футбол

9 березня в УЕФА відбулося жеребкування календаря відбіркового турніру чемпіонату Європи 2008 року в групі „В“. Як відомо, команди цієї групи, а серед них і Україна, не зуміли полюбовно домовитися про розклад змагань.

Україна розпочинає грою з Грузією в другій турі і вже в наступному колі проведе виїзний поєдинок проти Італії. Завершує Україна кваліфікаційний турнір грою з командою Франції у листопаді 2007 року.

10 березня в Парижі відбулося жеребкування півфіналу Ліги чемпіонів Європи. Зустрінуться наступні команди:

1. „Арсенал” (Англія) – „Ювентус” (Італія)
 2. „Ліон” (Франція) – „Мілян” (Італія)
 3. „Вільярреал” (Іспанія) – переможець гри „Аякс” (Голландія) – „Інтер” (Італія)
 4. „Бенфіка” (Португалія) – „Барселона” (Іспанія).
- Змагання відбудуться 28 березня та 5 квітня.

Бокс

Українець Володимир Сидоренко 12 березня в німецькому Гамбургу захистив свій титул чемпіона світу за версією „WBA” у суперлегкій вазі в бою проти Рікардо Кордобі з Панами. Бій пройшов усі відведені для нього 12 раундів. Для В. Сидоренка ця перемога стала 18-ою на професіональному рингу. У цей же вечір зазнав першої поразки український супертяжкий боксер Володимир Вірчіс, який проводив на рингу свій 21-ий бій. Переможцем став узбецький боксер Руслан Чапаєв.

Вістки з „Чорноморської Січі”

Дружина з копаного м'яча в зимовому турнірі

Перша дружина з копаного м'яча УСВТ „Ч. Січ” бере участь в іграх зимового турніру в закритій залі в Сомерсеті, Н. Дж., у вищій дивізії п'яти клубів з напівпрофесійних ліг штату. Ігри цього турніру, що розпочалися 10 лютого, проходили вечорами протягом 4-ох тижнів. Тепер відбудуться фінальні змагання „плей оф” за чемпіонат турніру. Подаємо хроніку виступів дружини „Ч. Січі” за минулі чотири тижні:

„Ч. Січ” – „Астрос”, СК – 1:6

10 лютого – це перші змагання турніру, в яких „січовики” натрапили на сильного суперника і додатково були змушені звикати до незвичних правил цих ігор, що принесло болючу поразку, вислідом – 1:6. Єдиного голя для нашої дружини здобув К. Вільбур.

„Ч. Січ” – „Ол Вирлд”, СК – 4:0

17 лютого – в чергових змаганнях турніру наша дружина грала більш впевнено, розкуто і легко перемогла дещо слабшого суперника високим вислідом – 4:0. Переможні голи для „Ч. Січі” здобули: Г. Сергіїв, Д. Левицький, М. Гординський і К. Вільбур.

Кінцевий показник ігор		
дружини	ігри	точки
1. „Астрос”, СК	4	12
2. „Ч. Січ”	4	9
3. „Квател”, СК	4	9
4. „Ол Вирлд”, СК	4	0
5. „Сілес”, С.К.	4	0

„Ч. Січ” – „Квател”, СК – 2:1

24 лютого – змагання пройшли цікаво, футболісти дружин показали гру на вищому технічному рівні, що проходила в швидкому темпі та з виявами значної завязаності. Остаточо „січовики” перемогли, завдяки Д. Левицькому і К. Вільбурі, які здобули два голи.

„Ч. Січ” – „Сілас”, СК – 5:0

3 березня – це були останні змагання перед фінальними іграми „плей оф”. В них дружина „Ч. Січі” мала значну ігрову перевагу та здобула високу перемогу – 5:0. Переможні голи здобули: Д. Левицький – 2, М. Витвицький, К. Вільбур і С. Магер.

Протягом цього турніру в складі „Ч. Січі” виступали: С. Магер, Р. Хомик, С. Колодій, А. Панас, Г. Сергіїв, Р. Головінський, М. Гординський, Д. Витвицький, К. Вільбур, Р. Кудрик, Л. Миськів, М. Гудзій. Провідник дружини – Микола Гординський, тренер – Андрій Панас.

Спортова школа на Союзівці

37-ма літня Спортова школа „Ч. Січі” в цьому році відбудеться на Союзівці. Вишкіл юначок й юнаків у віці 6–18 років життя розпочнеться 23 липня і триватиме до 5 серпня (тобто протягом двох тижнів). Теоретичні і практичні лекції проводитимуться кожного дня, за винятком неділей, коли учасники мають дозвілля та відпочинок. Як і в попередніх роках, учасники, в основному, мають до вибору 4 ділянки спорту – по дві щодня: копаний м'яч (футбол), теніс, плавання та відбиванку (волейбол). Лекції проводитимуть досвідчені інструктори-тренери, вже випробувані в минулих роках. Це, в основному, Андрій Панас (сучасний граючий тренер дружини копаного м'яча „Ч. Січі”), його заступник – Гриць Сергіїв, Таїса Бокало-Гегарті в плаванні, Аліна Козак у відбиванці (волейболі), Лариса Луків в тенісі і декілька інших тренерів з цих ділянок спорту.

В другому тижні, згідно з ініціативою управителя Союзівки Нестора Паславського, проходитимуть лекції з гольфу і „пляжної” відбиванки. Гольфові лекції відбуватимуться на терені сусіднього гольфового клубу, „пляжна” відбиванка – на піщовому корті Союзівки.

В першому тижні учасники матимуть також тренування дружин до участі в Українських спортивних ігрищах молоді (Олімпіада молоді), що відбудуться на спортивних базах оселі СУМ в Еленвілі, Н. Й.

Цьогорічний вишкіл в Спортовій школі „Ч. Січі” на Союзівці заповідається досить цікавим, корисним для нашого юнацтва. Сотні випускників Спортової школи стали визначними спортсменами, які тепер відзначаються між найкращими в американських середніх і вищих школах. Ряд їх стали тренерами і провідниками дружин та ланок в різних спортивних осередках Америки. Цим успішним шляхом можуть іти нові юначки й юнаки, які в майбутньому переймуть відповідальність за дальшу долю організованого українського спорту в Америці.

Фізична культура і спорт не тільки стає в пригоді нашому юнацтву в американських школах, активність в цих ділянках відтягає юнацтво від сучасних злих і небезпечних впливів і звичок, які, на жаль, спостерігаються майже в усіх містах країни.

Вишкільні програми Спортової школи „Ч. Січі” кількакратно заслужили призначення в українських та американських публікаціях. Першорядні приміщення для учасників, впорядковані спортивні бази, здорове харчування на Союзівці вдовольняють навіть найвибагливіших учасників.

По інформації треба писати на адресу: Ukrainian Sitch Sport School, 680 Sanford Ave, Newark, NJ 07106.

Омелян Твардовський

Soyuzivka's Heritage Foundation 1st Annual Golf Fundraiser Saturday August 5, 2006

Golf Tournament, Prizes, Banquet Dinner & More!
For More Information Call: (845) 626-5641, Ext. 106

НА ДОЗВІЛЛІ

ФІЛАТЕЛІЯ

На службі Україні і людству

6 лютого цього року виповнилося 10 років від вікопомного дня, коли над колишньою британською науково-дослідною станцією „Фарадей” в Антарктиді замайорів державний стяг України.

Великобританія, зменшуючи кількість своїх станцій на льодовому материка, які через близькість взаєморозташування давали аналогічні результати досліджень, вважала за краще передати „Фарадей” іншій державі, ніж витратити кошти на її цілковите закриття. Єдиною вимогою Британії було продовження запропонованої програми досліджень на період до 2006 року. Тому після відвідання України представницькою делегацією британських вчених і ознайомлення з науковим потенціалом України, зокрема з досягненнями у вивченні іоносфери, обидві сторони дійшли згоди, що „Фарадей” перейде у володіння саме Україні.

Зворушливим було прощання британських полярників зі своєю станцією. Під сюркіт боцманських свистків, які долинали з корабля „Ендуранс”, що прийшов забрати полярників, повільно поповз вниз британський прапор, якого майже 50 років напнали вітри океану. На очах завжди стриманих британців блищали сльози. „А далі настала мить, якої я ніколи не забуду, доки житиму – згадує Анатолій Писаренко, учасник Першої української антарктичної експедиції, – сльози покотилися в мене, хоч я не належу до тонкосльозих. Під звуки державного

гимну я підняв над станцією в далекій, немислимо далекій Антарктиді наш синьо-жовтий прапор... На карті світу з'явилася українська антарктична станція „Академік Вернадський”.

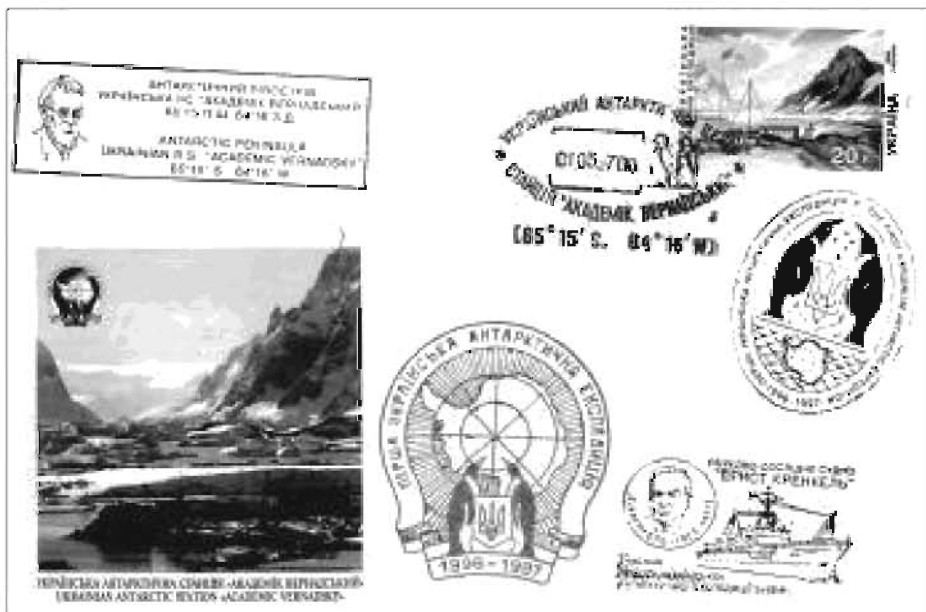
Названо станцію на честь видатного природознавця, мислителя, дослідника, основоположника комплексу наук про Землю, першого президента Української Академії наук (1918–1921 рр.). Його вчення про взаємини природи і суспільства істотно вплинуло на формування екологічної науки, а на „Фарадей” ще від 1957 р. велось спостереження за іоносферою Землі, внаслідок чого було відкрито озонову „діру” – значне зменшення товщини озонового шару над Антарктидою.

З тих пір на українському шматочку льодового материка побувало 10 українських антарктичних експедицій, а 21 січня 2006 р. до берегів Антарктиди вирушила вже одинадцята наукова експедиція. Її шлях проліг до чилійського порту Пунта-Аренас, звідки на перуанському науково-дослідному судні „Гумбольдт” разом з колегами з Антарктичного інституту Республіки Перу вони попрямували через протоку Дрейка до архіпелагу Аргентинські острови, на одному з яких, що називається Галіндез, розташовано антарктичну станцію „Академік Вернадський”.

Щороку зміна вахти полярних дослідників відбувається в січні-лютому, коли на південний полюс приходить антарктичне літо, тануть криги, і пароплав може вільно підійти до острова. Взимку туди не дістатися, бо Галіндез оточений суцільною кригою, а смуги для приземлення літаків „Академік Вернадський” не має.

Цікаво, що серед тринадцяти українських полярників на крижаний континент відбув і механік Віктор Омеляченко, який с внуком Антона Омеляченка – першопрохідця Антарктики, котрий в складі експедиції Роберта Скота підкорював Південний полюс.

Вже втретє вирушив на Галіндез метеоролог Юрій Глібін, який, крім обов'язків начальника станції, виконуватиме й функції поштмайстра – штемпелюватиме

Поштова пам'ятка з української станції в Антарктиді

конверти. І хоч наразі з „Академіка Вернадського” ще не можна відіслати пошту до далекої України, але станцію відвідують учені і туристи з різних куточків світу, і найціннішою пам'яткою для них буде конверт, на якому красуватиметься українська поштова марка, погашена поштовим спеціальним штемпелем з перевідною датою. До речі, полярна філателія (колекціонування поштових марок, штемпелів і повністок, присвячених Арктиці й Антарктиді) належить до особливої філателістичної класи, яка доступна тільки грошовитим колекціонерам, адже кожен поштовий сувенір з „країни вічного холоду і криги” коштує чимало. Тим не менше для кож-

ного збирача „україніки” залишається дуже престижним мати в своїй колекції первісток української полярної філателії – конверт з маркою, присвяченою Першій українській антарктичній експедиції, яка появилася в обігу наприкінці листопада 2006 р. і була погашена згодом на станції „Академік Вернадський”.

Цього року і Національний банк України випускає в обіг пам'ятну монету номіналом 5 гривень, присвячену 10-річчю антарктичної станції „Академік Вернадський”.

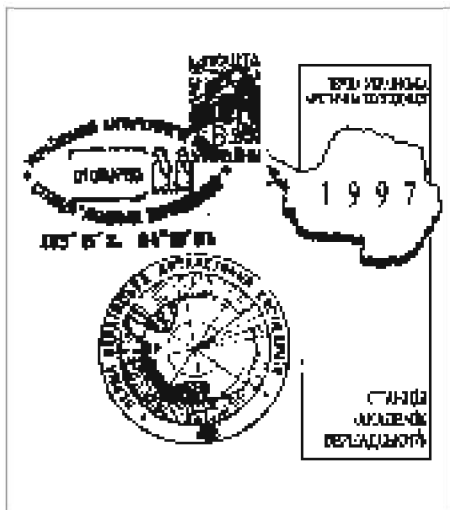
Олександр Жарівський,
голова Львівського обласного товариства філателістів

Знайдіть знайомі слова!

Пропонуємо на цій таблиці знайти слова, які означають: *тижневик УНСоюзу, відпочинкова оселя УНСоюзу, загальні збори УНСоюзу, столиця України, основна складова частина УНСоюзу, автор повісті „Жовтий князь”, прізвище провідника УНСоюзу, місто розташування Головної канцелярії УНСоюзу, держава, у якій засновано УНСоюз.*

Серед тих, хто до 17 квітня надішле до редакції „Свободи” (Svoboda, 2200 Route 10, P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054) розв'язання загадки, буде розіграна жеребкуванням добірка книжок з нашої книгарні.

А	Б	В	Г	Д	Л	М	С	О	П	Е	Ж	І
С	О	Є	П	Я	К	Т	О	Р	Ї	Н	О	К
В	Р	С	А	Ч	А	Ц	Ю	Н	П	В	І	Т
О	Б	Г	Р	Г	Ч	Л	З	Т	Ф	Е	Л	О
Б	Т	Р	С	І	А	З	І	П	О	Н	Р	А
О	Д	А	И	О	Р	М	В	І	Ж	Ц	О	Т
П	К	О	П	Б	А	Р	К	А	Н	І	Я	К
Ц	О	М	А	Л	Й	С	А	П	В	Я	Н	А
Р	Е	С	Н	О	Л	З	О	М	І	С	Ш	А
В	Ж	Є	І	М	П	Р	У	С	Д	О	Л	Е
К	И	Ї	В	І	В	І	Д	Д	І	Л	М	Г

Поштові штемпелі Антарктиди

Spa – Weekend Escape

April 28 – 30, 2006

Save the Date!

Sponsored by
UNWLA Branch 95
at
Soyuzivka Resort
Kerhonkson, NY

For further information call: 845-626-5641

„Життя – це мета, здобудь її”

Ці слова належать св. п. Христі Навроцькій, Почесній членці Союзу Українок Америки, Почесній членці Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), визначній громадській діячці української діаспори Америки, перша річниця відходу у вічність якої припала на 4 березня цього року. Все свідоме життя покійної Христі було підпорядковане одній меті – Україні, бо була переконана: Україна є там, де живуть українці. В одному з листів до Головної управи СУА вона писала: „У моєму житті найважливіше була любов до всього, що українське”, тому будувала Україну у своєму серці, в серцях всіх, хто був поруч з нею.

Народилася Христя (з дому Домбчевська) 24 жовтня 1917 року у патріотичній українській родині. Батько був адвокат, а мама – активна громадська діячка Союзу Українок. Виховуючись в домі дідуся по мамі о. Рибчака, який був капеляном в Українській Галицькій Армії в похід на Київ, маленька Христя мала перед собою яскраві приклади пошани і любові до рідної мови, пісні, традицій і звичаїв. Після закінчення адвокатських студій батька родина перебралася до Миколаєва над Дністром. В їхньому домі часто бували дуже цікаві люди: професор Петро Холодний – визначний мистець, відомий бандурист Данко Щербина, сенатор Олена Кисілевська, письменниця Оля Дучимінська (пізніше в'язень советських таборів), д-р Іван Липа, який писав дуже гарні казки для дітей.

З дитинства Христя була дуже відважна, прямолінійна і безкомпромісна. Вже в першій класі Стрийської гімназії записалася до Пласту, хоч він був заборонений і сходинок відбувалися в приватних домах. Належала також до спортивного товариства „Сокіл”, а у вищих класах записалася до студентського спортивного товариства „Україна”. Вчилася теж гри на фортепіано і ходила на курси модерних танців. Мала добрий голос і слух, але до шкільного хору не хотіла належати, бо на всяких імпрезах треба було співати польський національний гімн.

Після закінчення гімназії Христя навчалася в кооперативно-економічній школі у Львові, відтак працювала бухгалтером у фабриці „Здоров'я” своєї тітки Лесі Гірняк. Одночасно брала активну участь в молодіжному громадському житті Львова. Разом з друзями раділа, коли у 1938 році постала Карпатська Україна на Закарпатті. На все життя запам'ятався їй день 20 вересня 1939 року, коли побачила на вулицях Львова советські танки. Так почалася більшовицька окупація – з масовими арештами і вивозами сотень родин української інтелігенції.

З приходом німців Христя дуже боляче сприймала нищення євреїв, бо мала серед них багато близьких знайомих, добрих і культурних людей. Одній дівчині-єврейці Христя допомогла виробити українську метрику, водила її до церкви і навчила молитви. Іншій допомогла дістати працю в українського адвоката.

Під час німецької окупації Львова Христя познайомилася з Юрієм Навроцьким, з яким разом працювала у „Хліборобській Централі”. Високий, красивий, інтелігентний юнак відразу сподобався Христі. Юрій також захопився Христею, яка була дуже швидка і точна у праці, до того ж ще й розумна і начитана дівчина. Молоді люди подружилися на все життя, створивши взірцеве подружжя і проживши у злагоді і любові 61 рік.

У 1944 році родина Навроцьких покинула Львів і вирушила на Захід, про що Христя описала у споминах „Моя мандрівка на Захід”. Опинившись в Мюнхені, де відкрився університет для біженців, Юрій записався на економіку, а Христя – на фармацію. Там же народилася донечка Ірочка, і Христя змушена була покинути університетські студії. Життя в той час було надзвичайно тяжке, але знайшлися добрі люди, котрі могли молодій родині матеріально.

У 1949 році родина Навроцьких прибула до Америки і оселилася в Нью-

Йорку. Завдяки тому, що Христя вміла шити на машинці (від 14 років життя весь гардероб для себе шила сама), відразу знайшла працю в робітні весільних суконь. Щонеділі Навроцькі їздили до церкви св. Юра до Мангетону, куди ходили на 11-ту годину всі новоприбулі. Патріотичне подружжя Навроцьких завжди було в центрі української громади Нью-Йорку. Христя була активною членкою Пластового куреня „Ті, що греблі рвуть”, згодом її обрали головою виховного сектора Краєвої Пластової Старшини.

У 1954 році Христя належала до ініціативного комітету новоствореного 64-го Відділу СУА, від першого дня і до кінця життя була членом Управи Відділу. Протягом 12 років була головою 64-го Відділу, в Головній управі СУА в різні роки займала пости пресової, культурно-освітньої референтки, заступниці голови СУА, голови Контрольної комісії. В журналі „Наше життя” понад 10 років вела „Куток господині”.

Багато років Христя Навроцька репрезентувала СУА через СФУЖО до ООН, де брала активну участь у комісіях, особливо в Комісії релігії і етики. Їздила від СУА на різні українські та американські міжнародні конференції, на конвенції Міжнародної Федерації жіночих клубів, Національної Ради жінок США, Конгреси СФУЖО і СКУ. Дописувала до українських та американських часописів.

Христя Навроцька мала неабиякі організаторські здібності і була ініціатором різних проєктів 64-го Відділу СУА. З її ініціативи протягом 11 років відбувалися виставки творчості молоді, в яких брали участь діти з Америки, Європи і навіть з України. Багато праці вклала Христя у проєкт „Історична ноша українки”. Було створено 18 історичних костюмів, у виготовленні яких Христя брала безпосередню участь – від закупів матеріалів і пошиття до показу цих костюмів в Америці і Канаді.

Упродовж 50 років Христя Навроцька була джерелом енергії і оптимізму на всіх сходах 64-го Відділу СУА. Своєю веселою, товариською вдачею вносила багато життя і руху. За самовіддану і довголітню працю була удостоєна найвищої нагороди Союзу Українок Америки – звання Почесної членки СУА, яке отримала на ХХІУ Конвенції СУА у Філадельфії у 1996 році.

У плідній громадській праці Христя завжди відчувала підтримку і надійне плече свого чоловіка Юрія, який був одночасно її другом і однодумцем. Разом вони виховали дві доні, Ірину і Марту, які передають родинну естафету українського патріотизму своїм дітям: Денисові, Софії, Христі, Дем'янові і Марті.

Недавно під час зустрічі з п. Юрієм Навроцьким він сказав: „Дуже бракує мені моєї Христі”. Так, їй бракує усім нам. Бракує їй щирої усмішки, її палкого оптимізму, її веселої вдачі. Ми, членки 64-го Відділу СУА, любимо і шанували свою поестру.

Христі Навроцькій я завдячую своїм членством в Союзі Українок Америки. Для мене світлий образ цієї правдивої Жінки, Матері, Громадянки з активною життєвою позицією залишається світлим дороговказом у житті так само, як і пам'ять про неї – світла і вічна.

Лідія Баб'юк,
пресова референтка 64-го Відділу СУА

Св. п. Христя Навроцька

Св. п. Михайло Семанич (1923–2006)

В ніч з суботи на неділю, 29–30 січня 2006 р., відійшов у вічність, на 83-му році життя, довголітній член багатьох українських організацій, член дирекції Української кооперативи „Калина” св. п. Михайло Семанич.

Михайло Семанич народився 29 серпня 1923 року в селі Беньова, повіт Турка, в Західній Україні. З молодих років він належав до українських молодіжних організацій, а в часі Другої світової війни вступив до ОУНМ і був у Німеччині членом Українського національного об'єднання (УНО).

Після приїзду до Канади в 1950 р. відразу включився в суспільно-громадське життя, став членом УНСоюзу, молодіжної організації МУНО, Української кредитової спілки „Карпатія”, де був довгі роки в Кредитовому комітеті, дирекції Української кооперативи „Калина”, осередку української культури й освіти, Катедри свв. Володимира й Ольги, КУК та інших організацій.

У Вінніпезі М. Семанич у 1966 р. одружився з вдовою Стефанією Загинач і заопікувався її трьома синами, яким допоміг закінчити студії.

Багато праці він віддав філії УНО у Вінніпезі, де був довгі роки секретарем, управителем літньої оселі „Русалка” та Клубу при філії УНО, підтримував українську пресу та мав гар-

ну домашню бібліотеку.

Залишив покійний М. Семанич в глибокому дружині Стефанію, пасербів Василя, Ігоря й Ярослава Загиначів з їхніми родинами в Канаді, а в Україні – братів Йосифа, Дмитра та Івана з родинами.

Панахида відбулася 3 лютого, а похорон з катедри свв. Володимира і Ольги 4 лютого 2006 р., які відправив о. митрат М. Буячок. Поховано Михайла Семанича на цвинтарі Всіх Святих. Нехай канадська земля буде йому легкою, а засмученій родині та друзям хай залишиться пам'ять про нього вічною!

У пам'ять покійного Михайла Семанича складаю даток на Пресовий фонд часопису „Свобода”, яку Покійний любив і читав та передплачував до останніх днів свого життя.

П. Данилюк

Св. п. М. Семанич

У св. пам'ять інженера Дмитра Григорчука (1921–2005)

Ділимося сумною вісткою, що 30 жовтня 2005 року відійшов у вічність, по тяжкій недозі, визначний і заслужений кооперативний і громадський діяч інженер Дмитро Григорчук. Прожив він 84 роки, сповнених любов'ю і працею для родини та української громади, а особливо для українського кооперативного руху в діаспорі і в Україні.

Народився він 5 листопада 1921 року в селі Бані Березів, Коломийського повіту, Івано-Франківської області. Народну школу закінчив у рідному селі і Печеніжині, а потім українську державну гімназію в Коломиї. Опісля, в 1942 році, почав студії лісової інженерії у Львові, які закінчив в німецькому університеті в Мюнхені, де дістав диплом лісового інженера.

У Мюнхені Дмитро одружився в 1947 році з студенткою медицини Наталкою Грималюк. В 1950 році подружжя виїхало до США, де Д. Григорчук працював асистентом професора в Ілінойському університеті. Тут народився перший син Данило, який згодом став відомим лікарем-токсикологом. Згодом вони переїхали до Чикаго, де Д. Григорчук працював у фірмах „Mitchel” і „Knight Electronics”, а його дружина мала лікарську практику. Впродовж 12 літ він був президентом і співвласником фірм „Electrotone” і „Orbit”, отримав два патенти з електромеханіки.

Д. Григорчук був дуже активний у громадському житті, належав до Товариства українських інженерів, де був довголітнім його головою та отримав спеціальне відзначення за свою працю. Крім цього, був головою Батьківського комітету катедральної школи св. о. Миколая, головою „Рідної Школи”, Пласт-Приятю, заступником президента Української кооперативної каси „Самопоміч”, членом багатьох інших громадських організацій.

Від 1978 року працював президентом Централі українських кооператив Америки (ЦУКА), заснував

Українську кооперативну агенцію, організував спеціальні трасти для наших кредитових кооператив. В 1991 році був призначений спеціальним радником у справах співпраці з Україною американської кооперативної надбудови „CUNA Mutual Insurance Group”.

Найбільшою його заслугою було те, що він став ініціатором відновлення українських кооператив на Україні. В 1993 році був вибраний головою Української світової кооперативної ради і членом президії Світового Конгресу Українців. В Чикаго належав до тих, котрі домоглися відкриття в Ілінойському університеті катедри української мови і літератури.

З дружиною виховали і вивчили дітей – Данила, Діану – лікаря-радіолога і Романа – інженера, дочекались семеро гарних внуків.

Родина і приятелі справили достойний похорон Д. Григорчука під проводом Владика Інокентія і о. митрата Івана Кротця при співслужінні отців з собору свв. Володимира і Ольги. Після Панахиди у похоронному заведенні Музики з прощальним словом виступили Лев Боднар, Уляна Мазуркевич, Богдан Ватраль, а в церкві прощальну проповідь виголосив Владика Інокентій. Під час тризни в Культурному осередку ще мав слово родич д-р Лев Григорчук з Дітройту. Поховано Д. Григорчука на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Вічна і славна йому пам'ять!

Павло Пундій

Св. п. Д. Григорчук

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку - \$10 - Західна Україна; \$15 - Східна Україна
Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ	
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$800 - \$45
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно - 20 ф.,
гречка - 10 ф., олія - 1 галон, тушонка - 3 ф.,
салатні - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава в зернах - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

• ПРАЦЯ •

Праця на повний час для чоловіка в українській фінансовій інституції. Відповідальності: Завідувати поштою, вогнотривалими скриньками та виконувати легку господарку. Безпосередній контакт із членами. Знання української та англійської мов не обов'язкове. Медичне забезпечення, тощо. Зголошуватися на число телефону:

(212) 473-4278

• ДО ВІНАЙМУ •

Апартамент в приватному будинку в Квінсі. Ціна за домовленням.

Тел.: (718) 843-3838

питати по-англійськи

• РОЗШУКИ •

Мирон Міхаш з України розшукує сестру ГЕЛЕНУ МИКИТИШИН (дівоче) або її дітей ДЕНІ і ГОВАРДА. Проживала 62 Rutgers Ave., Jersey City, NJ. Тел. у Торонто: (416) 534-6724 - українською мовою (416) 672-3768 - англійською мовою.

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Відправляємо і полегджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,

Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)

Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За два томи - 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошовим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податку.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами

на цвинтарі в Бавнд Бруку і

перенесенням тілних Останків

з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

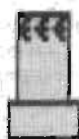
SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

З Волі нашого Творця
Господа Бога
відійшла у Вічність
Моя Найдорожча-Незабутня Матінка
і найщиріша Подруга мого життя

НАТАЛІЯ сас ПОГОРЕЦЬКА з ГОРУЦЬКИХ

17 лютого 2006 року
на 101 році життя.

Цією дорогою бажаю зложити моє щире
українське спасибі

Отцям Української Католицької церкви
св. Архистратига Михаїла в Йонкерсі, Н.Й.
Крилошанинові Пилипові Вайнерові
і Василеві Кадило

за відслушення похоронних відправ і
відпровадження на місце Вічного Відпочинку.

Високоповажаному д-рові Любомирові С. Ворохові
за довголітню щирю і совісну медичну опіку.

Дорогій моїй стричній сестрі і її мужеві
д-р Лярисі і д-рові Адріанові Долинським
за сердечну моральну підтримку і слова розради
у так дуже прикрих хвилинах мого життя.

Сердечна подяка родинам Ерстенюк,
Гіфлер, Шевченко
і пані Марусі Шульган.

Щира подяка усім паням, котрі
протягом останніх років помагали
у більшій чи меншій мірі обслужити
мою Мамунцю.

Сердечна подяка погребникові
Дучинськ-Черко за совісне
полагодження різних потрібних
справ зв'язаних з похороном.

Вкінці сердечне спасибі усім хто
взяв участь у похоронних відправах.

Рівнож прошу людей доброї волі
о молитви за спокій душі покійної
Наталії.

Александра І. сас Погорецька – дочка.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЯРОСЛАВ ЧУЧУК, член 245-го Відд. УНС
Т-ва „Запорозька Січ“ в Трентоні, Н. Дж.
Помер 12 лютого 2006 р. на 83-му році
життя. Нар. в Чорткові, Україна. Членом
УНС став в 1970 р. Залишив у глибокому
смутку трьох синів Ігоря, Юрія і Андрія з
родинами. Похорон відбувся 18 лютого 2006 р.
на цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж.
Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЛЕСЬ ЗАЛІЩУК, член 96 Відд. УНС Т-ва
св. Івана Хрестителя в Пітсбургу, ПА. По-
мер 25 січня 2006 р. на 83-му році життя.
Нар. 31 березня 1922 р. в Україні. Членом
УНС став в 1970 р. Залишив у глибокому
смутку дружину Катерину, доньок Мару-
сю і Ганю з мужем, сестру Анну в Україні.
Похорон відбувся 28 січня 2006 р. на Holy
Trinity Ukrainian Catholic Cemetery in Car-
negie, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АЛЛА М. БАРАБОЛЯК, член 125 Відд. УНС
у Чикаго. Померла 1 грудня 2005 р. на 83-
му році життя. Нар. в 1922 р. в Україні.
Членом УНС стала в 1951 р. Залишила в

глибокому смутку дітей – Марка і Данієла,
внуків, племінників та племінниць. Похорон
відбувся 5 грудня 2005 р. на цвинтарі
св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ДОРОТЕЯ Л. КЕТСДЕВЕР, член 230 Відд.
УНС Т-ва St. John the Baptist in Young-
stown, OH. Померла 2 січня 2006 р. на 76-
му році життя. Нар. в 1929 р. в Youngstown,
OH. Членом УНС стала в 1954 р. Залишила в
глибокому смутку дочку Леннору. Похорон
відбувся 7 січня 2006 р. на Hillcrest Memo-
rial Park, West Palm Beach, FL.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ВОЛОШКО, член 12 Відд. УНС.
Помер 13 січня 2006 р. на 78-му році жит-
тя. Нар. в 1927 р. в Україні. Членом УНС
став в 1974 р. Залишив у глибокому сму-
тку дружину Марію, дочку Євтану, сина
Андрія і двох внуків Михайла і Стефана.
Похорон відбувся 18 січня 2006 р. на цвин-
тарі св. Андрія в С. Баванд Бруку, Н.Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СПОМИН

Д-р РОМАН ПІРІГ

відійшов у вічність 7 лютого 2006 р.

Залишив засмучених, але нескорених дру-
жину Любу, з роду Лукасевичів, стареньку ма-
му Зеновію, сина Андрія з дружиною Лілею, з
роду Калінів, і сина Адріяна. У сороковий
день по його смерті ділимося думками, які
висловив один із його колегів на поминках по
похоронних відправах у Денвері, Кольорадо,
11 лютого 2006 р.

Багатьом людям смерть є найстрашнішим явищем людського життя,
яке не обминає нікого. Але Роман Пиріг добре знав, що є щось ще страшні-
ше. Шевченко описав нам наступними словами.

„То гірше страхіття –

*Страшно впасти у кайдани,
Умирати в неволі,
А ще гірше – спати, спати,
І спати на волі.
І заснути на вік-віки,
І сліду не кинуть
Ніякого. Однаково –
Чи жив, чи загинув...”*

Не один українець на еміграції дозволив собі попасти якраз у таку до-
лю, проти якої Шевченко нас всіх перестерігав. Натомість Роман Пиріг у
своєму житті щоденно уникав байдужності і залишив за собою багато
знатних слідів – малих, великих і навіть глибоких, затесаних в камінню.

Він народився вже на еміграції у Ляндеці в Австрії, 25 січня 1946 р.
Його трилітньою дитиною привезли родичі Іван і Зеновія Пиріги до Аме-
рики і оселилися у Брукліні, в Нью-Йорку. Тут він закінчив середню школу
св. Августина 1963 р. В тих роках він увійшов також у ряди Пласту, і під
впливом родичів, школи і Пласту, присвоїв собі ідеали, якими керувався
ціле життя, а саме любов до Бога, України, науки, дружби і природи. Ці
ідеали спонукали його вступити до Фордгамського університету в Нью-
Йорку і рівночасно стати довголітнім виховником Пластових новаків і
юнаків. Кожного літа він також був виховником на Пластових таборах на
Бобрівці, або на Вовчій Тропі та у Лісових школах. У 1967 році він здобув
ступінь бакалавра з хемії і переїхав до Кольорадо, де вписався на вищі
студії до знатного Інженерського університету „Colorado School of Mines”.
Хоч далеко віддалений від своїх друзів під час року, він задержував
зв'язок з ними своєю приналежністю до куреня Хмельниченків і дальшою
участю в літніх таборах. Власне, на однім із тих таборів, Роман запізнався
з Любою Лукасевич. Вони одружилися 9 серпня 1969 р. і відразу стали
активними членами української громади у Денвері, особливо в Пласті і у
парафії Преображення. У 1974 р. Роман одержав докторат з геохемії. Про
свбе і про свою знатну інженерську кар'єру Роман рідко коли говорив і
мало хто знає про його довголітні зусилля вичищувати небезпечні ма-
теріали з різних місцеположень в Америці. Додатково, в 1990-их роках він
зобов'язався в Україні вичистити забруднені підземні води в околицях ко-
лишніх советських мілітарних баз. Хто знає, можливо що то довголітнє
спілкування з небезпечними матеріалами спонукало його ракове зане-
дуження і скоротило йому життя. Але як той воляк, що добровільно кида-
ється на гранату, щоб рятувати своїх друзів, він добровільно посвятився
важливому завданню – вилікувати земну кулю.

Багато частіше і з великим ентузіазмом Роман в товаристві розповідав
про успіхи його жінки, його друзів і спеціально його синів. (Перший син
Андрій народився 4 лютого 1975 р., а другий Адріан 12 червня 1981 р.). Їм і
їхньому вихованню Роман разом з Любою посвячувався ще більш завзято
ніж своїй праці. Він передав свої ідеали не так толкуванням як прикладом.
Роман і Люба возили синів до церкви щотижня, щоб навчити їх любити
Бога; возили їх пильно на Пластові сходини серед року, а в літі на табори,
далеко на східне побережжя, щоб навчити їх любити Україну і дружбу; оп-
латили їм вищі студії, які навчили їх любити науку; і возили їх на природу,
щоб навчити і її любити. До сьогоднішнього дня хлопці згадують свої роз-
кішні прогульки до Божого Храму „Trapper's Lake”, на риболови.

Я сам вперше запізнав Ромка в шістдесятих роках на таборах. Щойно
роками пізніше, коли ми дітей возили на табори, ми насправді зблизилися,
бо нас еднали наші переконання. Чим більше ми зустрічалися, тим більше
ми здавали собі справу, що ми „kindred spirits”, як американці кажуть. Ми
були справжні друзі.

У нього були дві прикмети, які я глибоко поважав. Перша, це була його
заразлива бадьорість-життєрадість. Він тільки будучи собою, без жадно-
го додаткового зусилля міг розрадити ціле товариство, а друга – явна його
прикмета була його необмежена щирість. Я знав в душі, що у будь-яких об-
ставинах, я можу на нього рахувати. Рідкісні є такі люди, як він, яким мож-
на без застереження вірити.

Тяжко втратити такого доброго друга. Він був справжній герой, відда-
ний муж і батько та сердечний друг. Поміж нами він залишив незабутні
сліди.

Д-р ЛЕВ ЧИРОВСЬКИЙ (колега)

Зі смутком повідомляємо, що 3 березня 2006 р.
у Вашингтоні упокоїлася на 97 році життя

**СВ. П.
МАРІЯ ОДАРЧЕНКО**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 8 березня 2006 р. в українській
православній церкві св. Андрія у Вашингтоні. Тіло поховано на цвинтарі
св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишилися у смутку:

сини – ОЛЕКСАНДЕР
– ПАВЛО з дружиною ЛОННІ
внучка – ЮЛЯ з мужем ДЕНІ і сином ДЖАСМ

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 12 березня 2006 р.
улоїлася в Бозі на 103-му році життя

**СВ. П.
ПЕТРО ВАСИЛЬОВИЧ
ОДАРЧЕНКО**

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 17 березня 2006 р. о год. 7-й веч. в похорон-
ному заведенні Hines Rinaldi у Silver Spring, Md.

ПАНАХИДА 18 березня у соборі св. Андрія у Silver Spring, Md. о год. 8-й ранку.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 18 березня 2006 р. на українському правос-
лавному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені у смутку:

сини – ОЛЕКСАНДЕР
– ПАВЛО з дружиною ЛОННІ
внучка – ЮЛЯ з мужем ДЕНІ і сином ДЖАСМ.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів просимо складати датки на УВАН або на НТШ.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ
повідомляє своїх членів та громаду,
що 12 березня 2006 р. на 103 році життя
відійшов з цього світу

**СВ. П.
д-р ПЕТРО ОДАРЧЕНКО**

бібліограф, літературознавець, мовознавець,
етнограф та фольклорист

дійсний член НТШ-А.

Автор багатьох бібліографічних, літературознавчих
та мовознавчих праць:

„Леся Українка: розвідки різних років“;
„Тарас Шевченко і українська література“;
„Про культуру української мови“;
„Українознавчі спостереження і фрагменти“

та ін.

Рідним складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА НТШ в АМЕРИЦІ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
з глибоким сумом сповіщає своїх членів
і громаду, що 12 березня 2006 р.
на 103 році життя завершив
свій земний шлях

**ПЕТРО ВАСИЛЬОВИЧ
ОДАРЧЕНКО**

літературознавець, мовознавець, етнограф,
дійсний член УВАН від 1946 р., редактор багатьох її видань,
до останніх днів невтомний трудівник на ниві української
науки і культури, відданий приятель і радник багатьох
наукових інституцій і музеїв в Україні.

Родині висловлюємо найсердечніші співчуття.

З жалем повідомляємо родину
та земляків Ходорівлян і Львів'ян,
що 19 лютого 2006 р. померла

**СВ. П.
МАРІЯ ОЛЬХОВА**

дружина св. п. інж. Іларія Ольхового,
одного з трьох директорів українського центрбанку у Львові, а
також одного з перших засновників кредитівки „Самопоміч“ у Нью-Йорку.
Покійна Марія була донькою Пантелеймона і Євдокії Салаяків у Ходорові.
Прожила 99 років.

Залишила в смутку:

сина – ЮРІЯ з дружиною МАРТОЮ
сестринку – МІРУ КОЦОВСЬКУ БІЛАН із своїми дітьми і внуками.

Вічна їй пам'ять!

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

**СВ. П.
ГАЛИНИ ЄНСЕН (ПОЛТАВИ)
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА**

будуть відправлені в неділю
28 березня, о год. 10-й ранку
в Українській православній церкві Всіх Святих
11-та вул. Схід, між 2-ю і 3-ю Євениями, Нью-Йорк.
Після Панахиди відбудеться Поминальний обід.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

За мову і зміст
посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого найдорожчого
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСЯ і ПРАДІДУСЯ

**СВ. П.
ЙОСИФА ГРИЦКОВЯНА**

(27 січня 1921 р. – † 25 березня 2005 р.)

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА
в неділю, 26 березня, о год. 8:30 ранку
в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Родина просить згадати
Покійного у своїх молитвах.

Дружина АННА і діти з родинами

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець
забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224 • Tel.: 716 674-5185
Fax: 716 675-2238 • osyp@unamember.com

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OXSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

Smiles Unlimited
Dental Center
Emil T. Kesler, D.D.S.
Valentina M. Kesler, D.D.S.
(908) 722-5511
60 South Main St., Manville, NJ 08835

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, заборони, фестивалі.
Святкування роковин.
ОПЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC
Board Certified: Cardiovascular
Disease, Interventional, Nuclear
Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional“
кардіолог в NY і NJ.

ДАНТИСТ
д-р МАРУСЯ КУШНІР
• Високоякісне лікування і відновлення
зубів для усієї родини.
• Косметична дантистика
• „Implant“- нарощування зубів.
Лікар приймає за попереднім домовленням.
120 Millburn Ave., Suite M-4,
Millburn, NJ 07041 • Tel.: (973) 467-9876

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
• Серйозні персональні пошкодження
• Купно, продаж нерухомостей
Real Estate/Coop Closings
(fee for Condo/Coop Purch. in Manh.
only is \$1000)
• Репрезентування комерційної
діяльності
• Securities arbitration
• Розводи
• Заповіти-офіційні завірення
157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

Aron Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
МОЖНА НАБУТИ НОВІ VHS і DVD
Aron 7807 VHS - Святкуємо
по нашому Новий Рік в Україні
VHS та DVD В. ЮЩЕНКА
Присяга - 2008; Революція - 2008
Інавгураційний концерт - 2010
14-та Річниця Незалежності - 2011
Ціна VHS 25.00 дол. DVD 30.00 дол.

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в
двох зручно розміщених сучасних офісах
776 E. Third Ave. 1432 Hylan Blvd.
Roselle, NJ 07203 Staten Island, NY 10305
(908) 241-5545 (718) 351-9292

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, заборони, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail: ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

Понад 30,000 читачів
тижнево дивяться
на рекламу!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте — як посилати, літати, чи телефонувати — то тільки через КАРПАТИ!